II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE

av den 1 december 2003

om ändring av riktlinje ECB/2000/7 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden

(ECB/2003/16)

(2004/202/EG)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 105.2 första strecksatsen i detta,

med beaktande av Stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artiklarna 12.1 och 14.3 i förening med artikel 3.1 första strecksatsen, artikel 18.2 och artikel 20 första stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) För att genomföra den gemensamma penningpolitiken och säkerställa en enhetlig tillämpning i alla deltagande medlemsstater krävs det en definition av de instrument och förfaranden som skall användas av Eurosystemet, vilket består av de nationella centralbankerna i de medlemsstater som infört euron (nedan kallade ”deltagande medlemsstater”) och den Europeiska centralbanken (ECB).

(2) ECB har givits befogenhet att fastställa de riktlinjer som behövs för att genomföra Eurosystemets gemensamma penningpolitik och de nationella centralbankerna är skyldiga att följa dessa riktlinjer.

(3) De förändringar som på senare tid skett av definitionen och tillämpningen av Eurosystemets gemensamma penningpolitik bör komma till klart uttryck genom att bilaga I till ECB:s nu gällande riktlinje om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden ersätts.

(4) I enlighet med artiklarna 12.1 och 14.3 i stadgan utgör ECB:s riktlinjer en integrerad del av gemenskapsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Principer, instrument, förfaranden och kriterier för genomförandet av Eurosystemets gemensamma penningpolitik

Bilaga I till riktlinje ECB/2000/7 av den 31 augusti 2000 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden ([1]), ändrad genom riktlinje ECB/2002/2 ([2]), med rubriken ”Den gemensamma penningpolitiken i euroområdet – Allmän dokumentation av Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden” skall ersättas med bilagan till den här riktlinjen med rubriken ”Genomförandet av penningpolitiken i euroområdet – Allmän dokumentation av Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden”.

Artikel 2

Uppföljning

De nationella centralbankerna skall senast den 16 januari 2004 närmare informera ECB om de texter och åtgärder varigenom de avser att följa denna riktlinje.

([1]) EGT L 310, 11.12.2000, s. 1.
([2]) EGT L 185, 15.7.2002, s. 1.

Artikel 3

Slutbestämmelser

1. Denna riktlinje riktar sig till de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker.

2. Denna riktlinje träder i kraft den andra dagen efter det att den har antagits. Artikel 1 skall tillämpas från och med den 8 mars 2004.

3. Denna riktlinje skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 1 december 2003.

På ECB-rådets vägnar

Jean-Claude TRICHET

Ordförande

BILAGA

GENOMFÖRANDE AV PENNINGPOLITIKEN I EUROOMRÅDET

Allmän dokumentation av eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden

Februari 2004

INNEHÅLL

		sida
Inledning		7
KAPITEL 1		
1.	**Översikt över det penningpolitiska styrsystemet**	8
1.1	Europeiska centralbankssystemet	8
1.2	Eurosystemets mål	8
1.3	Eurosystemets penningpolitiska instrument	8
1.3.1	Öppna marknadsoperationer	8
1.3.2	Stående faciliteter	9
1.3.3	Kassakrav	9
1.4	Motparter	9
1.5	Underliggande värdepapper	10
1.6	Ändringar av styrsystemet	10
KAPITEL 2		
2.	**Godkända motparter**	11
2.1	Generella urvalskriterier	11
2.2	Urval av motparter för snabba anbud och bilaterala transaktioner	11
2.3	Sanktioner mot motparter som inte fullgör sina skyldigheter	12
2.4	Avstängning eller uteslutning av försiktighetsskäl	12
KAPITEL 3		
3.	**Öppna marknadsoperationer**	13
3.1	Reverserade transaktioner	13
3.1.1	Allmänt	13
3.1.2	Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	13
3.1.3	Långfristiga refinansieringstransaktioner	14
3.1.4	Finjusterande reverserade transaktioner	14
3.1.5	Strukturella reverserade transaktioner	15
3.2	Direkta köp/försäljningar av värdepapper	15
3.3	Emission av ECB:s skuldcertifikat	16
3.4	Valutasvappar	17
3.5	Inlåning med fast löptid	18
KAPITEL 4		
4.	**Stående faciliteter**	18
4.1	Utlåningsfacilitet	18
4.2	Inlåningsfacilitet	19
KAPITEL 5		
5.	**Förfaranden**	20
5.1	Anbudsförfaranden	20
5.1.1	Allmänt	20
5.1.2	Kalender för anbudsförfaranden	22
5.1.3	Annonsering av anbudsvillkoren	23
5.1.4	Motparternas förberedelser och avgivande av anbud	24
5.1.5	Förfarande vid tilldelningar	25

sida

5.1.6 Tillkännagivande av tilldelningar 28

5.2 Förfarande vid bilaterala transaktioner 29

5.3 Avvecklingsförfaranden 30

5.3.1 Allmänt 30

5.3.2 Avveckling av öppna marknadsoperationer 30

5.3.3 Förfaranden vid dagens slut 31

KAPITEL 6

6. **Godtagbara värdepapper** 31

6.1 Allmänt 31

6.2 Värdepapper i grupp ett 32

6.3 Värdepapper i grupp två 34

6.4 Åtgärder för riskkontroll 38

6.4.1 Initial säkerhetsmarginal 39

6.4.2 Åtgärder för riskkontroll av grupp ett-värdepapper 42

6.5 Värderingsprinciper för underliggande värdepapper 44

6.6 Gränsöverskridande användning av godtagbara värdepapper 45

6.6.1 Korrespondentcentralbanksmodellen 45

6.6.2 Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem 46

KAPITEL 7

7. **Kassakrav** 47

7.1 Allmänt 47

7.2 Institut som omfattas av kassakravssystemet 47

7.3 Fastställande av kassakrav 48

7.4 Uppfyllande av kassakrav 50

7.5 Rapportering, godkännande och kontroll av kassakravsbasen 51

7.6 Åsidosättande av kassakravet 51

Bilagor

Bilaga 1 Exempel på penningpolitiska transaktioner och förfaranden 53

Bilaga 2 Ordlista 64

Bilaga 3 Urval av motparter vid valutainterventioner och valutasvappar för penningpolitiska ändamål 72

Bilaga 4 System för inrapportering av Europeiska centralbankens penningmängds- och bankstatistik 73

Bilaga 5 Eurosystemets webbplatser 83

Bilaga 6 Förfaranden och sanktioner som skall tillämpas om en motpart inte fullgör sina skyldigheter 84

Förteckning över diagram, tabeller och rutor

Diagram

1. Normal tidsram för operativa steg vid standardiserade anbud 21

2. Normal tidsram för operativa steg vid snabba anbud 22

3. Korrespondentcentralbanksmodellen 45

4. Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem 46

sida

Tabeller

1. Eurosystemets penningpolitiska operationer 10
2. Normala kontraktsdagar för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner 23
3. Normala avvecklingsdagar för Eurosystemets öppna marknadsoperationer 31
4. Värdepapper godtagbara för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner 35

Rutor

1. Emission av ECB:s skuldcertifikat 16
2. Valutasvappar 17
3. Operativa steg i anbudsförfaranden 21
4. Tilldelningar vid anbud till fast ränta 25
5. Tilldelningar vid anbud i euro till rörlig ränta 26
6. Tilldelningar av anbud på valutasvappar till rörlig kurs 27
7. Åtgärder för riskkontroll 38
8. Likviditetskategori för värdepapper i grupp ett 39
9. Värderingsavdrag (i procent) på grupp ett-värdepapper i förhållande till instrument med fasta kuponger och med nollkuponger 40
10. Värderingsavdrag (i procent) på omvända instrument med rörlig ränta i grupp ett 40
11. Beräkning av tilläggssäkerheter 41
12. Värderingsavdrag på grupp två-värdepapper 43
13. Kassakravsbas och kassakravsprocent 49
14. Beräkning av räntan på kassakravsmedel 51

Förkortningar

CCBM	korrespondentcentralbanksmodell (Correspondent Central Banking Model)
C.E.T.	centraleuropeisk tid
DVP	leverans mot betalning (delivery versus payment)
ECB	Europeiska centralbanken
ECBS	Europeiska centralbankssystemet
EEG	Europeiska ekonomiska gemenskapen
EES	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
EG	Europeiska gemenskapen
EMU	Ekonomiska och monetära unionen
EPM	ECB:s betalningsmekanism (European payment mechanism)
EU	Europeiska unionen
ISIN	internationellt identifikationsnummer för värdepapper (International Securities Identification Number)
KI	kreditinstitut
MFI	monetära finansinstitut
MMP	penningmarknadspapper (Money market paper)
NCB	nationell centralbank
RTGS	bruttoavvecklingssystem i realtid (Real-Time Gross Settlement)
SSS	värdepappersavvecklingssystem (Securities settlement system)
Target	bruttoavvecklingssystem för betalningar i euro (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer)
VPC	värdepapperscentral

Inledning

I detta dokument beskrivs det operativa styrsystem som Eurosystemet ([1]) har valt för den gemensamma penningpolitiken i euroområdet. Dokumentet, som utgör en del av Eurosystemets rättsliga ram för penningpolitiska instrument och förfaranden, är avsett att vara en ”allmän dokumentation” av Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden och syftar framför allt till att ge motparterna den information de behöver om Eurosystemets penningpolitiska styrsystem.

Denna ”allmänna dokumentation” medför inte i sig några rättigheter eller skyldigheter för motparterna. Rättsförhållandet mellan Eurosystemet och dess motparter fastställs genom behöriga avtal och föreskrifter.

Dokumentet är indelat i sju kapitel. Kapitel 1 innehåller en översikt över Eurosystemets penningpolitiska styrsystem. I kapitel 2 specificeras urvalskriterierna för motparter som deltar i Eurosystemets penningpolitiska operationer. I kapitel 3 beskrivs öppna marknadsoperationer, medan det i kapitel 4 redogörs för de stående faciliteter som är tillgängliga för motparterna. I kapitel 5 specificeras de förfaranden som tillämpas vid genomförandet av penningpolitiska operationer. I kapitel 6 definieras urvals kriterierna för de underliggande värdepapper som godtas vid penningpolitiska operationer. I kapitel 7 ges en översikt över Eurosystemets kassakravssystem.

Bilagorna innehåller exempel på penningpolitiska operationer, en ordlista, kriterier för urvalet av motparter för Eurosystemets valuta interventioner, en presentation av systemet för inrapportering av Europeiska centralbankens penningmängds- och bankstatistik, en förteckning över Eurosystemets webbplatser och en beskrivning av de förfaranden och sanktioner som skall tillämpas om motparterna inte fullgör sina skyldigheter.

([1]) ECB-rådet har enats om att använda termen ”Eurosystemet” för den sammansättning av centralbanker genom vilken Europeiska centralbanksystemet utför sina grundläggande uppgifter, dvs. de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har infört den gemensamma valutan i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Europeiska centralbanken.

KAPITEL 1

1. ÖVERSIKT ÖVER DET PENNINGPOLITISKA STYRSYSTEMET

1.1 Europeiska centralbankssystemet

Europeiska centralbankssystemet (ECBS) består av Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i Europeiska unionens (EU) medlemsstater ([2]). ECBS fullgör sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget) och stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (stadgan för ECBS). ECBS styrs av ECB:s beslutande organ. ECB-rådet utformar penningpolitiken, som verkställs av direktionen i enlighet med rådets riktlinjer och beslut. I den utsträckning det anses möjligt och ändamålsenligt, och med ambitionen att säkerställa effektiva transaktioner, kan ECB anlita de nationella centralbankerna ([3]) för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska operationer. Eurosystemets penningpolitiska operationer skall genomföras på lika villkor i alla medlemsstater ([4]).

1.2 Eurosystemets mål

Huvudmålet för Eurosystemet är att upprätthålla prisstabilitet, i enlighet med artikel 105 i fördraget. Utan att åsidosätta detta mål skall Eurosystemet stödja den allmänna ekonomiska politiken i Europeiska gemenskapen. För att uppnå målet skall Eurosystemet handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning.

1.3 Eurosystemets penningpolitiska instrument

För att uppnå sina mål har Eurosystemet en uppsättning penningpolitiska instrument till sitt förfogande. Eurosystemet utför *öppna marknadsoperationer,* erbjuder *stående faciliteter* och ålägger kreditinstituten att hålla *kassakravsmedel* på konton i Eurosystemet.

1.3.1 *Öppna marknadsoperationer*

Öppna marknadsoperationer spelar en viktig roll i Eurosystemets penningpolitik. De används för att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och sända signaler om penningpolitikens inriktning. Eurosystemet förfogar över fem typer av instrument för öppna marknadsoperationer. Det viktigaste instrumentet är *reverserade transaktioner* (som baserar sig på repoavtal eller lån mot säkerhet). Eurosystemet kan också *genomföra direkta köp/försäljningar av värdepapper* ("out-right transactions"), *emittera skuldcertifikat, göra valutasvappar samt ta emot inlåning med fast löptid*. ECB tar initiativet till öppna marknadsoperationer, beslutar vilka instrument som skall användas och på vilka villkor transaktionerna kan verkställas. De kan genomföras antingen genom standardiserade anbud, snabba anbud eller bilaterala förfaranden ([5]). Med hänsyn till syfte, regelbundenhet och förfaranden kan öppna marknadsoperationer indelas i följande fyra kategorier (se även tabell 1):

— *Huvudsakliga refinansieringstransaktioner* är regelbundna, likviditetsskapande reverserade transaktioner som läggs ut en gång i veckan och normalt har en veckas löptid. Dessa transaktioner genomförs av de nationella centralbankerna genom standardiserade anbud. De huvudsakliga refinansierings transaktionerna spelar en nyckelroll när det gäller att uppfylla Eurosystemets syfte med öppna marknadsoperationer och de används för att tillgodose merparten av den finansiella sektorns finansieringsbehov.

([2]) Noteras bör att de nationella centralbankerna i de EU-medlemsstater som inte har antagit den gemensamma valutan i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget) bibehåller sin penningpolitiska självständighet enligt sina nationella lagar och därför inte deltar i den gemensamma penningpolitiken.

([3]) I detta dokument avses med "nationella centralbanker" centralbankerna i de medlemsstater som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget.

([4]) I detta dokument avses med "medlemsstater" de medlemsstater som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget.

([5]) Olika förfaranden för att genomföra Eurosystemets öppna marknadsoperationer, dvs. standardiserade anbudsförfaranden, snabba anbudsförfaranden och bilaterala förfaranden, beskrivs i kapitel 5. *Standardiserade anbudsförfaranden* verkställs inom en tidsram på högst 24 timmar från det att anbud infordras tills att bekräftelse sker av tilldelningen. Alla motparter som uppfyller de generella kriterierna enligt avsnitt 2.1 har rätt att delta i standardiserade anbudsförfaranden. *Snabba anbudsförfaranden* verkställs inom en tidsram på en timme. Eurosystemet kan begränsa deltagandet i snabba anbudsförfaranden till en mindre krets av motparter. Med "bilaterala förfaranden" avses alla förfaranden där Eurosystemet agerar direkt i förhållande till en eller flera motparter utan att använda anbudsförfaranden. Bilaterala förfaranden inkluderar transaktioner som görs över börser eller genom marknadsaktörer.

— *Långfristiga refinansieringstransaktioner* är likvidiserande reverserade transaktioner som läggs ut en gång i månaden med tre månaders löptid. Syftet med dessa transaktioner är att ge motparterna ytterligare likviditet med längre löptid och de utförs av de nationella centralbankerna via standardiserade anbudsförfaranden. Vid dessa transaktioner avser Eurosystemet i regel inte att sända några signaler till marknaden, utan räntan bestäms av marknadens aktörer.

— *Finjusterande transaktioner* utförs vid behov i syfte att hantera likviditetsläget på marknaden och för att styra räntorna, i synnerhet för att utjämna ränteeffekterna av oväntade likviditetssvängningar på marknaden. Finjusterande transaktioner utförs huvudsakligen genom reverserade trans aktioner, men de kan också göras genom direkta köp/försäljningar av värdepapper, valutasvappar och inlåning med fast löptid. Valet av instrument och förfaranden för finjustering anpassas till rådande förhållanden och till de specifika mål som skall nås med transaktionerna. Finjusterande transaktioner utförs i regel av de nationella centralbankerna via snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden. ECB-rådet beslutar om finjusterande bilaterala transaktioner, i undantagsfall, skall utföras av ECB.

— Eurosystemet kan också genomföra *strukturella transaktioner* genom att emittera skuldcertifikat, använda reverserade transaktioner och genomföra direkta köp/försäljningar av värdepapper. Med dessa transaktioner försöker ECB (regelbundet eller oregelbundet) påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn. De strukturella transaktionerna i form av reverserade transaktioner och emissioner av skuldcertifikat utförs av de nationella centralbankerna via standardiserade anbud. Strukturella transaktioner i form av direkta köp/försäljningar av värdepapper utförs i form av bilaterala förfaranden.

1.3.2 *Stående faciliteter*

Syftet med stående faciliteter är att tillföra respektive dra in likviditet över natten, sända signaler om den allmänna inriktningen på penningpolitiken och sätta gränser för dagslåneräntans rörelser. Två stående faciliteter är tillgängliga för Eurosystemets motparter på deras eget initiativ, förutsatt att de uppfyller vissa villkor (se även tabell 1):

— Med *utlåningsfaciliteten* kan motparterna erhålla kredit över natten från de nationella centralbankerna till en förutbestämd ränta mot godtagbara säkerheter. Under normala omständigheter finns det inga kreditbegränsningar eller andra restriktioner för motparternas tillträde till faciliteten utom att de skall förfoga över tillräckligt med säkerheter. Räntan på utlåningsfaciliteten utgör under normala omständigheter ett tak för dagslåneräntan.

— Med *inlåningsfaciliteten* kan motparterna deponera medel över natten hos de nationella centralbankerna. Normalt finns det inga begränsningar eller andra restriktioner för motparternas tillträde till faciliteten. Räntan på inlåningsfaciliteten utgör under normala omständigheter ett golv för dagslåneräntan.

De stående faciliteterna administreras decentraliserat av de nationella centralbankerna.

1.3.3 *Kassakrav*

Eurosystemets kassakravssystem tillämpas på kreditinstitut inom euroområdet och dess primära syfte är att stabilisera penningmarknadsräntorna och att skapa (eller förstärka) ett strukturellt likviditetsunderskott. Hur mycket medel varje institut måste ha innestående bestäms utifrån skuldsidan av institutets balansräkning. För att bidra till att stabilisera penningmarknadsräntorna är Eurosystemets kassakravssystem utformat som ett krav på en genomsnittlig behållning på ett konto i den nationella centralbanken. Uppfyllandet av kassa kravet beräknas på grundval av institutets genomsnittliga dagliga behållning på kassa kravskontot under perioden. På institutens innestående kassakravsmedel betalas samma ränta som gäller för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

1.4 **Motparter**

Utformningen av Eurosystemets penningpolitiska styrsystem syftar till att säkerställa att en stor krets av motparter skall kunna delta. Institut som enligt artikel 19.1 i stadgan för ECBS är skyldiga att uppfylla kassakrav har rätt att utnyttja de stående faciliteterna och delta i öppna marknadsoperationer på grundval av standardiserade anbud. Eurosystemet kan begränsa det antal institut som får delta i finjusterande transaktioner. För direkta köp/försäljningar begränsas kretsen av motparter inte på förhand. Vid valutasvappar för penning politiska ändamål används aktiva aktörer på valutamarknaden. Motpartskretsen vid dessa transaktioner begränsas till de institut som har valts ut för Eurosystemets valutainterventioner och som är etablerade inom euroområdet.

1.5 **Underliggande värdepapper**

Enligt artikel 18.1 i stadgan för ECBS skall alla Eurosystemets kredittransaktioner (dvs. likvidiserande transaktioner) baseras på godtagbara säkerheter. Eurosystemet godkänner ett stort urval av värdepapper som säkerheter för sina transaktioner. De godtagbara säkerheterna indelas, främst för interna ändamål i Eurosystemet, i två grupper: grupp ett-värdepapper och grupp två-värdepapper. Grupp ett-värdepapper består av värdepapper som är avsedda för handel och som uppfyller av ECB fastställda harmoniserade kriterier för hela euroområdet. Grupp två-värdepapper består av ytterligare värdepapper, avsedda för handel eller ej, som de nationella centralbankerna anser vara särskilt viktiga för sina nationella marknader och banksystem. Urvalskriterierna för värdepapperen fastställs av de nationella centralbankerna efter godkännande av ECB. Ingen skillnad görs mellan de två grupperna av värdepapper i fråga om kvalitet eller godtagbarhet vid olika slag av Eurosystemets penningpolitiska operationer (utom att grupp två-värdepapper i regel inte används av Eurosystemet vid direkta köp/försäljningar av värdepapper). Godtagbara värdepapper kan användas vid gränsöverskridande transaktioner, genom korrespondentcentralbanksmodellen(CCBM) eller genom godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem i EU, som säkerheter för Eurosystemets olika typer av krediter ([6]). Alla värdepapper som godtas för Eurosystemets penningpolitiska operationer kan också användas som underliggande värdepapper vid intradagskrediter.

1.6 **Ändringar av styrsystemet**

ECB-rådet har rätt att när som helst ändra de instrument, villkor, kriterier och förfaranden som används för genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska operationer.

TABELL 1

Eurosystemets penningpolitiska operationer

Penningpolitiska operationer	Typer av transaktioner		Löptid	Frekvens	Förfarande
	Tillförsel av likviditet	Indragning av likviditet			
Öppna marknadsoperationer					
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Reverserade transaktioner	—	En vecka	Varje vecka	Standardiserade anbud
Långfristiga refinansieringstransaktioner	Reverserade transaktioner	—	Tre månader	Varje månad	Standardiserade anbud
Finjusterande transaktioner	— Reverserade transaktioner — Valutasvappar	— Valutasvappar — Inlåning med fast löptid — Reverserade transaktioner	Icke standardiserat	Oregelbundet	— Snabba anbud — Bilaterala förfaranden
	Direkta köp av värdepapper	Direkta försöljningar av värdepapper	—	Oregelbundet	Bilaterala förfaranden
Strukturella transaktioner	Reverserade transaktioner	Emission av skuldcertifikat	Standardiserat/ icke standardiserat	Regelbundet/oregelbundet	Standardiserade anbud
	Direkta köp av värdepapper	Direkta försäljningar av värdepapper	—	Oregelbundet	Bilaterala förfaranden
Stående faciliteter					
Utlånings facilitet	Reverserade transaktioner	—	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	
Inlånings facilitet	—	Insättningar	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	

([6]) Se avsnitten 6.6.1 och 6.6.2.

KAPITEL 2

2. GODKÄNDA MOTPARTER

2.1 Generella urvalskriterier

Motparterna vid Eurosystemets penningpolitiska operationer måste uppfylla vissa urvalskriterier ([7]). Dessa kriterier har utformats i avsikt att ge en bred krets av institut tillträde till Eurosystemets penningpolitiska operationer, stärka likabehandlingen av institut över hela euro området och säkerställa att motparterna uppfyller vissa tillsynskrav och operativa krav:

— Endast de institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem enligt artikel 19.1 i stadgan för ECBS kan godtas som motparter. Institut som är befriade från skyldigheterna enligt Eurosystemets kassakravs system (se avsnitt 7.2) godkänns inte som motparter vid Eurosystemets stående faciliteter och öppna marknadsoperationer.

— Motparterna måste vara finansiellt solida. De måste stå under EU/EES-harmoniserad tillsyn av nationella tillsynsmyndigheter ([8]). Finansiellt solida institut som står under en ickeharmoniserad nationell tillsyn av likvärdig standard kan också godkännas som motparter, t.ex. filialer i euroområdet till institut som har sitt huvudkontor utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

— För att Eurosystemets penningpolitiska operationer skall kunna genomföras på ett effektivt sätt måste motparterna uppfylla de operativa kriterier som fastställs i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter.

Dessa generella urvalskriterier är enhetliga över hela euroområdet. Institut som uppfyller dessa generella urvalskriterier har rätt att

— använda Eurosystemets stående faciliteter,

— delta i Eurosystemets öppna marknadsoperationer som baseras på standardiserade anbud.

Ett institut har endast tillgång till Eurosystemets stående faciliteter och öppna marknadsoperationer i form av standardiserade anbud via den nationella centralbanken i den medlemsstat där det är etablerat. Om ett institut har etablerat sig (huvudkontor eller filialer) i flera medlemsstater har varje enhet tillgång till dessa transaktioner via den nationella centralbanken i den medlemsstat där enheten är etablerad, men endast en enhet i varje medlemsstat (antingen huvudkontoret eller en namngiven filial) får lämna anbud.

2.2 Urval av motparter för snabba anbud och bilaterala transaktioner

För direkta köp/försäljningar av värdepapper begränsas kretsen av motparter inte på förhand.

Vid penningpolitiska valutasvappar måste motparterna kunna utföra stora valutatransaktioner effektivt under alla marknadsförhållanden. Kretsen av motparter för valutasvappar motsvarar den krets av motparter etablerade i euroområdet som Eurosystemet väljer ut för valutainterventioner. Kriterierna och förfarandena vid urvalet av motparter för valutainterventioner beskrivs i bilaga 3.

Vid andra transaktioner som grundar sig på snabba anbud och bilaterala förfaranden (finjusterande reverserade transaktioner och inlåning med fast löptid) väljer varje nationell centralbank ut ett antal motparter bland de institut som är etablerade i medlemsstaten och uppfyller de generella urvalskriterierna för att bli motpart. Aktivitet på penningmarknaden är det viktigaste urvalskriteriet. Andra kriterier som kan komma att beaktas är t.ex. effektiviteten vid handlarbordet och potentialen att lämna anbud.

Vid snabba anbud och bilaterala transaktioner använder de nationella centralbankerna endast de motparter som räknas till kretsen av finjusteringsmotparter. Om en nationell centralbank av operativa skäl inte vid varje

([7]) För direkta köp och försäljningar begränsas kretsen av motparter inte på förhand.

([8]) Den harmoniserade tillsynen av kreditinstitut grundas på Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, EGT L 126 26.5.2000, s. 1 (med ändringar).

transaktion kan handla med alla dessa finjusteringsmotparter, kommer urvalet av motparter i denna medlemsstat att basera sig på ett rotationsschema som garanterar lika möjligheter att delta.

ECB-rådet beslutar om ECB i undantagsfall själv skall få utföra finjusterande, bilaterala transaktioner. Om ECB skulle utföra bilaterala transaktioner, skall ECB i sådana fall välja ut motparterna enligt ett rotationsschema bland de motparter inom euroområdet som uppfyller urvalskriterierna för snabba anbud och bilaterala transaktioner. Detta för att säkerställa att alla motparter har samma möjligheter att delta.

2.3 Sanktioner mot motparter som inte fullgör sina skyldigheter

I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ([9]), Europeiska centralbankens förordning av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4) ([10]), rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver, enligt ändring ([11]) samt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ([12]), skall ECB besluta om sanktioner mot institut som inte fullgör sina skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut om tillämpning av kassakraven. Relevanta sanktioner och förfarande regler rörande deras tillämpning fastställs i ovannämnda förordningar. Vid allvarliga överträdelser av kassakravsbestämmelserna kan Eurosystemet avstänga motparter från deltagande i öppna marknadsoperationer.

I enlighet med bestämmelser i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter skall Eurosystemet utdöma straffavgifter för motparter eller avstänga dem från deltagande i öppna marknadsoperationer om de inte fullgör sina skyldigheter enligt de avtal och föreskrifter som tillämpas av de nationella centralbankerna (eller av ECB) på det sätt som beskrivs nedan.

Detta gäller vid överträdelser av anbudsreglerna (om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande värdepapper för att avveckla det likviditetsbelopp som har tilldelats den i en likvidiserande transaktion, eller om den inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som har tilldelats den i en likviditetsindragande transaktion), och av reglerna rörande bilaterala transaktioner (om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande värdepapper eller inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som överenskommits i bilaterala transaktioner).

Detta gäller även om en motpart överträder reglerna rörande användningen av underliggande värdepapper (om en motpart använder värdepapper som är, eller har blivit, ej godtagbara eller inte får användas av motparten, t.ex. på grund av nära förbindelser mellan emittenten/borgensmannen och motparten eller för att värdepapperen är utgivna/garanterade av motparten), eller reglerna om förfaranden i slutet av dagen och villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten (om en motpart som har ett negativt saldo på avvecklingskontot i slutet av dagen inte uppfyller villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten).

Ett beslut om avstängning av en motpart som inte fullgör sina skyldigheter kan dessutom tillämpas på filialer till samma institut som ligger i andra medlemsstater. Om en sådan exceptionell åtgärd krävs med hänsyn till överträdelsens allvarliga karaktär, t.ex. dess frekvens eller varaktighet, kan en motpart avstängas från alla kommande penningpolitiska operationer under en viss tidsperiod.

Straffavgifter som utdöms av nationella central banker vid överträdelser av reglerna rörande anbud, bilaterala transaktioner, användning av underliggande värdepapper, förfaranden vid dagens slut eller villkor för tillträde till utlåningsfaciliteten skall beräknas enligt en på förhand angiven straffavgiftsskala (som fastställs i bilaga 6).

2.4 Avstängning eller uteslutning av försiktighetsskäl

I enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter kan Eurosystemet avstänga eller utesluta motparter från tillträde till penningpolitiska instrument av försiktighetsskäl.

([9]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.
([10]) EGT L 264, 12.10.1999, s. 21.
([11]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 1.
([12]) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

Dessutom kan avstängning eller uteslutning av motparter vara befogat i vissa fall som rör en motparts ”försummelse” enligt definitionen i de nationella centralbankernas avtal och föreskrifter.

KAPITEL 3

3. ÖPPNA MARKNADSOPERATIONER

Öppna marknadsoperationer spelar en viktig roll i Eurosystemets penningpolitik. De används för att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och för att sända signaler om penningpolitikens inriktning. Beroende på deras syfte, regelbundenhet och förfaranden kan Eurosystemets öppna marknadsoperationer indelas i fyra olika kategorier: huvudsakliga refinansieringstransaktioner, långfristiga refinansieringstransaktioner, finjusterande transaktioner och strukturella transaktioner. När det gäller vilka instrument som används är reverserade transaktioner Eurosystemets viktigaste instrument för öppna marknadsoperationer och kan användas vid samtliga fyra kategorier av transaktioner, medan skuldcertifikat används vid likviditetsdränerande strukturella transaktioner. Dessutom förfogar Eurosystemet över ytterligare tre instrument för finjusterande transaktioner: direkta köp/försäljningar av värdepapper, valutasvappar och inlåning med fast löptid. I följande avsnitt beskrivs de specifika egenskaperna hos de olika typerna av öppna marknadsoperationer som Eurosystemet använder.

3.1 Reverserade transaktioner

3.1.1 *Allmänt*

a) Typ av instrument

Reverserade transaktioner avser transaktioner i vilka Eurosystemet köper eller säljer godtagbara värdepapper genom repoavtal eller lämnar kredit mot godtagbara värdepapper som säkerhet. Reverserade transaktioner används för huvudsakliga och långfristiga refinansie ringstransaktioner. Dessutom kan Eurosystemet använda reverserade transaktioner för strukturella och finjusterande transaktioner.

b) Rättslig karaktär

De nationella centralbankerna kan utföra reverserade transaktioner antingen i form av repoavtal (dvs. äganderätten till värdepapperet överförs till långivaren samtidigt som parterna kommer överens om att låta transaktionen återgå genom att värdepapperet förs tillbaka till låntagaren vid en framtida tidpunkt) eller som lån mot säkerhet (dvs. långivaren får en panträtt i värdepapperen, men låntagaren förblir ägare till dem under antagande om att skulden betalas tillbaka). Ytterligare bestämmelser om reverserade transaktioner på grundval av repoavtal specificeras i de avtal som tillämpas av respektive nationell centralbank (eller av ECB). Arrangemangen för reverserade transaktioner som baseras på lån mot säkerhet beaktar de olika förfaranden och formaliteter som krävs enligt olika nationella rättsordningar för att en giltig panträtt skall uppkomma och för att en pant senare skall kunna realiseras.

c) Räntevillkor

Skillnaden mellan anskaffningspriset och återköpspriset i ett repoavtal motsvarar den upplupna räntan på det belopp som lånats upp eller lånats ut under transaktionens löptid, dvs. återköpspriset inkluderar den ränta som skall betalas. Räntan vid en repotransaktion som utförs i form av ett lån mot säkerhet bestäms genom användning av den specificerade räntan på kreditbeloppet under transaktionens löptid. Räntan på Eurosystemets reverserade trans aktioner är enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen ”faktiskt antal dagar/360”.

3.1.2 *Huvudsakliga refinansieringstransaktioner*

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är Eurosystemets viktigaste öppna marknads operationer. De spelar en nyckelroll när det gäller att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och sända signaler om penning politikens inriktning. Med dem tryggas också största delen av den finansiella sektorns finansieringsbehov.

De operativa egenskaperna hos de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna kan sammanfattas på följande sätt:

— De är likvidiserande transaktioner.

— De genomförs regelbundet varje vecka ([13]).

— De har i regel en löptid på en vecka ([14]).

— De utförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.

— De utförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).

— Alla motparter som uppfyller de generella urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna bud på huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

— Både grupp ett-värdepapper och grupp två-värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

3.1.3 *Långfristiga refinansieringstransaktioner*

Eurosystemet genomför dessutom regelbundet refinansieringstransaktioner med normalt en löptid på tre månader i syfte att tillfredsställa den finansiella sektorns finansieringsbehov på längre sikt. Dessa transaktioner svarar endast för en begränsad del av den totala refinansie ringsvolymen. Vid dessa transaktioner avser Eurosystemet i regel inte att sända några signaler till marknaden, utan räntan bestäms av marknadens aktörer. Följaktligen genomförs långfristiga refinansieringstransaktioner i regel i form av anbud till rörlig ränta och tidvis meddelar ECB volymen av tilldelningen vid kommande anbudsförfaranden. I undantagsfall kan Eurosystemet också genomföra långfristiga refinansieringstransaktioner genom anbud till fast ränta.

De operativa egenskaperna hos de långfristiga refinansieringstransaktionerna kan sammanfattas på följande sätt:

— De är likvidiserande transaktioner.

— De genomförs regelbundet varje månad ([15]).

— De har i regel en löptid på tre månader ([16]).

— De utförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.

— De utförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).

— Alla motparter som uppfyller de generella urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna bud vid de långfristiga refinansieringstransaktionerna.

— Både grupp ett-värdepapper och grupp två-värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid långfristiga refinansieringstransaktioner.

3.1.4 *Finjusterande reverserade transaktioner*

Eurosystemet kan genomföra finjusterande öppna marknadsoperationer genom reverserade transaktioner. Finjusterande reverserade transaktioner används för att hantera likviditetsläget på marknaden och för att styra räntorna, särskilt för att utjämna ränteeffekterna av oväntade likviditetssvängningar. Eftersom snabba åtgärder kan komma att behövas på grund av oväntade förändringar på marknaden är det önskvärt att bibehålla en hög grad av flexibilitet i valet av förfaranden och operativa egenskaper vid genomförandet av dessa transaktioner.

De operativa egenskaperna hos de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna kan sammanfattas på följande sätt:

— De kan vara likvidiserande eller likviditetsdränerande transaktioner.

— Deras frekvens är oregelbunden.

— Deras löptid är inte bestämd på förhand.

— Likvidiserande finjusterande reverserade transaktioner utförs i regel genom snabba anbudsförfaranden, men kan också utföras genom bilaterala förfaranden (se kapitel 5).

([13]) De huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktionerna genomförs enligt Eurosystemets på förhand offentliggjorda anbudskalender (se även avsnitt 5.1.2) som finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int); se också Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

([14]) Löptiden för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner kan variera tillfälligt, bl.a. på grund av nationella helgdagar i medlemsstaterna.

([15]) Se fotnot 13 ovan.

([16]) Se fotnot 14 ovan.

— Likviditetsdränerande finjusterande reverserade transaktioner genomförs i regel genom bilaterala förfaranden (se avsnitt 5.2).

— Dessa transaktioner utförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att finjusterande transaktioner i undantagsfall skall kunna utföras av ECB).

— Eurosystemet kan på basis av kriterierna i avsnitt 2.2 välja ut ett begränsat antal motparter som får delta i finjusterande reverserade transaktioner.

— Både grupp ett-värdepapper och grupp två-värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid finjusterande reverserade transaktioner.

3.1.5 *Strukturella reverserade transaktioner*

Eurosystemet kan genomföra öppna marknads operationer genom reverserade transaktioner i syfte att påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn.

De operativa egenskaperna hos dessa transaktioner kan sammanfattas på följande sätt:

— De är likvidiserande transaktioner.

— Deras frekvens kan vara regelbunden eller oregelbunden.

— Deras löptid är inte bestämd på förhand.

— De genomförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).

— De genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.

— Alla motparter som uppfyller de allmänna urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna bud vid strukturella reverserade transaktioner.

— Både grupp ett- och grupp två-värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid strukturella reverserade transaktioner.

3.2 **Direkta köp/försäljningar av värdepapper**

a) Typ av instrument

Med direkta köp/försäljningar av värdepapper avses transaktioner där Eurosystemet köper eller säljer godtagbara värdepapper direkt på marknaden. Denna typ av transaktioner genomförs endast för strukturella och finjusterande ändamål.

b) Rättslig karaktär

Vid direkta köp/försäljningar av värdepapper övergår äganderätten fullständigt från säljaren till köparen utan samtidig överenskommelse om återföring av äganderätten. Direkta köp/försäljningar av värdepapper genomförs enligt marknadspraxis för det värdepapper som transaktionen avser.

c) Prisvillkor

Vid beräkningen av priset tillämpar Eurosystemet den marknadspraxis som är mest utbredd för det värdepapper som används vid transaktionen.

d) Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos Eurosystemets direkta köp/försäljningar av värdepapper kan sammanfattas på följande sätt:

— De kan vara likvidiserande (direkta köp) eller likviditetsdränerande (direkta försäljningar).

— Deras frekvens är icke standardiserad.

— De genomförs genom bilaterala förfaranden (se avsnitt 5.2).

— De genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att finjusterande direkta köp/försäljningar av värdepapper i undantagsfall får genomföras av ECB).

— Den motpartskrets som får delta i direkta köp/försäljningar av värdepapper är inte begränsad på förhand.

— I regel används endast grupp ett-värdepapper (se avsnitt 6.1) som underliggande värdepapper vid direkta köp/försäljningar.

3.3 **Emission av ECB:s skuldcertifikat**

a) Typ av instrument

ECB kan emittera skuldcertifikat i syfte att påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn så att ett likviditetsunderskott skapas (eller förstärks) på marknaden.

b) Rättslig karaktär

Certifikaten utgör en skuldförbindelse från ECB gentemot innehavaren av certifikatet. Certifikaten emitteras och hålls i kontobaserad form och förvaras i värdepapperscentraler inom euroområdet. ECB har inte infört några begränsningar för handeln med certifikaten. Villkoren för ECB:s skuldcertifikat kommer att innehålla närmare bestämmelser om certifikaten.

c) Räntevillkor

Certifikaten emitteras diskonterade, vilket innebär att emissionspriset är lägre än det nominella värdet och på förfallodagen löses certifikatet in till nominellt värde. Skillnaden mellan emissionspriset och det nominella värdet är lika med räntan på det emitterade beloppet, enligt överenskommen räntesats, för certifikatets löptid. Den ränta som används är en enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen ”faktiskt antal dagar/360”. Beräkningen av emissions priset beskrivs i ruta 1.

RUTA 1

Emission av ECB:s skuldcertifikat

Där:

N = certifikatets nominella värde

r_I = ränta (%)

D = certifikatets löptid (dagar)

P_T = certifikatets emissionspris

Emissionspriset är:

$$P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_I \times D}{36\,000}}$$

d) Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos en emission av ECB:s skuldcertifikat kan sammanfattas på följande sätt:

— Skuldcertifikat emitteras i syfte att dra in likviditet från marknaden.

— Skuldcertifikat kan emitteras regelbundet eller oregelbundet.

— Skuldcertifikatens löptid är kortare än 12 månader.

— Skuldcertifikaten emitteras genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).

— Skuldcertifikaten bjuds ut och avvecklas decentraliserat av de nationella centralbankerna.

— Alla motparter som uppfyller de generella urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna bud på köp av ECB:s skuldcertifikat.

3.4 **Valutasvappar**

a) Typ av instrument

Vid penningpolitiska valutasvappar köps (säljs) utländsk valuta mot euro avista med samtidig försäljning (köp) på termin. Valutasvappar används för finjusterande ändamål, i regel för att hantera likviditeten på marknaden och styra räntorna.

b) Rättslig karaktär

Penningpolitiska valutasvappar betecknar transaktioner i vilka Eurosystemet köper (eller säljer) euro avista mot utländsk valuta och samtidigt säljer (eller köper) den tillbaka in en terminstransaktion på en fastställd återköpsdag. Närmare bestämmelser om valutasvappar ingår i de avtal som används av respektive nationell centralbank (eller av ECB).

c) Villkor för valuta och växelkurs

I regel utför Eurosystemet transaktioner endast i valutor med hög omsättning och i överensstämmelse med praxis på marknaden. Vid varje valutasvapp kommer Eurosystemet och motparterna överens om transaktionens svappunkter. Svappunkterna utgör skillnaden mellan terminskursen och avistakursen. Svappunkterna för euron gentemot den utländska valutan noteras enligt gängse marknadspraxis. Villkoren för växelkurserna vid valutasvappar anges i ruta 2.

RUTA 2

Valutasvappar

S = Avistaväxelkursen mellan euron (EUR) och valutan ABC (på FM kontraktsdagen för valutasvappen)

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

F_M = Terminsväxelkursen mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för svappen (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

Δ_M = Terminspunkter mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för svappen (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

N(.) = Avistabeloppet för valutan $N(.)_M$ är terminsbeloppet för valutan:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ eller } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ eller } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

d) Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos valutasvappar kan sammanfattas på följande sätt:

— De kan vara likvidiserande eller likviditetsdränerande transaktioner.

— Deras frekvens är icke standardiserad.

— Deras löptid är inte bestämd på förhand.

— De genomförs genom snabba anbud eller bilaterala förfaranden (se kapitel 5).

— De genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att bilaterala valutasvappar i undantagsfall får genomföras av ECB).

— Eurosystemet kan enligt kriterierna i avsnitt 2.2 och bilaga 3 välja ut ett begränsat antal motparter för valutasvappar.

3.5 **Inlåning med fast löptid**

a) Typ av instrument

Eurosystemet kan erbjuda motparter möjlighet att göra insättningar med fast löptid och mot en viss ränta hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. Inlåningen skall enligt planerna ske bara för finjusterande ändamål för att dra in likviditet från marknaden.

b) Rättslig karaktär

Inlåningen från motparterna gäller för en bestämd period och till en bestämd ränta. De nationella centralbankerna ställer inga säkerheter för inlåningen.

c) Räntevillkor

Räntan på inlåningen är en enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen ”faktiskt antal dagar/360”. Räntan erläggs när inlåningen förfaller till betalning.

d) Andra operativa egenskaper

Andra operativa egenskaper hos inlåning med fast löptid kan sammanfattas på följande sätt:

— Inlåningen syftar till att dra in likviditet.

— Frekvensen för inlåningen är icke standardiserad.

— Löptiden för inlåningen är inte bestämd på förhand.

— Inlåningen genomförs i regel genom snabba anbud, men också bilaterala förfaranden är möjliga (se kapitel 5).

— Inlåningen genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att bilateral inlåning med fast löptid i undantagsfall får genomföras av ECB) ([17]).

— Eurosystemet kan enligt kriterierna i avsnitt 2.2 välja ut ett begränsat antal motparter för inlåningen.

KAPITEL 4

4. STÅENDE FACILITETER

4.1 Utlåningsfacilitet

a) Typ av instrument

Motparter kan använda utlåningsfaciliteten för att erhålla likviditet över natten från nationella centralbanker till en förutbestämd ränta mot godtagbara värdepapper (se kapitel 6). Faciliteten syftar till att tillfredsställa motparternas tillfälliga likviditetsbehov. Under normala omständigheter sätter räntan på faciliteten ett tak för dagslåneräntan. Villkoren för faciliteten är lika över hela euroområdet.

b) Rättslig karaktär

De nationella centralbankerna kan tillföra likviditet via utlåningsfaciliteten antingen i form av repoavtal (dvs. äganderätten till värdepapperet överförs till långivaren samtidigt som parterna kommer överens om att låta transaktionen återgå genom att värdepapperet förs tillbaka till låntagaren nästa bankdag) eller som lån mot säkerhet (dvs. långivaren får en panträtt i värde papperen, men låntagaren förblir ägare till dem

([17]) Inlåning med fast löptid mottas på konton i de nationella centralbankerna även när ECB genomför sådana transaktioner centraliserat.

under antagande om att skulden betalas tillbaka). Ytterligare bestämmelser om repoavtal ingår i de avtal som tillämpas av respektive nationell centralbank. Arrangemangen för att tillföra likviditet i form av lån mot säkerhet beaktar de olika förfaranden och formaliteter som krävs enligt olika nationella rättsordningar för att en giltig panträtt skall uppkomma och för att en pant senare skall kunna realiseras.

c) Tillträdesvillkor

Institut som uppfyller de allmänna urvalskriterierna som specificeras i avsnitt 2.1 har tillträde till faciliteten. Tillträde till utlåningsfaciliteten beviljas av den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. Tillträde till utlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar när respektive nationella system för bruttoavveckling i realtid (RTGS) och berörda system för avveckling av värdepapper (SSS) är öppna.

Vid dagens slut betraktas motparternas ej avvecklade skuldpositioner, som avser intradagskrediter, gentemot de nationella centralbankerna automatiskt som en begäran att få tillträde till utlåningsfaciliteten. De förfaranden som tillämpas på användningen av utlåningsfaciliteten vid dagens slut beskrivs i avsnitt 5.3.3.

En motpart kan också få tillträde till utlåningsfaciliteten genom att sända en begäran till den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. Begäran måste ha inkommit senast 30 minuter efter Targets faktiska stängningstid för att den nationella centralbanken skall hinna behandla den samma dag ([18]) ([19]). Target-systemet stänger i regel kl. 18.00, ECB-tid (centraleuropeisk tid). Tidsfristen för en begäran om tillträde till utlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 30 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet. I begäran skall anges kreditens belopp och säkerheterna skall specificeras, om sådana inte deponerats i förväg till den nationella centralbanken.

Utöver kravet på tillräckliga godtagbara säkerheter finns ingen övre gräns på det belopp som kan erhållas från utlåningsfaciliteten.

d) Löptid och räntevillkor

Med den stående faciliteten erhåller motparten en kredit som löper över natten. Motparter som är direkt knutna till Target-systemet betalar tillbaka krediten nästa dag då det berörda nationella RTGS-systemet och det berörda avvecklingssystemet (avvecklingssystemen) för värdepapper öppnas.

Eurosystemet meddelar räntesatsen i förväg och den beräknas som enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen, faktiskt antal dagar/360. ECB kan när som helst ändra räntan, med effekt tidigast fr.o.m. Eurosystemets närmast påföljande bankdag ([20]). Räntan på krediten skall betalas samtidigt som krediten återbetalas.

e) Avstängning från tillträdet till faciliteten

Tillträde till faciliteten beviljas endast i överensstämmelse med ECB:s mål och penning politiska överväganden. ECB kan när som helst ändra villkoren för tillträde till faciliteten eller avstänga motparten från tillträdet till den.

4.2 **Inlåningsfacilitet**

a) Typ av instrument

Motparterna kan göra insättningar över natten i nationella centralbanker. På insättningarna betalas en förutbestämd ränta. Under normala förhållanden utgör räntan på faciliteten ett golv för dagslåneräntan. Villkoren för faciliteten är lika över hela euroområdet ([21]).

([18]) I vissa medlemsstater håller kanske den nationella centralbanken (eller något av dess kontor) inte öppet för penningpolitiska operationer på vissa av Eurosystemets bankdagar på grund av nationella eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken är då skyldig att underrätta motparterna på förhand om vilka förfaranden som skall tillämpas för tillträde till utlåningsfaciliteten på en sådan helgdag.

([19]) Dagar då Target-systemet är stängt meddelas på ECB:s webbplats (www.ecb.int); se även Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

([20]) Med ”Eurosystemets bankdagar” avses i detta dokument alla dagar då ECB och minst en nationell centralbank håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska operationer.

([21]) Det kan förekomma operativa skillnader inom euroområdet på grund av skillnader i kontostruktur mellan de nationella centralbankerna.

b) Rättslig karaktär

På insättningarna betalas en fast ränta. För inlåningen ges ingen säkerhet till motparterna.

c) Tillträdesvillkor ([22])

Institut som uppfyller de allmänna urvalskriterierna som specificeras i avsnitt 2.1 har tillträde till faciliteten. Tillträde till inlåningsfaciliteten beviljas av den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. Tillträde till inlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar när respektive nationellt RTGS-system är öppet.

För att få tillträde till inlåningsfaciliteten skall motparten sända in en begäran till den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. Begäran måste ha inkommit senast 30 minuter efter Targets faktiska stängningstid, som i regel är kl. 18.00, ECB-tid (centraleuropeisk tid), för att den nationella centralbanken skall hinna behandla den samma dag ([23]) ([24]). Tidsfristen för en begäran om tillträde till inlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 30 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet. I begäran skall anges det belopp som motparten önskar deponera.

För det belopp som en motpart önskar deponera under faciliteten finns ingen övre gräns.

d) Löptid och räntevillkor

Insättningarna har en löptid som sträcker sig över natten. Insättningar från motparter som deltar direkt i Target-systemet förfaller till betalning nästa öppetdag för det nationella RTGS-systemet vid den tidpunkt då detta system öppnas.

Eurosystemet meddelar räntesatsen i förväg och den beräknas som enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen, faktiskt antal dagar/360. ECB kan när som helst ändra räntan med effekt tidigast på Eurosystemets påföljande bankdag. Räntan på inlåningen betalas när insättningen förfaller till återbetalning.

e) Avstängning från tillträdet till faciliteten

Tillträde till faciliteten beviljas endast i överensstämmelse med ECB:s mål och penning politiska överväganden. ECB kan när som helst ändra villkoren för tillträde till faciliteten eller avstänga motparten från tillträdet till den.

KAPITEL 5

5. FÖRFARANDEN

5.1 Anbudsförfaranden

5.1.1 *Allmänt*

Eurosystemets öppna marknadsoperationer utförs vanligen i form av anbudsförfaranden. Eurosystemets anbudsförfaranden sker i sex steg enligt förteckningen i ruta 3.

Eurosystemet använder två typer av anbudsförfaranden: standardiserade anbud och snabba anbud. Förfarandena vid standardiserade anbud och snabba anbud är identiska utom i fråga om tidsramen och motpartskretsen.

([22]) På grund av skillnader i kontostruktur mellan de nationella centralbankerna kan ECB tillåta att de nationella centralbankerna tillämpar tillträdesvillkor som skiljer sig något från dem som avses här. De nationella centralbankerna skall tillhandahålla information om sådana eventuella avvikelser från de tillträdesvillkor som beskrivs i detta dokument.

([23]) I vissa medlemsstater håller kanske den nationella centralbanken (eller något av dess kontor) inte öppet för penningpolitiska operationer på vissa av Eurosystemets bankdagar på grund av nationella eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken är då skyldig att underrätta motparterna på förhand om vilka förfaranden som skall tillämpas för tillträde till inlåningsfaciliteten på en sådan helgdag.

([24]) Dagar då Target-systemet är stängt meddelas på ECB:s webbplats (www.ecb.int); se även Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

RUTA 3

Operativa steg för anbudsförfaranden

Steg 1 **Annonsering av anbudsvillkoren**

a) Meddelande av ECB via offentliga nyhetsbyråer

b) Meddelande av nationella centralbanker via nationella nyhetsbyråer och (vid behov) direkt till enskilda motparter

Steg 2 **Motparternas förberedelser och inlämnande av anbud**

Steg 3 **Eurosystemet sammanställer anbuden**

Steg 4 **Tilldelningar och tillkännagivande av resultatet**

a) ECB:s beslut om tilldelningar

b) Tillkännagivande av resultatet

Steg 5 **Bekräftelse av enskilda tilldelningar**

Steg 6 **Avveckling av transaktionerna** (se avsnitt 5.3)

a) Standardiserade anbud

Standardiserade anbud utförs inom en tidsram på högst 24 timmar räknat från annonseringen av anbudsvillkoren till bekräftelsen av tilldelningar (tiden mellan sista möjligheten att avge anbud och tillkännagivandet av tilldelningar är ca två timmar). Diagram 1 ger en översikt över den normala tidsramen för de operativa stegen vid standardiserade anbud. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda operationer.

Huvudsakliga refinansieringstransaktioner, långfristiga refinansieringstransaktioner och strukturella transaktioner (förutom direkta köp/försäljningar av värdepapper) genomförs alltid genom standardiserade anbud. Motparter som uppfyller de allmänna urvalskriterierna enligt avsnitt 2.1 får delta i standardiserade anbudsförfaranden.

DIAGRAM 1

Normal tidsram för operativa steg vid standardiserade anbud

(ECB-tid [central europeisk tid])

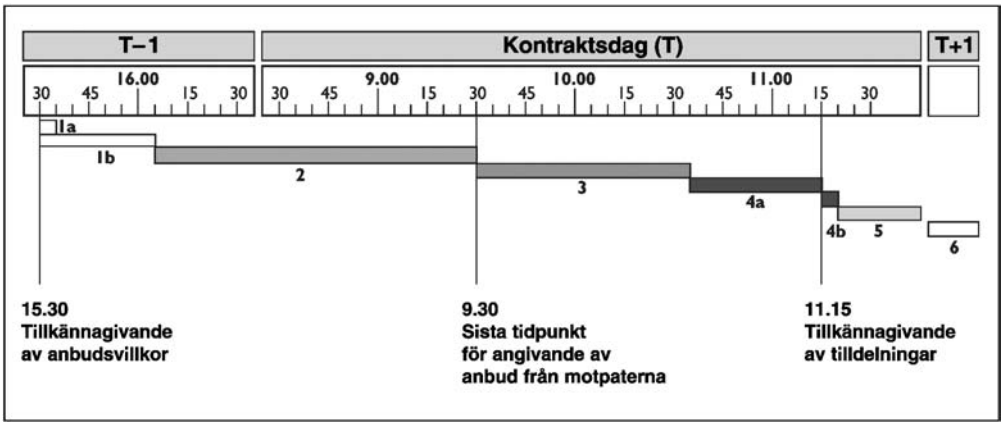

Obs! Sifferhänvisningarna syftar på de operativa stegen i ruta 3.

b) Snabba anbud

Snabba anbud genomförs vanligen inom en timme räknat från annonseringen av anbudet. Bekräftelsen av enskilda tilldelningar sker omedelbart efter tillkännagivandet av resultatet. Den normala tidsramen för de operativa stegen vid snabba anbud har specificerats i diagram 2. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner. Snabba anbud används enbart för genomförande av finjusterande transaktioner. Eurosystemet får, enligt de kriterier och förfaranden som fastställs i avsnitt 2.2, välja ut ett begränsat antal motparter för deltagande i snabba anbud.

DIAGRAM 2

Normal tidsram för operativa steg vid snabba anbud

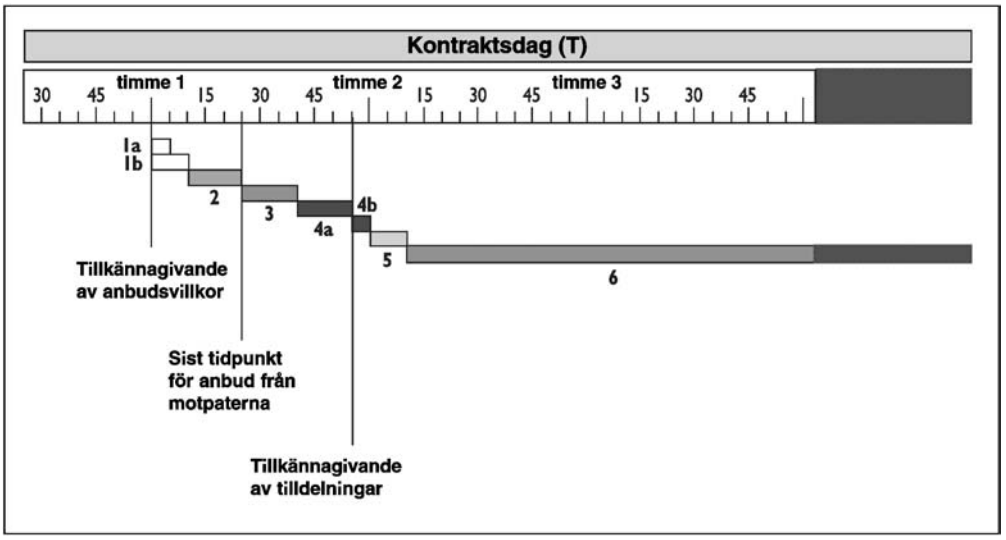

Obs! Sifferhänvisningarna syftar på de operativa stegen i ruta 3.

c) Anbud till fast ränta och anbud till rörlig ränta

Eurosystemet kan välja mellan anbud till fast ränta (volymanbud) och anbud till rörlig ränta (ränteanbud). Vid anbud till fast ränta anger ECB räntan på förhand och de deltagande motparterna ger anbud på vilket belopp till den fasta räntan som de är villiga att köpa respektive sälja ([25]). Vid anbud till rörlig ränta ger motparterna anbud på både belopp och räntor till vilka de är villiga att handla med de nationella centralbankerna ([26]).

5.1.2 *Kalender för anbudsförfaranden*

a) Huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner

Huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner genomförs enligt en preliminär kalender utgiven av Eurosystemet ([27]). Kalendern publiceras minst tre månader före ingången av det år den gäller. De normala kontraktsdagarna för de huvudsakliga och de långfristiga refinansieringstransaktionerna framgår av tabell 2. ECB:s mål är att se till att motparter i samtliga medlemsstater kan delta i de huvudsakliga och de långfristiga refinansieringstransaktionerna. Vid sammanställningen av kalendern för dessa transaktioner företar ECB därför nödvändiga justeringar av det normala schemat för att beakta nationella helgdagar i de enskilda medlemsstaterna.

([25]) Vid anbud på valutasvappar till fast kurs fastställer ECB transaktionens svappunkter och motparterna anger till vilket belopp i den valuta som hålls fast de är villiga att sälja (och återköpa) eller köpa (och sälja tillbaka) till ifrågavarande kurs.

([26]) Vid anbud på valutasvappar till rörlig kurs lämnar motparterna anbud på ett belopp i den valuta som hålls fast och anger till vilken svappunktsnotering de är villiga att genomföra transaktionen.

([27]) Kalendern för Eurosystemets anbudsförfaranden finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int); se också Eurosystemets webbplaster (bilaga 5).

TABELL 2

Normala kontraktsdagar för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner

Transaktionstyp	Normal kontraktsdag (T)
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Varje tisdag
Långfristiga refinansieringstransaktioner	Sista onsdagen i varje kalendermånad ([1])

([1]) På grund av julhelgen genomförs december månads transaktion en vecka tidigare än normalt, dvs. onsdagen före.

b) Strukturella transaktioner

Strukturella transaktioner genom standardiserade anbud genomförs inte enligt en på förhand bestämd kalender. Normalt genomförs och avvecklas strukturella transaktioner emellertid endast under dagar som är NCB-bankdagar ([28]) i alla medlemsstater.

c) Finjusterande transaktioner

Finjusterande transaktioner genomförs inte enligt en på förhand bestämd kalender. ECB kan besluta att genomföra och avveckla finjusterande transaktioner på vilken som helst av Eurosystemets bankdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-bankdagar deltar i sådana transaktioner.

5.1.3 *Annonsering av anbudsvillkoren*

Eurosystemets standardiserade anbud annonseras via nyhetsbyråer. Därutöver kan de nationella centralbankerna tillkännage anbudet direkt till motparter som saknar uppkoppling mot nyhetsbyråer. Det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren innehåller i regel minst följande information:

— anbudsbegärans referensnummer,

— datum för anbudsbegäran,

— typ av transaktion (tillförsel eller indragning av likviditet och typ av penningpolitiskt instrument),

— transaktionens löptid,

— typ av förfarande (anbud till fast eller rörlig ränta),

— metod vid tilldelningar (”holländsk” eller ”amerikansk” auktion enligt definitionerna i avsnitt 5.1.5 d),

— avsedd transaktionsvolym (normalt endast vid långfristiga refinansieringstransaktioner),

— fast ränta/pris/svappunkt (vid anbud till fast ränta),

— lägsta/högsta accepterade ränta/pris/svappunkt (i förekommande fall),

— transaktionens startdatum och förfallodag (i förekommande fall) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag (vid emission av skuldcertifikat),

— berörda valutor och den valuta vars belopp hålls fast (vid valutasvappar),

([28]) Med NCB-bankdag avses i detta dokument alla dagar då den nationella centralbanken i en given medlemsstat håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska operationer. I vissa medlemsstater kan ett eller flera av den nationella centralbankens kontor hålla stängt på NCB-bankdagar på grund av lokala eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken skall då underrätta motparterna i förväg om hur de transaktioner som gäller de stängda kontoren skall skötas.

— referensavistakurs för uträkning av anbud (vid valutasvappar),

— högsta anbudsgräns (i förekommande fall),

— lägsta enskilda tilldelningsbelopp (i förekommande fall),

— minsta tilldelningskvot (i förekommande fall),

— tidsschema för inlämnande av anbud,

— certifikatens nominella belopp (vid emission av skuldcertifikat),

— ISIN-koden för emissionen (vid emission av skuldcertifikat).

För att öka öppenheten i sina finjusterande operationer lämnar Eurosystemet normalt offentlig information om snabba anbud på förhand. I undantagsfall kan ECB emellertid besluta att inte offentligt tillkännage snabba anbud i förväg. Vid annonsering av snabba anbud följs samma förfarande som vid standardiserade anbud. Vid snabba anbud, oavsett om de tillkännages offentligt eller inte, kontaktar de nationella centralbankerna de utvalda motparterna direkt.

5.1.4 *Motparternas förberedelser och avgivande av anbud*

Motparternas anbud måste följa de anvisningar som de nationella centralbankerna tillhandahåller för den berörda transaktionen. Anbuden skall ges till den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat (med huvudkontor eller filial). Anbuden från ett institut kan ges in endast av en enhet (antingen huvudkontoret eller en viss filial) i varje medlemsstat.

Vid anbud till fast ränta skall motparterna i sina anbud ange till vilket belopp de vill göra transaktioner med de nationella centralbankerna ([29]).

Vid anbud till rörlig ränta får motparterna lämna anbud på upp till tio olika räntor/priser/ svappunkter. I varje anbud skall de ange till vilket belopp och till vilken ränta de är villiga att göra transaktioner med de nationella centralbankerna ([30]) ([31]). Ränteanbuden skall uttryckas som multipler av 0,01 procentenheter. Vid anbud på valutasvappar till rörlig kurs noteras svappunkterna enligt normal marknadspraxis och anbuden måste uttryckas som multipler av 0,01 svappunkter.

För huvudsakliga refinansieringstransaktioner är det lägsta anbudsbeloppet 1 000 000 euro. Anbud som överstiger detta belopp skall uttryckas som multipler av 100 000 euro. Samma lägsta anbudsbelopp och multipelbelopp gäller för finjusterande och strukturella transaktioner. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje ränta/pris/svappunkt för sig.

För långfristiga refinansieringstransaktioner fastställer varje nationell centralbank ett lägsta anbudsbelopp på 10 000-1 000 000 euro. Anbud som överstiger det fastställda lägsta anbuds beloppet skall uttryckas som multipler av 10 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje räntesats för sig.

ECB har rätt att sätta en högsta anbudsgräns för att undvika oproportionerligt stora anbud. Denna högsta anbudsgräns anges alltid i det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren.

Motparterna förväntas alltid vara i stånd att täcka de belopp som tilldelas dem med en tillräcklig volym godtagbara underliggande värdepapper ([32]). De avtal eller föreskrifter som tillämpas av ifrågavarande nationella centralbank medger straffavgifter i händelse av att en motpart inte kan leverera tillräckligt med underliggande värdepapper eller kontanta medel för avveckling av det belopp som den tilldelats i en anbudstransaktion.

([29]) Vid anbud på valutasvappar till fast kurs skall motparten ange till vilket belopp den är beredd att handla med Eurosystemet i den valuta som hålls fast.

([30]) Vid emission av sina skuldcertifikat kan ECB bestämma att priset, och inte räntan, skall noteras i anbuden. Priserna skall då noteras som en procentsats av det nominella värdet.

([31]) Vid valutasvappar till rörlig kurs skall motparten ange till vilket belopp den är beredd att handla med Eurosystemet i den valuta som hålls fast, samt motsvarande svappunkt.

([32]) Eller avveckla med kontanter om det gäller en likviditetsdränerande transaktion.

Anbud kan återtas ända tills den utsatta tidsfristen har gått ut. Anbud som lämnas efter den tidsfrist som uppgetts i den offentliga annonseringen beaktas inte. De nationella centralbankerna avgör om anbuden lämnats in på utsatt tid. De beaktar inte anbud från en motpart om summan av anbuden överstiger den högsta anbudsgräns som fastställts av ECB. De beaktar inte heller anbud som underskrider det lägsta anbudsbeloppet eller som underskrider eller överskrider eventuella lägsta respektive högsta accepterade ränta/pris/svappunkt. De nationella centralbankerna kan också underkänna anbud som är ofullständiga eller som inte följer den givna modellen. Förkastas ett anbud informerar ifrågavarande nationella centralbank motparten om beslutet innan tilldelningarna utförs.

5.1.5 *Förfarande vid tilldelningar*

a) Anbud till fast ränta

Tilldelningar vid anbud till fast ränta sker så att motparternas anbud först summeras. Om summan överstiger beloppet på den likviditet som totalt skall fördelas tillgodoses de ingivna anbuden proportionerligt enligt kvoten mellan beloppet att fördela och anbudens totalsumma (se ruta 4). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro. ECB kan också besluta att tilldela varje budgivare ett minimibelopp/minimikvot vid anbud till fast ränta.

RUTA 4

Tilldelningar vid anbud till fast ränta

Där:

A = totalt belopp att fördela

n = totalt antal motparter

a_i = belopp som bjudits av motpart *i*

all% = tilldelningarnas andel

all_i = motpart *i*:s totala tilldelning

Tilldelningarnas andel är:

$$all\% = \frac{A}{\sum_{i=1}^{n} a_i}$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är:

$$all_i = all\% \times (a_i)$$

b) Anbud i euro till rörlig ränta

Vid tilldelningar i samband med likvidiserande anbud i euro till rörlig ränta förtecknas anbuden i fallande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser. Anbuden med de högsta räntesatserna prioriteras och anbud med successivt lägre räntesatser accepteras därefter tills den totala likviditeten fördelats. Skulle anbuden vid den lägsta accepterade räntenivån (marginalräntan) sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen av detta belopp proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan (se ruta 5). Varje tilldelning avrundas till närmaste euro.

RUTA 5

Tilldelningar vid anbud i euro till rörlig ränta

(Exemplet avser anbud i form av räntor)

Där:

A = totalt belopp att fördela

r_s = motparternas ränteanbud *s*

n = totalt antal motparter

$a(r_s)_i$ = belopp som bjudits till ränta *s* (r_s) av motpart *i*

$a(r_s)$ = totalt belopp som bjudits till ränta *s* (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^{n} a(r_s)_i$$

r_m = Marginalränta:

$r_1 \geq r_s \geq r_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion,

$r_m \geq r_s \geq r_1$ vid en likviditetsdränerande anbudstransaktion

r_{m-1} = räntan före marginalräntan (sista räntan vid vilken anbuden tillgodoses i sin helhet):

$r_{m-1} > r_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion,

$r_m > r_{m-1}$ vid en likviditetsdränerande anbudstransaktion

$all\%(r_m)$ = tilldelningarnas andel vid marginalräntan

$all(r_s)_i$ = motpart *i*:s tilldelning vid ränta *s*

all_i = motpart *i*:s totala tilldelning

Tilldelningarnas andel vid marginalräntan är:

$$all\%(r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Motpart *i*:s tilldelning vid marginalräntan är:

$$all(r_m)_i = all\%(r_m) \times a(r_m)_i$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

Vid fördelningen i samband med likviditetsdränerande anbud till rörlig ränta (som kan användas vid emission av skuldcertifikat och mottagande av inlåning med fast löptid) förtecknas anbuden i stigande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser (eller fallande ordningsföljd utifrån erbjudna priser). Anbuden med de lägsta räntorna (högsta priserna) prioriteras och anbud med successivt högre räntesatser (lägre prisanbud) accepteras tills den totala likviditeten har dragits in. Skulle anbuden vid den högsta accepterade räntenivån/det lägsta priset (dvs. marginalräntan/marginalpriset) sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen av detta belopp proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mel-

lan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan/marginalpriset (se ruta 5). För emission av skuldcertifikat avrundas tilldelningarna till närmaste multipel av skuldcertifikatens nominella belopp. För andra likviditetsdränerande transaktioner avrundas tilldelningarna till närmaste euro.

ECB kan besluta att tilldela varje accepterad budgivare ett minimibelopp vid anbud till rörlig ränta.

c) Anbud på valutasvappar till rörlig kurs

Vid tilldelningar i samband med likvidiserande anbud på valutasvappar till rörlig kurs förtecknas anbuden i stigande ordningsföljd utifrån erbjudna svappunktsnoteringar ([33]). Anbud med de lägsta svappunktsnoteringarna prioriteras och successivt högre svappunktsnoteringar accepteras tills hela det fastställda valutabeloppet har fördelats. Skulle vid den högsta accepterade svappunktsnoteringen (marginalsvappunktsnoteringen) anbuden sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och vad som totalt erbjudits vid marginalsvappunktsnoteringen (se ruta 6). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro.

RUTA 6

Tilldelningar av anbud på valutasvappar till rörlig kurs

Där:

A = totalt belopp att fördela

Δ_s = motparternas svappunktsnotering s

n = totalt antal motparter

$a(\Delta_s)_i$ = belopp som bjudits vid svappunktsnotering s (Δ_s) av motpart i

$a(\Delta_s)$ = totalt belopp som bjudits vid svappunktsnotering s (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^{n} a(\Delta_s)_i$$

Δ_m = marginalsvappunktsnotering:

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ vid en likvidiserande valutasvapp

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ vid en likviditetsdränerande valutasvapp

Δ_{m-1} = svappunktsnoteringen före marginalsvappunktsnoteringen (sista svappunktsnoteringen vid vilken anbuden tillgodoses i sin helhet):

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ vid en likvidiserande anbudstransaktion

$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion

$all\%(\Delta_m)$ = tilldelningarnas andel vid marginalsvappunktsnoteringen

$all(\Delta_s)_i$ = motpart i:s tilldelning vid svappunktsnotering s

all_i = motpart i:s totala tilldelning

([33]) Svappunktsnoteringar förtecknas i stigande ordningsföljd med beaktande av noteringens tecken, vilket beror på vilket tecken räntedifferensen mellan den utländska valutan och euron har. Skulle räntan på den utländska valutan under svappens löptid överstiga motsvarande ränta på euron är svappunktsnoteringen positiv (dvs. euron handlas till överkurs, vilket innebär att eurons terminskurs är starkare än avistakursen). Skulle däremot räntan på den utländska valutan vara lägre än motsvarande euroränta är svappunktsnoteringen negativ (dvs. euron handlas till underkurs, vilket innebär att eurons terminskurs är svagare än avistakursen).

Tilldelningarnas andel vid marginalsvappunktsnoteringen är:

$$all\%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Motpart *i*:s tilldelning vid marginalsvappunktsnoteringen är:

$$all(\Delta_m)_i = all\%(\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all(\Delta_m)_i$$

Vid tilldelningar i samband med likviditetsdränerande anbud på valutasvappar till rörlig kurs förtecknas anbuden i fallande ordningsföljd utifrån erbjudna svappunktsnoteringar. Anbuden med de högsta svappunktsnoteringarna prioriteras och successivt lägre svappunktsnoteringar accepteras tills hela det fastställda beloppet har fördelats. Skulle vid den lägsta accepterade svappunktsnoteringen (marginalsvappunktsnoteringen) anbuden sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt erbjudits vid marginalsvappunktsnoteringen (se ruta 6). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro.

d) Typ av förfarande

Vid anbud till rörlig ränta kan Eurosystemet tillämpa anbudsförfaranden med antingen en enhetlig ränta eller flera räntesatser (multipla räntor). Vid ett anbudsförfarande med en enhetlig ränta (holländsk auktion) är tilldelningsräntan/priset/svappunkten på alla accepterade anbud lika med marginalräntan/priset/svappunkten (dvs. vid vilken det totala beloppet att fördela uttöms). Vid ett anbudsförfarande med multipel ränta (amerikansk auktion) är tilldelningsräntan/priset/svappunkten densamma som den ränta/pris/svappunkt som erbjudits i de enskilda anbuden.

5.1.6 *Tillkännagivande av tilldelningar*

Resultatet av standardiserade anbud och snabba anbud tillkännages via nyhetsbyråer. Dessutom kan de nationella centralbankerna tillkännage resultatet direkt till motparter som saknar uppkoppling mot nyhetsbyråer. Det offentliga meddelandet om resultatet av anbudstilldelningen innehåller vanligen följande information:

— anbudsbegärans referensnummer,

— datum för anbudsbegäran,

— typ av transaktion,

— transaktionens löptid,

— det totala belopp som Eurosystemets motparter bjudit,

— antal anbudsgivare,

— berörda valutor (vid valutasvappar),

— totalt tilldelat belopp,

— tilldelningarnas procentuella andel (vid anbud till fast ränta),

— avistakurs (vid valutasvappar),

— accepterad marginalränta/pris/svappunkt och tilldelningarnas procentuella andel vid marginalräntan/priset/svappunkten (vid anbud till rörlig ränta),

— lägsta erbjudna ränta, högsta erbjudna ränta och vägd medelränta på accepterade anbud (vid auktioner med flera räntesatser),

— transaktionens startdatum och förfallodag (när tillämpligt) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag (vid emission av skuldcertifikat),

— lägsta enskilda tilldelningsbelopp (i förekommande fall),

— lägsta tilldelningskvot (i förekommande fall),

— certifikatens nominella belopp (vid emission av skuldcertifikat),

— ISIN-koden för emissionen (vid emission av skuldcertifikat).

De nationella centralbankerna kommer att bekräfta de enskilda tilldelningarna direkt till de motparter som fått tilldelningar.

5.2 **Förfarande vid bilaterala transaktioner**

a) Allmänt

De nationella centralbankerna kan utföra transaktioner enligt bilaterala förfaranden ([34]). Dessa förfaranden kan användas för finjusterande öppna marknadsoperationer och strukturella direkta köp/försäljningar av värdepapper. Bilaterala förfaranden definieras i vid bemärkelse som förfaranden där Eurosystemet utför en transaktion med en eller flera motparter utan något anbudsförfarande. Det finns två typer av bilaterala förfaranden: transaktioner där motparterna kontaktas direkt av Eurosystemet och transaktioner som görs via börser och ombud.

b) Direkt kontakt med motparter

Vid detta förfarande kontaktar de nationella centralbankerna direkt en eller flera inhemska motparter, som utvalts enligt kriterierna i avsnitt 2.2. De nationella centralbankerna beslutar på basis av noggranna anvisningar från ECB om de skall ingå kontrakt med motparterna. Transaktionerna avvecklas via de nationella centralbankerna.

Om ECB:s råd beslutar att ECB själv (eller en eller flera nationella centralbanker i egenskap av ECB:s operativa organ), i undantagsfall, kan utföra bilaterala transaktioner skall förfarandena vid sådana transaktioner anpassas för detta. ECB (eller den eller de nationella centralbankerna i sin egenskap av ECB:s operativa organ) skall då direkt kontakta en eller flera motparter inom euroområdet, vilka utvalts enligt kriterierna i avsnitt 2.2. ECB (eller den eller de nationella centralbankerna i sin egenskap av ECB:s operativa organ) skall sedan fatta beslut om kontrakt med motparterna. Transaktionerna skall trots detta avvecklas decentraliserat via de nationella centralbankerna.

Bilaterala transaktioner genom direkta kontakter med motparter kan förekomma vid reverserade transaktioner, direkta köp/försäljningar av värdepapper, valutasvappar och inlåning med fast löptid.

c) Transaktioner som görs via börser och ombud

De nationella centralbankerna kan utföra direkta köp/försäljningar av värdepapper via börser och ombud. För dessa transaktioner är kretsen av motparter inte på förhand begränsad och förfarandena är anpassade till marknadspraxisen för de aktuella skuldförbindelserna. ECB:s råd beslutar om ECB själv (eller en eller

([34]) ECB kan, efter beslut i ECB-rådet, i undantagsfall själv utföra finjusterande bilaterala transaktioner.

flera nationella centralbanker i egenskap av ECB:s operativa organ) i undantagsfall kan utföra finjusterande direkta köp/försäljningar via börser och ombud.

d) Tillkännagivande av bilaterala transaktioner

Bilaterala transaktioner tillkännages i regel inte offentligt i förväg. ECB kan dessutom besluta att inte alls tillkännage resultaten av bilaterala transaktioner offentligt.

e) Transaktionsdagar

ECB kan besluta att utföra och avveckla finjusterande bilaterala transaktioner under Eurosystemets bankdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-bankdagar deltar i sådana transaktioner.

Bilaterala direkta köp/försäljningar av värdepapper för strukturella ändamål utförs och avvecklas vanligen endast sådana dagar som är NCB-bankdagar i samtliga medlemsstater.

5.3 **Avvecklingsförfaranden**

5.3.1 *Allmänt*

Vid användning av Eurosystemets stående faciliteter eller deltagande i öppna marknadsoperationer avvecklas penningtransaktionerna via motparternas konton hos de nationella centralbankerna (eller via deras konton hos banker som deltar i Target-systemet). Penningtransaktionerna avvecklas först efter (eller samtidigt som) den slutliga överföringen av de underliggande värdepapperen. Det betyder att de underliggande värdepapperen antingen måste ha satts in i förväg på ett pantkonto hos de nationella centralbankerna eller att de avvecklas under dagen enligt principen leverans mot betalning i de nationella centralbankerna i fråga. Över föringen av värdepapperen sker via motparternas värdepappersavvecklingskonton i värde – pappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimikrav ([35]). Motparter som varken har pantkonto hos en nationell centralbank eller värdepappersavvecklingskonto i ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimikrav kan överföra de underliggande värdepapperen över ett korrespondentkreditinstituts värdepappersavvecklingskonto eller pantkonto.

Närmare bestämmelser om avvecklingsförfarandena fastställs i de avtal som tillämpas av de nationella centralbankerna (eller ECB) för de enskilda penningpolitiska instrumenten. Avvecklingsförfarandena i de nationella central bankerna kan i någon mån variera till följd av skillnader i nationell lag och operativ praxis.

5.3.2 *Avveckling av öppna marknadsoperationer*

Öppna marknadsoperationer baserade på standardiserade anbud (huvudsakliga och lång fristiga refinansieringstransaktioner och strukturella transaktioner) avvecklas vanligen under den första dagen efter kontraktsdagen när alla berörda nationella RTGS- och värdepappersavvecklingssystem är öppna. Principiellt strävar Eurosystemet efter att avveckla transaktionerna relaterade till de öppna marknads operationer samtidigt i alla medlemsstater med de motparter som har tillhandahållit tillräckliga säkerheter. På grund av operativa restriktioner och de tekniska egenskaperna hos värdepappersavvecklingssystemen kan tidsschemat under dagen för avvecklingen av öppna marknadsoperationer variera inom euroområdet. Avvecklingstidpunkten för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner sammanfaller vanligen med tidpunkten för återbetalning av en tidigare transaktion med motsvarande löptid.

Eurosystemet har för avsikt att avveckla öppna marknadsoperationer baserade på snabba anbud och bilaterala förfaranden på kontraktsdagen. Eurosystemet kan emellertid av operativa skäl då och då tillämpa andra avvecklingsdagar för dessa operationer, särskilt för direkta köp/försäljningar av värdepapper (för både finjusterande och strukturella ändamål) och valutasvappar (se tabell 3).

([35]) En beskrivning av standarderna för användning av godkända värdepappersavvecklingssystem i euroområdet och en uppdaterad förteckning över godkända förbindelser mellan dessa system finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

TABELL 3

Normala avvecklingsdagar för Eurosystemets öppna marknadsoperationer ([1])

Penningpolitiskt instrument	Avvecklingsdag för transaktioner baserade på standardiserade anbud	Avvecklingsdag för transaktioner transaktioner baserade på snabba anbud eller bilaterala förfaranden
Reverserade transaktioner	T+1 ([2])	T
Direkta köp/försäljningar av värdepapper	—	Enligt marknadspraxisen för de underliggande värdepapperen
Emission av skuldcertifikat	T+1	—
Valutasvappar	—	T, T+1 eller T+2
Inlåning med fast löptid	—	T

([1]) T är kontraktsdagen. Avvecklingsdagen skall vara en av Eurosystemets bankdagar.
([2]) Om den normala avvecklingsdagen för huvudsakliga eller långfristiga refinansieringstransaktioner inte är en bankdag kan ECB besluta om en annan avvecklingsdag, med möjlighet även till avveckling under samma dag. Avvecklingsdagarna för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner anges på förhand i Eurosystemets kalender för anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1.2).

5.3.3 *Förfaranden vid dagens slut*

Förfarandena vid dagens slut fastställs i den dokumentation som behandlar de nationella RTGS-systemen och Target-systemet. Stängningstiden för Target-systemet är i regel kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Därefter accepteras inga betalningsuppdrag för avveckling via de nationella RTGS-systemen, dock fortsätter behandlingen av betalningsuppdrag som accepterats före stängningstiden. Motparternas anhållanden om att få utnyttja utlåningsfaciliteten eller inlåningsfaciliteten måste lämnas in till den berörda nationella centralbanken senast 30 minuter efter Target-systemets faktiska stängningstid ([36]).

Negativa saldon på motparters avvecklingskonton (i de nationella RTGS-systemen) efter kontrollförfarandena vid dagens slut uppfattas automatiskt som en anhållan om att få utnyttja utlåningsfaciliteten (se avsnitt 4.1).

KAPITEL 6

6. GODTAGBARA VÄRDEPAPPER

6.1 Allmänt

Enligt artikel 18.1 i stadgan för ECBS får ECB och de nationella centralbankerna handla på finansmarknaden, dvs. köpa och sälja värdepapper direkt eller genom repoavtal. Alla Eurosystemets krediter skall vara baserade på tillfredsställande säkerheter. Följaktligen baseras alla Eurosystemets likviditetsdränerande transaktioner på värdepapper som motparterna tillhandahåller antingen genom att äganderätten till värdepapperen överförs (vid direkta köp/försäljningar av värdepapper eller repoavtal) eller genom att värdepapperen ställs som pant (vid lån mot säkerhet) ([37]).

([36]) Tidsfristen för en begäran om tillträde till Eurosystemets stående faciliteter förlängs med ytterligare 30 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet.
([37]) Likviditetsdränerande öppna marknadsoperationer som är gjorda genom direkta köp/försäljningar eller genom reverserade transaktioner baseras också på underliggande värdepapper. För underliggande värdepapper som används vid likviditetsdränerande reverserade transaktioner är godtagbarhetskriterierna desamma som de som tillämpas för underliggande värdepapper vid likvidiserande öppna marknadsoperationer i form av reverserade transaktioner. Inga värderingsavdrag tillämpas vid likviditetsdränerande transaktioner.

För att skydda Eurosystemet mot förluster i de penningpolitiska transaktionerna, garantera likabehandling av motparterna och öka den operativa effektiviteten måste de underliggande värdepapperen uppfylla vissa kriterier om de skall vara godtagbara för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

En harmonisering av urvalskriterierna inom hela euroområdet är tänkt att medverka till att garantera likabehandling och operativ effektivitet. Samtidigt måste existerande skillnader i fråga om finansiella strukturer i medlemsstaterna beaktas. Främst av interna skäl inom Eurosystemet har man därför delat upp de värdepapper som godtas för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner i två kategorier: grupp ett (tier one) och grupp två (tier two):

— Grupp ett (tier one) består av skuldförbindelser som är avsedda för handel och som uppfyller ECB:s harmoniserade urvalskriterier för hela euroområdet.

— Grupp två (tier two) består av ytterligare värdepapper, avsedda för handel eller ej avsedda för handel, som är särskilt viktiga för nationella finansmarknader och banksystem och för vilka urvalskriterierna har fastställts av de nationella centralbankerna enligt vissa minimikrav från ECB. De särskilda urvalskriterier som de nationella centralbankerna tillämpar för grupp två skall godkännas av ECB.

Ingen skillnad görs mellan de två grupperna beträffande värdepappers kvalitet och deras godtagbarhet för olika typer av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner (med undantag av att värdepapper i grupp två normalt inte används av Eurosystemet vid direkta köp/försäljningar). Värdepapper som godtas för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner kan också användas som underliggande värdepapper vid intradagskredit.

Värdepapper i grupp ett och två underställs de åtgärder för riskkontroll som anges i avsnitt 6.4.

Eurosystemets motparter får använda godtagbara värdepapper gränsöverskridande, dvs. de kan ta upp kredit från centralbanken i den medlemsstat i vilken de är etablerade mot värdepapper som finns i en annan medlemsstat (se avsnitt 6.6).

6.2 **Värdepapper i grupp ett**

ECB sammanställer och upprätthåller en förteckning över värdepapper i grupp ett. Förteckningen är offentlig ([38]).

Skuldcertifikat som har emitterats av ECB upptas i förteckningen över värdepapper i grupp ett. Även skuldcertifikat emitterade av de nationella centralbankerna innan euron infördes i deras respektive medlemsstater inräknas i grupp ett.

Följande urvalskriterier tillämpas på övriga värdepapper i grupp ett (se även tabell 4):

— De måste vara skuldförbindelser som har a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp och b) en kupong som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde. Dessutom måste kupongen ha ett av följande karaktäristika: i) en nollkupong; ii) en fast kupong; eller iii) en rörlig kupong baserad på en räntereferens. Kupongen kan vara baserad på en förändring i emittentens egen rating. Vidare är även inflationsindexerade värdepapper godtagbara. Dessa karaktäristika måste förbli oförändrade under skuldförbindelsens hela löptid ([39]).

([38]) Denna förteckning offentliggörs och uppdateras dagligen på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

([39]) Skuldförbindelser vars kapital och/eller ränta är efterställda andra skuldförbindelser som emittenten har utgivit (eller, beträffande strukturerade emissioner, är efterställda andra trancher av samma värdepappersemission) inkluderas ej i grupp ett.

— De måste uppfylla höga krav på kreditvärdighet. Vid bedömning om skuldförbindelserna uppfyller kreditvärdighetskraven beaktar ECB bl.a. den rating som tillhandahålls av ratinginstitut, garantier som ställts av finansiellt sunda borgensmän ([40]) och vissa institutionella kriterier som skulle garantera innehavarna av värdepapperen ett särskilt starkt skydd ([41]). En garanti bedöms godtagbar om borgensmannen villkorslöst och oåterkalleligen garanterat utfärdarens åtaganden att betala kapital, ränta och andra belopp i samband med skuldinstrumenten till innehavarna av dessa tills de är helt inlösta. Garantin skall vara omedelbart realiserbar vid första begäran (oberoende av den underliggande skuldförbindelsen). Garantier som tillhandahålls av offentliga myndigheter med rätt att ta ut straffavgifter skall antingen vara realiserbara vid första begäran eller på annat sätt ge möjlighet till omedelbar och punktlig betalning vid försummelse. Borgensmannens åtaganden inom ramen för garantin skall ske på lika villkor och ha samma prioriteringsgrad (*pari passu*) som borgensmannens alla övriga åtaganden utan säkerhet. Garantin skall styras av lagen i en EU-medlemsstat och vara rättsligt giltig, bindande och realiserbar ([42]) gentemot borgensmannen. En juridisk bekräftelse av garantins rättsliga giltighet, bindande effekt och realiserbarhet ([43]) måste lämnas in i en form som är godtagbar för Eurosystemet ([44]) innan den tillgång som stöder garantin kan anses godtagbar. Kravet på en juridisk bekräftelse gäller inte garantier som lämnats för skuld instrument med en enskild tillgångsrating eller garantier som lämnats av offentliga myndigheter med rätt att ta ut straffavgifter.

— De måste vara överförbara i kontobaserad form.

— De måste vara deponerade/registrerade (emitterade) inom EES hos en centralbank eller en värdepapperscentral som uppfyller de minimikrav som fastställts av ECB. De måste hållas (avvecklas) inom euroområdet genom ett avvecklingskonto hos Eurosystemet eller i ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller de minimikrav som fastställts av ECB (så att fullgörelse och realisering följer lagstiftningen i en medlemsstat i euroområdet). Om den värdepappers central där värdepapperet är emitterat inte är identiskt med det värdepappersavvecklingssystem där värdepapperet hålls måste de båda systemen var förbundna genom en av ECB godkänd förbindelse ([45]).

— De måste vara denominerade i euro ([46]).

— De måste vara emitterade (alternativt garanterade) av enheter som är etablerade inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) ([47]).

— De måste vara registrerade eller noterade på en reglerad marknad enligt definitionen för en sådan marknad i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ([48]) eller registrerade, noterade eller omsatta på vissa icke reglerade marknader som specificerats av ECB. ([49]). Även marknadslikviditeten kan beaktas av ECB när den avgör enskilda skuldförbindelsers godtagbarhet.

([40]) Borgensmän måste vara etablerade inom EES.

([41]) Skuldförbindelser som emitterats av kreditinstitut och som inte helt uppfyller kriterierna enligt artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), EGT L 375, 31.12.1985, s. 3, enligt ändring genom rådets direktiv 88/220/EEG av den 22.3.1988, EGT L 100, 19.4.1988, s. 31, direktiv 2001/107/EG av den 21.1.2002, EGT L 41, 13.2.2002, s. 20 samt direktiv 2001/108/EG av den 21.1.2002, EGT L 41, 13.2.2002, s. 35, godtas i grupp ett endast om varje enskild emission har en rating (av ett ratinginstitut) som motsvarar Eurosystemets krav på hög kreditvärdighet. Godtagbarheten av värdepapper som emitteras inom ramen för ett emissionsprogram bedöms utifrån ratingen för programmet.

([42]) Kravet på realiserbarhet är föremål för eventuella insolvens- eller konkurslagar, allmänna andelsprinciper och andra liknande lagar och principer som borgensmannen omfattas av och påverkar fordringsägares rättigheter gentemot borgensmannen i allmänhet.

([43]) Om borgensmannen är etablerad inom ett annat behörighetsområde än det som omfattas av den lag som styr garantin skall den juridiska bekräftelsen även styrka att garantin är giltig och realiserbar inom ramen för den lag som borgensmannen omfattas av.

([44]) Den juridiska bekräftelsen skall lämnas in för granskning till den nationella centralbank som anmäler en viss tillgång som stöd av garantin för att tas upp på förteckningen över godtagbara tillgångar. Den centralbank som anmäler en viss tillgång är vanligtvis centralbanken i det land där tillgången kommer att registreras, omsättas eller noteras. Om det förekommer registrering i flera förteckningar skall förfrågningar ställas till ECB Eligible Assets Hotline på Internetadressen Eligible-Assets.hotline@ecb.int.

([45]) En beskrivning av standarderna för användning av godkända värdepappersavvecklingssystem i euroområdet och en uppdaterad förteckning över godkända förbindelser mellan dessa system finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

([46]) De måste vara denominerade i euro eller nationella underuppdelningar av euron.

([47]) Kravet att den emitterande enheten måste vara etablerad inom EES gäller inte internationella och överstatliga institut.

([48]) EUT L 141, 11.6.1993, s. 27.

([49]) Skuldförbindelser som emitterats av kreditinstitut och som inte helt uppfyller kriterierna i artikel 22.4 i rådets direktiv (85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag och kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), enligt ändring, godtas i grupp ett endast om de är registrerade eller noterade på en reglerad marknad enligt definitionen för en sådan marknad i direktivet om investeringstjänster inom värdepappersområdet (direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993).

Motparter skall inte erbjuda som underliggande värdepapper sådana skuldförbindelser som emitterats eller garanterats av motparten eller någon annan enhet med vilken motparten har nära förbindelser ([50]) enligt definitionen i artikel 1.26 i rådets och Europaparlamentets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, även om värdepapperen ingår i grupp ett. ([51]) ([52])

Nationella centralbanker kan besluta att inte godkänna följande värdepapper trots att de ingår i grupp ett:

— Skuldförbindelser som förfaller till återbetalning före förfallodagen för den penningpolitiska transaktion för vilken de används som underliggande värdepapper ([53]).

— Skuldförbindelser med inkomstflöden (t.ex. en räntebetalning) som inträffar före förfallodagen för den penningpolitiska transaktion för vilken de används som underliggande värdepapper.

Alla värdepapper i grupp ett skall användas gränsöverskridande inom hela euroområdet. Det betyder att alla motparter i euroområdet skall kunna använda sådana värdepapper antingen genom länkar till sina inhemska värdepappersavvecklingssystem eller genom andra godtagbara arrangemang för att kunna erhålla kredit från den nationella centralbanken i det land där motparten är etablerad (se avsnitt 6.6).

Värdepapperen i grupp ett är godtagbara för alla penningpolitiska transaktioner som är baserade på underliggande värdepapper, dvs. reverserade transaktioner och utlåning mot säkerhet och direkta köp/försäljningar av värdepapper och utlåningsfaciliteten.

6.3 **Värdepapper i grupp två**

Utöver de skuldförbindelser som uppfyller urvalskriterierna för grupp ett kan de nationella centralbankerna överväga att som godtagbara uppta ytterligare värdepapper, grupp två-värdepapper, som är av särskild betydelse för deras nationella finansmarknader och banksystem. Urvalskriterier för värdepapper i grupp två fastställs av de nationella centralbankerna enligt nedan nämnda minimikriterier. Särskilda nationella urvalskriterier för värdepapper i grupp två skall godkännas av ECB. De nationella centralbankerna sammanställer och upprätthåller nationella förteckningar över värdepapper i grupp två. Förteckningarna är offentliga ([54]).

Värdepapperen i grupp två måste uppfylla följande minimiurvalskriterier (se även tabell 4):

— De kan vara skuldförbindelser (avsedda för handel eller ej avsedda för handel) som har a) ett fast, villkorslöst kapitalbelopp och b) en kupong som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde. Dessutom måste

([50]) I det fall en motpart använder värdepapper vilka inte (längre) är att betrakta som godtagbara säkerheter för en utestående kredit till följd av att de är utgivna/garanterade av motparten eller att en nära förbindelse existerar måste motparten omedelbart meddela detta förhållande till den berörda nationella centralbanken. Värdepapperen värderas till noll vid nästa värderingstillfälle och vid behov kommer krav på tilläggssäkerheter att ställas (se även bilaga 6). Dessutom måste motparten så snart som möjligt upphäva värdepapperen.

([51]) Artikel 1.26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/ EG av den 20.3.2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut har följande lydelse:
"Nära förbindelser: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom:
a) ägarintresse, innebärande ett innehav, direkt eller genom kont roll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller
b) kontroll, innebärande förbindelse mellan ett moderföretag och ett dotterföretag i alla de fall som omfattas av artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller en likartad förbindelse mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag. Varje dotterföretag till ett dotterföretag skall också anses som dotterföretag till moderföretaget vilket står över dessa företag.
Som nära förbindelse skall även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma person."

([52]) Denna bestämmelse är inte tillämplig på: a) nära förbindelser mellan motparten och de offentliga myndigheterna i EES-länderna (inte heller när den offentliga myndigheten är borgensman för utfärdaren; b) handelsväxlar för vilka inte bara motparten utan också minst en annan enhet svarar (som inte är ett kredit institut); c) skuldförbindelser som till fullo uppfyller kriterierna i artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), enligt ändring, eller d) fall där skuldförbindelser skyddas av särskilda juridiska skyddsmekanismer som är jämförbara med c).

([53]) Om de nationella centralbankerna skulle tillåta användandet av instrument med en kortare löptid än de penningpolitiska transaktioner för vilka instrumenten utgör underliggande säkerheter är motparterna tvungna att byta ut dessa värdepapper på eller före förfallodagen.

([54]) Dessa förteckningar offentliggörs och uppdateras dagligen på ECB:s webbplats (www.ecb.int). För värdepapper ej avsedda för handel i grupp två och skuldförbindelser med begränsad likviditet och vissa egenskaper får de nationella centralbankerna besluta att inte offentliggöra uppgifter om enskilda emissioner, emittenter/gäldenärer eller borgensmän i sina grupp två-förteckningar som publiceras, men ge annan information för att säkerställa att motparter i hela euroområdet lätt kan fastställa om ett bestämt värdepapper är godtagbart.

kupongen ha ett av följande karaktäristika: i) en nollkupong; ii) en fast kupong; eller iii) en rörlig kupong baserad på en räntereferens. Kupongen kan vara baserad på en förändring i emittentens egen rating. Vidare är även inflationsindexerade värdepapper godtagbara. Dessa karaktäristika måste förbli oförändrade under skuldförbindelsens hela löptid. De kan även vara aktier (som köps och säljs på en reglerad marknad enligt definitionen för en sådan marknad i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet) ([55]). Aktier som emitterats av kredit institut och skuldförbindelser som getts ut av kreditinstitut som inte helt uppfyller kriterierna enligt artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ([56]), enligt ändring genom rådets direktiv 88/220/EEG av den 22 mars 1988 ([57]), direktiv 2001/107/EG av den 21 januari 2002 ([58]), och direktiv 2001/108/EG av den 21 januari 2002 ([59]) är i regel inte godtagbara för grupp två. ECB kan emellertid ge nationella centralbanker rätt att uppta sådana värdepapper i sina grupp två-förteckningar med beaktande av vissa villkor och restriktioner.

TABELL 4

Värdepapper godtagbara for eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Kriterier	Grupp ett	Grupp två
Typ av värdepapper	— ECB:s skuldcertifikat — Andra skuldförbindelser avsedda för handel ([1]) ([2])	— Skuldförbindelser avsedda för handel ([1]) — Skuldförbindelser ej avsedda för handel ([1]) — Aktier som tillhandahålls på en reglerad marknad
Avvecklingsförforanden	Värdepapperen måste deponeras centralt i kontobaserad form hos nationella centralbanker eller ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimistandarder	Värdepapperen måste vara lättillgängliga för den nationella centralbank som upptagit dem i sin grupp tvåförteckning
Emittent	— Centralbanker — Offentlig sektor — Privat sektor ([3]) — Internationella och överstatliga institut	— Offentlig sektor — Privat sektor ([4])
Kreditvärdighet	Värdepapperet måste av ECB bedämas vara häg kvalitet (vilket kan innefatta en godtagbar garanti av en borgensman i EES som av ECB bedöms som finansiellt sund)	Tillgången måste bedömas vara av hög kreditkvalitet av den NCB som tagit tagit upp värdepapperet i sin grupp två-förteckning (vilket kan innefatta en garanti av en borgensman i EES som bedöms vara finansiellt sund av den nationella centralbank som tagit upp vördepapperet i sin grupp två-förteckning).
Emittentens (alternativt borgensmannens) hemvist	EES ([5])	Euroområdet

([55]) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.
([56]) EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.
([57]) EGT L 100, 19.4.1988, s. 31.
([58]) EGT L 41, 13.2.2002, s. 20.
([59]) EGT L 41, 13.2.2002, s. 35.

Kriterier	Grupp ett	Grupp två
Område där värdepapperen finns	— Utgivningplats: EES — Avvecklingsplats: Euroområdet ([6])	Euroområdet ([6])
Valuta	Euro ([7])	Euro ([7])
Gränsöverskridande användning	Ja	Ja

([1]) De måste både ha a) ett fast, villkorslöst kapitalbelopp och b) en kupong som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde. Dessutom måste kupongen ha ett av följande karaktäristika: i) en nollkupong; ii) en fast kupong; eller iii) en rörlig kupong baserad på en räntereferens. Kupongen kan vara baserad på en förändring i emittentens egen rating. Vidare är inflationsindexerade värdepapper godtagbara. Dessa karaktäristika måste förbli oförändrade under skuldförbindelsens hela löptid.

([2]) Skuldförbindelser vars kapital och/eller ränta är efterställda andra skuldförbindelser som emittenten har utgivit (eller, beträffande strukturerade emissioner, är efterställda andra trancher av samma värdepappersemission) inkluderas ej i grupp ett.

([3]) Skuldförbindelser som emitterats av kreditinstitut och som inte helt uppfyller kriterierna enligt artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG, av den 20 december 1985, om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektive investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), enligt ändring, godtas i grupp ett endast på följande tre villkor: 1) Varje emission skall ha en rating (av ett ratinginstitut) som motsvarar Eurosystemets kreditvärdighetskrav. Godtagbarheten av värdepapper som emitteras inom ramen för ett emissionsprogram bedöms utifrån ratingen för programmet. 2) Skuldförbindelserna skall vara registrerade eller noterade på en reglerad marknad enligt definitionen för en sådan marknad i rådets direktiv 93/22/EEG, av den 10 maj 1993, om investeringstjänster inom värdepappersområdet.

([4]) Aktier som emitterats av kreditinstitut och skuldförbindelser som emitterats av kreditinstitut som inte helt uppfyller kriterierna enligt artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG, av den 20 december 1985, om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), enligt ändring, är i regel inte godtagbara för grupp två. ECB kan emellertid ge nationella centralbanker rätt att uppta sådana värdepapper i sina grupp två-förteckningar med beaktande av vissa villkor och restriktioner.

([5]) Kravet att den emitterande enheten måste vara etablerad inom EES gäller inte internationella och överstatliga institut.

([6]) Så att fullgörelse och realisering följer lagstiftningen i en medlemsstat i euroområdet.

([7]) Denominerade i euro eller nationella underuppdelningar av euron.

— De måste vara skuldförbindelser eller aktier som emitterats (eller garanterats) av sådana enheter som av den nationella centralbank som har upptagit värdepapperen i sin grupp två-förteckning bedömts vara finansiellt sunda. En garanti bedöms godtagbar om borgensmannen villkorslöst och oåterkalleligen garanterat utfärdarens åtaganden att betala kapital, ränta och andra belopp i samband med skuldinstrumenten till innehavarna av dessa tills de är helt inlösta. Garantin skall vara omedelbart realiserbar vid första begäran (oberoende av den underliggande skuldförbindelsen). Garantier som tillhandahålls av offentliga myndigheter med rätt att ta ut straffavgifter skall antingen vara realiserbara vid första begäran eller på annat sätt ge möjlighet till omedelbar och punktlig betalning vid försummelse. Borgensmannens åtaganden inom ramen för garantin skall ske på lika villkor och ha samma prioriteringsgrad (pari passu) som borgensmannens alla övriga åtaganden utan säkerhet. Garantin skall styras av lagen i en EU-medlemsstat och vara rättsligt giltig, bindande och realiserbar ([60]) gentemot borgensmannen. En juridisk bekräftelse av garantins rättsliga giltighet, bindande effekt och realiserbarhet ([61]) måste lämnas in i en form som är godtagbar för Eurosystemet ([62]) innan den tillgång som stöder garantin kan anses godtagbar. Kravet på en juridisk bekräftelse gäller inte garantier som lämnats för skuldinstrument med en enskild tillgångsrating eller garantier som lämnats av offentliga myndigheter med rätt att ta ut straffavgifter.

([60]) Kravet på realiserbarhet är föremål för eventuella insolvens- eller konkurslagar, allmänna andelsprinciper och andra liknande lagar och principer som borgensmannen omfattas av och påverkar fordringsägares rättigheter gentemot borgensmannen i allmänhet.

([61]) Om borgensmannen är etablerad inom ett annat behörighetsområde än det som omfattas av den lag som styr garantin skall den juridiska bekräftelsen även styrka att garantin är giltig och realiserbar inom ramen för den lag som borgensmannen omfattas av.

([62]) Den juridiska bekräftelsen skall lämnas in för granskning till den nationella centralbank som anmäler en viss tillgång med stöd av en garanti för att tas upp på förteckningen över godtagbara tillgångar. Den centralbank som anmäler en viss tillgång är vanligtvis centralbanken i det land där tillgången kommer att registreras, omsättas eller noteras. Om det förekommer registrering i flera förteckningar skall förfrågningar ställas till ECB Eligible Assets Hotline på Internetadressen Eligible-Assets.hotline@ecb.int.

— De måste vara lättillgängliga för den nationella centralbank som har upptagit värdepapperen i sin grupp två-förteckning.

— De måste finnas inom euroområdet (så att fullgörelse och realisering följer lagstiftningen i en medlemsstat inom euroområdet).

— De måste vara denominerade i euro ([63]).

— De måste vara emitterade (alternativt garanterade) av enheter som är etablerade inom euroområdet.

Motparter skall inte erbjuda som underliggande värdepapper skuldförbindelser eller aktier utgivna av motparten eller någon annan enhet med vilken motparten har nära förbindelser ([64]) enligt definitionen i artikel 1.26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, även om värdepapperen ingår i grupp två ([65]) ([66]).

Nationella centralbanker kan besluta att inte godkänna följande värdepapper trots att de ingår i grupp två:

— Skuldförbindelser som förfaller till återbetalning före förfallodagen för de penningpolitiska transaktioner för vilka de används som underliggande värdepapper ([67]).

— Skuldförbindelser med inkomstflöden (t.ex. en räntebetalning) som inträffar före förfallodagen för den penningpolitiska transaktion för vilken de används som underliggande värdepapper.

— Aktier med betalningar i vilken form som helst eller med vidhängande rättigheter som kan påverka aktiernas godtagbarhet som underliggande värdepapper för perioden fram till förfallodagen för den penningpolitiska transaktionen i fråga.

Alla grupp två-värdepapper skall användas gränsöverskridande i hela euroområdet. Det betyder att en motpart måste kunna använda sådana värdepapper, antingen genom länkar till sina inhemska värdepappersavvecklingssystem eller genom andra godtagbara arrangemang för att kunna erhålla medel från den nationella centralbanken i det land där motparten är etablerad (se avsnitt 6.6).

Grupp två-värdepapper är godtagbara för reverserade öppna marknadsoperationer och för utlåningsfaciliteten. De används emellertid i regel inte vid Eurosystemets direkta köp/försäljningar av värdepapper.

([63]) De måste vara denominerade i euro eller nationella denomineringar av euron.

([64]) Liksom vid värdepapper i grupp ett gäller att i det fall en motpart använder värdepapper vilka inte är att betrakta som godtagbara säkerheter för en utestående kredit till följd av att en nära förbindelse existerar eller motparten är densamma som utfärdaren/borgensmannen, måste motparten omedelbart meddela detta förhållande till den berörda nationella centralbanken. Värdepapperen värderas till noll vid nästa värderingstillfälle och vid behov kommer krav på tilläggssäkerheter att ställas (se även bilaga 6). Dessutom måste motparten så snart som möjligt upphäva värdepapperen.

([65]) Artikel 1.26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/ EG av den 20.3.2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut har följande lydelse:
"Nära förbindelser: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom:
a) ägarintresse, innebärande ett innehav, direkt eller genom kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller
b) kontroll, innebärande förbindelse mellan ett moderföretag och ett dotterföretag i alla de fall som omfattas av artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller en likartad förbindelse mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag. Varje dotterföretag till ett dotterföretag skall också anses som dotterföretag till moderföretaget vilket står över dessa företag.
Som nära förbindelse skall även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma person.".

([66]) Liksom för värdepapper i grupp ett är denna bestämmelse inte tillämplig på: i) nära förbindelser mellan motparten och de offentliga myndigheterna i EES-länderna (inte heller när den offentliga myndigheten är borgensman för utfärdaren; ii) handelsväxlar för vilka inte bara motparten utan också minst en annan enhet svarar (som inte är ett kreditinstitut); iii) skuldförbindelser som till fullo uppfyller kriterierna i artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fond företag), enligt ändring, eller iv) fall där skuldförbindelser skyddas av särskilda juridiska skyddsmekanismer som är jämförbara med iii).

([67]) Liksom för värdepapper i grupp ett gäller att om de nationella centralbankerna skulle tillåta användning av instrument med en kortare löptid än de penningpolitiska transaktioner för vilka instrumenten utgör underliggande säkerheter är motparterna tvungna att byta ut dessa värdepapper på eller före förfallodagen.

6.4 Åtgärder för riskkontroll

Åtgärder för riskkontroll tillämpas på de underliggande värdepapperen i Eurosystemets penningpolitiska transaktioner för att skydda Eurosystemet mot risken för finansiella förluster i händelse av att värdepapperen måste avyttras till följd av en motparts betalningsförsummelse. De åtgärder för riskkontroll som står till Eurosystemets förfogande beskrivs i ruta 7.

RUTA 7

Åtgärder för riskkontroll

Eurosystemet tillämpar i dagsläget följande åtgärder för riskkontroll.

— **Värderingsavdrag (haircuts)**

Eurosystemet kan tillämpa avdrag vid värderingen av underliggande värdepapper. Det betyder att värdepapperet värderas till marknadsvärde minus en viss procentsats (haircut).

— **Marginalsäkerheter (marknadsvärdering)**

Eurosystemet kräver att det avdragsjusterade marknadsvärdet på de unterliggande värdepapper som används vid likvidiserande reverserade transaktioner upprätthålls kontinuerligt. Det innebär att motparterna måste ställa tilläggssäkerheter (eller tillföra kontanter) om värdet på de underliggande värdepapperen enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå (dvs. begäran om tilläggssäkerheter). På motsvarande sätt återfår motparten överskjutande säkerheter (eller kontanter) om värdet på de underligande värdepapperen, till följd av att deras värde stiger, överstiger en viss nivå. (De beräkningsformler som är relevanta i samband med en begäran om tilläggssäkerheter beskrivs i ruta 11.)

Följande åtgärder för riskkontroll tillämpas ej i dagsläget.

— **Initial säkerhetsmarginal**

Eurosystemet kan tillämpa initiala säkerhetsmarginaler vid sina likvidiserande reverserade transaktioner. Åtgärden skulle innebära att motparterna måste tillhandahålla underliggande värdepapper med ett värde som minst är lika stort som den likviditet som Eurosystemet tillhandahåller plus en marginal.

— **Limiter avseende emittenter/låntagare eller borgensmän**

Eurosystemet kan tillämpa limiter i exponeringen gentemot emittenter/låntagare eller borgensmän.

— **Tilläggsgarantier**

Eurosystemet kan kräva tilläggsgarantier av finansiellt solida enheter för att acceptera vissa värdepapper.

— **Uteslutande**

Eurosystemet kan utesluta vissa värdepapper från sina penningpolitiska transaktioner.

6.4.1 *Åtgärder för riskkontroll av grupp ett-värdepapper*

Eurosystemet tillämpar särskilda riskkontroll åtgärder beroende på vilken typ av värdepapper som motparten ställer som säkerhet. Lämpliga åtgärder för riskkontroll av grupp ett-värdepapper fastställs av ECB. Åtgärderna för riskkontroll av grupp ett-värdepapperen är i stort sett harmoniserade inom euroområdet ([68]). I riskkontrollen av grupp ett-värdepapper ingår följande centrala element:

— Godtagbara värdepapper i grupp ett fördelas i en till fyra kategorier med sjunkande likviditet, utifrån klassificering av emittent och typ av värdepapper. Fördelningen av godtagbara värdepapper i de fyra likviditetskategorierna anges i ruta 8.

RUTA 8

Likviditetskategorier för värdepapper i grupp ett ([1])

Kategori I	**Kategori II**	**Kategori III**	**Kategori IV**
Statliga skuldinstrument	Lokala och regionala myndigheters skuldinstrument	Skuldinstrument av tradionell s.k. Pfandbrief-typ	Värdepapper med bakomliggande tillgångar ([2])
Skuldinstrument som givits ut av centralbanker ([3])	Skuldinstrument av typen "Jumbo Pfandbrief" ([4])	Kreditinstituts skuldinstrument	
	Agenturers skuldinstrument ([5])	Skuldinstrument som givits ut av företag och andra emittenter ([5])	
	Överstatliga skuldinstrument		

([1]) I allmänhet bestämmer klassificeringen av emittenten likviditetskategori. Alla säkerheter med bakomliggande tillgångar ingår dock i kategori IV, oavsett emittentens klassificering och skuldinstrument av typen "Jumbo Pfandbrief" ingår i kategori II, till skillnad från andra skuldinstrument som givits ut av kreditinstitut, vilka ingår i kategori III.

([2]) Värdepapper med bakomliggande tillgångar omfattas av likviditetskategori IV oavsett emittentens klassificering.

([3]) Skuldcertifikat som givits ut av ECB och skuldinstrument som givits ut av de nationella centralbankerna innan euron antagits i deras respektive medlemsstater ingår i likviditetskategori II.

([4]) Endast instrument med en emissionsvolym på över 500 miljoner euro, för vilka minst två market makers anger regelbundna sälj- och köpkurser ingår i klassen för instrument av typen "Jumbo Pfandbrief".

([5]) Endast värdepapper som givits ut av emittenter som klassificerats som agenturer av ECB ingår i likviditetskategori II. Värdepapper som givits ut av andra agenturer ingår i kategori III.

— På enskilda skuldförbindelser tillämpas särskilda värderingsavdrag. Vid användning av värderingsavdrag dras en viss procentsats av från marknadsvärdet på de underliggande värdepapperen. Dessa avdrag varierar enligt den återstående löptiden och kupong räntan för skuldförbindelserna som beskrivs i ruta 9 och 10.

([68]) På grund av olika förfaranden i medlemsstaterna i fråga om motparternas sätt att leverera underliggande värdepapper till de nationella centralbankerna (i form av en pool av säkerheter som pantsatts hos den nationella centralbanken eller som repoavtal baserade på enskilda värdepapper som specificeras för varje transaktion) kan vissa skillnader förekomma beträffande tidpunkten för värderingen och andra operativa åtgärder i systemet.

RUTA 9

Värderingsavdrag (i procent) på grupp ett-värdepapper i förhållande till instrument med fasta kuponger och med nollkuponger

Likviditetskategorier

	Kategori I		**Kategori II**		**Kategori III**		**Kategori IV**	
Återstående Löptid (år)	Fast kupong	Noll-kupong	Fast kupong	Noll-kupong	Fast kupong	Noll-kupong	Fast kupong	Noll-kupong
0–1	0,5	0,5	1	1	1,5	1,5	2	2
1–3	1,5	1,5	2,5	2,5	3	3	3,5	3,5
3–5	2,5	3	3,5	4	4,5	5	5,5	6
5–7	3	3,5	4,5	5	5,5	6	6,5	7
7–10	4	4,5	5,5	6,5	6,5	8	8	10
> 10	5,5	8,5	7,5	12	9	15	12	18

— De värderingsavdrag som tillämpas för alla instrument med fast kupongvärde eller nollkupongvärde beskrivs i ruta 9 ([69]).

— De värderingsavdrag som tillämpas för alla omvända instrument med rörlig ränta i grupp ett är samma för alla likviditetsklasser och anges i ruta 10.

RUTA 10

Värderingsavdrag (i procent) på omvända instrument med rörlig ränta i grupp ett

Återstående löptid (år)	**Omvänd rörlig kupong**
0–1	2
1–3	7
3–5	10
5–7	12
7–10	17
> 10	25

— Det värderingsavdrag som används för skuldinstrument med kuponger med rörlig ränta ([70]) är samma som används för instrument med fasta kuponger med en löptid på noll till ett år som hör till samma likviditetskategori som det aktuella instrumentet.

— De åtgärder för riskkontroll som används för ett skuldinstrument med mer än en typ av räntebetalning beror endast på räntebetalningarna under instrumentets återstående löptid. Värderingsavdraget för sådana instrument fastställs på samma nivå som de värderingsavdrag som gäller för skuldinst rument med samma återstående löptid och räntebetalning av en typ som förekommer under instrumentets återstående löptid övervägs.

— Värderingsavdrag tillämpas inte på likviditetsdränerande transaktioner.

— Beroende på såväl lagstiftning som nationella operativa system tillåter de nationella centralbankerna en pool av underliggande värdepapper och/eller kräver öronmärkning av de värdepapper som använts i varje

([69]) Värderingsavdragen för värdepapper med fasta kuponger kan även användas för skuldinstrument vars kupong är kopplad till en förändring i emittentens egen rating eller till inflations indexerade värdepapper.

([70]) En räntebetalning betraktas som en utbetalning till rörlig ränta om kupongen är kopplad till en referensräntesats och om räntejusteringsperioden för den kupongen inte är längre än ett år. Räntebetalningar med en räntejusteringsperiod som är längre än ett år behandlas som betalningar till fast ränta, där relevant löptid för värderingsavdraget är skuldinstrumentets återstående löptid.

enskild transaktion. I ett poolningssystem tillhandahåller motparterna en pool av värdepapper för att täcka de krediter som erhållits från centralbanken med avsikten att enskilda värdepapper inte kopplas till enskilda kredittransaktioner. Vid öron märkning är varje kredittransaktion däremot kopplad till särskilda identifierbara värdepapper.

— Värdepapperen värderas dagligen. Varje dag beräknar de nationella centralbankerna värdet på kravet av underliggande värdepapper med beaktande av ändringar i utestående kreditvolymer, värderingsprinciperna i avsnitt 6.5 och nödvändiga värde ringsavdrag.

— Om värdepapperen efter värderingen inte överensstämmer med de krav som beräknats på värderingsdagen orsakar detta en begäran om säkerhetsutjämning. För att minska behovet av säkerhetsutjämningar kan centralbankerna införa tröskelvärden. Tröskelvärdet är då 0,5 % av den tillförda likviditeten. Beroende på lagstiftningen kan de nationella centralbankerna kräva att säkerhetsutjämningarna utförs antingen genom tillförsel av extra värdepapper eller genom kontantbetalningar. Faller marknadsvärdet på de underliggande värdepapperen under det lägre tröskelvärdet, blir motparterna tvungna att tillhandahålla ytterligare värdepapper (eller kontanter). Om marknadsvärdet på de underliggande värdepapperen till följd av omvärdering däremot överskrider det övre tröskelvärdet lämnar den nationella centralbanken tillbaka de överskjutande värdepapperen (eller kontanterna) till motparten (se ruta 11).

RUTA 11

Beräkning av tilläggssäkerheter

Den totala mängd godtagbara värdepapper J (för $j = 1$ till J; värde $C_{j,t}$ vid tidpunkten t) som en motpart skall ställa som säkerhet för likvidiserande transaktioner I (för $i = 1$ till I; mängd $L_{i,t}$ vid tidpunkten t) beräknas med formeln:

$$\sum_{i=1}^{I} L_{i,t} \leq \sum_{j=1}^{J} (1 - h_j) C_{j,t} \qquad (1)$$

Där:

h_j är värderingsavdraget på godtagbart värdepapper j.

τ avser tiden mellan värderingarna. Vid tidpunkten $t + \tau$ blir skillnaden mellan det belopp som skall täckas och det justerade marknadsvärdet för ställda säkerheter:

$$M_{t+\tau} = \sum_{i=1}^{I} L_{i,t+\tau} - \sum_{j=1}^{J} (1 - h_j) C_{j,t+\tau} \qquad (2)$$

Beroende på hur systemen för förvaltning av säkerheter är upplagda hos de nationella centralbankerna kan de också kalkylera med den upplupna räntan på det utestående kreditbeloppet.

Begäran om tilläggssäkerheter utlöses endast om skillnaden mellan det belopp som skall täckas och det justerade marknadsvärdet för ställda säkerheter överstiger en visst tröskelpunkt.

k = 1 % markerar tröskelpunkten. I ett öronmärkningssystem $I = 1$ utlöses begäran när:

$$M_{t+\tau} > k \cdot L_{i,t+\tau}$$

(ytterligare säkerheter eller kontanter från motparten) eller

$$M_{t+\tau} < -k \cdot L_{i,t+\tau}$$

(motparten får tillbaka säkerheter eller kontanter)

I ett poolningssystem måste motparten lämna in ytterligare värdepapper i poolen om:

$$M_{t+\tau} > k \cdot \sum_{i=1}^{I} L_{i,t+\tau}$$

Intradagskredit (IDC) tillgänglig för motparten i ett poolningssystem:

$$IDC = -M_{t+\tau} + k \cdot \sum_{i=1}^{I} L_{i,t+\tau} \qquad \text{(vid positivt värde)}$$

I såväl öronmärknings- som poolningssystemet skall begäran om tilläggssäkerheter garantera att förhållandet enligt (1) ovan återställs.

— I ett poolningssystem kan motparterna dagligen byta ut underliggande värdepapper.

— Vid öronmärkning kan byte av underliggande värdepapper medges av nationella centralbanker.

— ECB kan när som helst bestämma sig för att stryka enskilda skuldförbindelser från förteckningen över godtagbara grupp ett- värdepapper ([71]).

6.4.2 *Åtgärder för riskkontroll av grupp två-värdepapper*

Lämpliga åtgärder för riskkontroll av grupp två-värdepapper föreslås av den nationella centralbank som har tagit upp värdepapperen i sin grupp två-förteckning. Tillämpningen av nationella centralbankers åtgärder för riskkontroll är underställd ECB:s godkännande. Eurosystemets mål är att garantera likabehandling av grupp två-värdepapper i hela euroområdet genom införande av lämpliga åtgärder för riskkontroll. De värderingsavdrag som tillämpas på grupp två-värdepapper i detta system återspeglar de särskilda risker som är förknippade med värdepapperen och avdragen är minst lika stringenta som för grupp ett-värdepapper. Grupp två-värdepapper klassificeras i fyra olika avdragsgrupper, vilka avspeglar deras olika egenskaper och likviditet. Likviditetsgrupper och värderingsavdrag för värdepapper i grupp två beskrivs i ruta 12.

([71]) Om en skuldförbindelse används i en av Eurosystemets kredittransaktioner vid den tidpunkt då den stryks från förteckningen över grupp ett-värdepapper måste den strykas så snart som möjligt.

RUTA 12

Värderingsavdrag på grupp två-värdepapper

1) **Värderingsavdrag på aktier:**

Ett avdrag på 22 % tillämpas på alla godtagbara aktier.

2) **Värderingsavdrag (i procent) på skuldinstrument med begränsad likviditet avsedda för handel**[1]:

Återstående löptid (år)	Fast kupong (%)	Nollkupong (%)
0–1	2	2
1–3	3,5	3,5
3–5	5,5	6
5–7	6,5	7
7–10	8	10
>10	12	18

Värderingsavdrag på omvända instrument med rörlig ränta som ingår i grupp två:

Värderingsavdragen för omvända instrument med rörlig ränta som ingår i grupp två är samma som för omvända instrument med rörlig ränta som ingår i grupp ett.

3) **Värderingsavdrag (i procent) på skuldinstrument med begränsad likviditet och särskilda egenskaper:**

Återstående löptid (år)	Fast kupong	Nollkupong
0–1	4	4
1–3	8	8
3–5	15	16
5–7	17	18
7–10	22	23
>10	24	25

4) **Värderingsavdrag på skuldinstrument ej avsedda för handel:**

Handelsväxlar: 4 % på instrument med en återstående löptid på upp till sex månader.

Banklån: 12 % på lån med en återstående löptid på upp till sex månader.
22 % på lån med en återstående löptid på mellan sex månader och två år.

Skuldebrev med säkerhet i inteckning: 22 %.

---

[1] Det bör erinras om att även om skuldinstrument som utfärdas av kreditinstitut som inte fullt ut uppfyller kriterierna i artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), enligt ändring, normalt inte är godkända för att tas med i grupp två-förteckningar får ECB ge nationella centralbanker tillstånd att ta med sådana värdepapper i sina grupp två-förteckningar på vissa villkor och med vissa begränsningar. För sådana instrument tillämpas ett tillägg på 10 % på grupp två-avdraget.

Klassificering av grupp två-värdepapper i någon av de följande avdragsgrupperna föreslås av de nationella centralbankerna och måste godkännas av ECB:

1. Aktier

2. Skuldinstrument med begränsad likviditet avsedda för handel

Flertalet grupp två-värdepapper faller inom denna kategori. Även om det kan finnas vissa skillnader när det gäller graden av likviditet är värdepapperen i regel likartade på så sätt att de har en liten sekundärmarknad, att priserna kanske inte noteras dagligen och att normalstora transaktioner kan ge upphov till priseffekter.

3. Skuldinstrument med begränsad likviditet och särskilda egenskaper

Värdepapper som, även om de uppvisar vissa aspekter av omsättbarhet, samtidigt kräver extra tid för att likvideras på marknaden. Detta är fallet med värdepapper som i regel inte är omsättbara men som har särskilda egenskaper som medför viss omsättbarhet, bl.a. auktionsförfaranden (om det är nödvändigt att likvidera värdepapperen) och dagliga prisnoteringar.

4. Skuldinstrument ej avsedda för handel

Dessa instrument är i praktiken ej omsättbara och har därför liten eller ingen likviditet.

För grupp två-värdepapper med kuponger med rörlig ränta och skuldinstrument med mer än en typ av räntebetalning, gäller samma regler som för grupp ett-värdepapper om inte annat anges av ECB ([72]).

De nationella centralbankerna tillämpar (i förekommande fall) samma tröskelpunkt för en begäran om tilläggssäkerheter för grupp två-värdepapper som för grupp ett-värdepapper. De nationella centralbankerna får dessutom tillämpa begränsningar på sitt godkännande av grupp två-tillgångar, får kräva tilläggsgarantier och får när som helst besluta sig för att stryka enskilda värdepapper från sina grupp två- förteckningar.

6.5 **Värderingsprinciper för underliggande värdepapper**

Då värdet fastställs på de underliggande värdepapper som används i reverserade transaktioner tillämpar Eurosystemet följande principer:

— För varje värdepapper som är avsett för handel och som är godtagbart för grupp ett eller grupp två fastställer Eurosystemet en enda referenspriskälla. Det betyder också att för värdepapper som registreras, noteras eller omsätts på flera än en marknadsplats används endast en av dessa som priskälla för det berörda värdepapperet.

— För varje referensmarknadsplats definierar Eurosystemet det mest representativa priset, som används för beräkning av marknadsvärden. Om flera än ett pris noteras används det lägsta priset (vanligen köpkursen).

— Värdet på värdepapper avsedda för handel beräknas utifrån det mest representativa priset under bankdagen före värderings dagen.

— I avsaknad av ett representativt pris på ett visst värdepapper under bankdagen före värderingsdagen används det senaste kontraktspriset. Om inget kontraktspris är känt fastslår den nationella centralbanken ett pris med beaktande av det senaste identifierade priset på värdepapperet på referensmarknadsplatsen.

— Marknadsvärdet på en skuldförbindelse beräknas inklusive upplupen ränta.

— Beroende på skillnader i nationella rättssystem och operativ praxis kan hanteringen av inkomstflödena på värdepapper under en reverserad transaktions löptid (t.ex. betalningen av kupongränta) variera mellan de nationella centralbankerna. Överförs betalningen till motparten försäkrar sig centralbankerna om att transaktionen till fullo täcks av tillräckliga underliggande värdepapper innan överföringen sker. De nationella centralbankerna skall se till att den ekonomiska verkan blir densamma som om betalningen överfördes på betalningsdagen ([73]).

— För värdepapper ej avsedda för handel som klassificeras som grupp två-värdepapper fastställer den nationella centralbank som har tagit upp värdepapperet särskilda värderingsprinciper.

([72]) För vissa grupp två-värdepapper med inslag av räntejustering varvid justeringen görs på ett tydligt och klart sätt i enlighet med marknadsnormer och med ECB:s godkännande är den relevanta löptiden lika med räntejusteringslöptiden.

([73]) Nationella centralbanker kan besluta att som underliggande värdepapper vid reverserade transaktioner inte godta skuldförbindelser med inkomstflöden (t.ex. en räntebetalning) eller aktier med betalningar i vilken form som helst (eller med vidhängande rättigheter som kan påverka aktiernas godtagbarhet som underliggande värdepapper) för perioden fram till förfallodagen för den penningpolitiska transaktionen i fråga (se avsnitt 6.2 och 6.3).

6.6 **Gränsöverskridande användning av godtagbara värdepapper**

Eurosystemets motparter skall kunna använda godtagbara värdepapper gränsöverskridande i hela euroområdet, dvs. de kan få kredit från den nationella centralbanken i den medlemsstat där de är etablerade mot värdepapper som finns i en annan medlemsstat. Underliggande värdepapper kan användas gränsöverskridande vid avveckling av alla typer av transaktioner där Eurosystemet tillhandahåller likviditet mot godtagbara värdepapper.

En mekanism har utvecklats av de nationella centralbankerna (och av ECB) som skall garantera att alla godtagbara värdepapper som emitterats/deponerats i euroområdet kan användas gränsöverskridande. Denna modell benämns korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM – correspondent central banking model), där de nationella centralbankerna fungerar som depåhållare ("korrespondenter") för varandra (och för ECB) av värdepapper som accepterats i deras nationella förvarings- eller avvecklingssystem. Särskilda procedurer kan användas för värdepapper ej avsedda för handel eller grupp två-värdepapper som har en begränsad likviditet och särskilda egenskaper som inte kan överföras via ett värdepappersavvecklingssystem ([74]). CCBM kan användas för att ställa säkerheter för alla typer av kredittransaktioner som genomförs av Eurosystemet. Vid sidan om CCBM kan godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystemen användas för gränsöverskridande överföring av värdepapper ([75]).

6.6.1 *Korrespondentcentralbanksmodellen*

Korrespondentcentralbanksmodellen illustreras i diagram 3.

DIAGRAM 3

Korrespondentcentralbanksmodellen

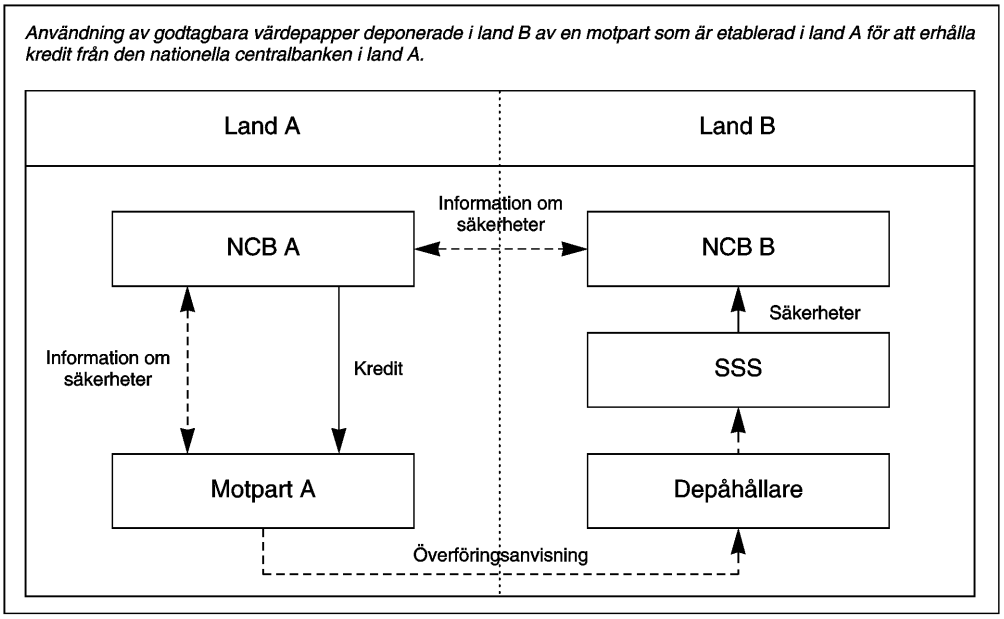

Alla nationella centralbanker upprätthåller värdepapperskonton hos varandra med tanke på gränsöverskridande användning av godtagbara värdepapper. Det exakta förfarandet inom CCBM beror på om de godtagbara värdepapperen är öronmärkta för varje enskild transaktion eller om de hålls i en pool av underliggande värdepapper ([76]):

([74]) Närmare information finns i broschyren "Korrespondent centralbanks modellen" som är tillgänglig på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

([75]) Godtagbara värdepapper kan användas genom ett centralbankskonto i ett värdepappersavvecklingssystem i ett annat land än det där den berörda centralbanken är belägen om Eurosystemet har godkänt utnyttjandet av ett sådant konto. Fr.o.m. augusti 2000 har Central Bank and Financial Services Authority of Ireland fått tillstånd att öppna ett sådant konto hos Euroclear. Detta konto kan utnyttjas för alla godtagbara värdepapper som placerats hos Euroclear, dvs. inbegripet godtagbara värdepapper som överförts till Euroclear via godtagbara förbindelser.

([76]) Se broschyren "Korrespondentcentralbanksmodellen" för närmare förklaringar.

— I ett system med öronmärkning instruerar motparten (vid behov via sin egen depåhållare), så snart som dess begäran om kredit har godtagits av den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad, värdepappersavvecklingssystemet i det land där dess värdepapper förvaras att överföra värdepapperen till centralbanken i det landet för hemlandets centralbanks räkning. När hemlandets centralbank har informerats av korrespondentcentralbanken om att säkerheterna har mottagits, överför den medlen till motparten. Centralbankerna överför inte medlen förrän de är säkra på att motparternas värdepapper har mottagits av korrespondentcentralbanken. Om det finns behov att uppfylla vissa tidsgränser vid avvecklingen kan motparten eventuellt deponera värdepapper i förväg hos korrespondentcentralbanken för hemlandets centralbanks räkning med hjälp av CCBM-förfaranden.

— I ett poolningssystem kan motparten när som helst överföra värdepapper till korrespondentcentralbanken för hemlandscentralbankens räkning. Då centralbanken i hemlandet har informerats av korrespondentcentralbanken om att värdepapperen har mottagits registrerar den värdepapperen på motpartens poolningskonto.

Motparterna har tillträde till CCBM från kl. 9.00 till kl. 16.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid) alla Eurosystemets bankdagar. En motpart som vill utnyttja CCBM måste anmäla detta till den nationella centralbank från vilken den önskar ta emot kredit – dvs. hemlandets centralbank – före kl. 16.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Motparten måste vidare se till att säkerheter för penningpolitiska operationer överförs till kontot i korrespondentcentralbanken senast kl.16.45 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Uppdrag eller överföringar som inte uppfyller dessa tidsfrister kommer att behandlas först påföljande bankdag. När motparterna räknar med att behöva anlita CCBM sent under dagen bör de om möjligt leverera värdepapperen i förväg (dvs. deponera dem i förväg). I undantagsfall eller för penningpolitiska syften kan ECB besluta att förlänga öppettiden för CCBM till Targets stängningstid.

6.6.2 *Förbindelser mellan värdepappers avvecklingssystem*

Vid sidan om CCBM kan godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystemen i EU utnyttjas för gränsöverskridande överföringar av värdepapper.

DIAGRAM 4

Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

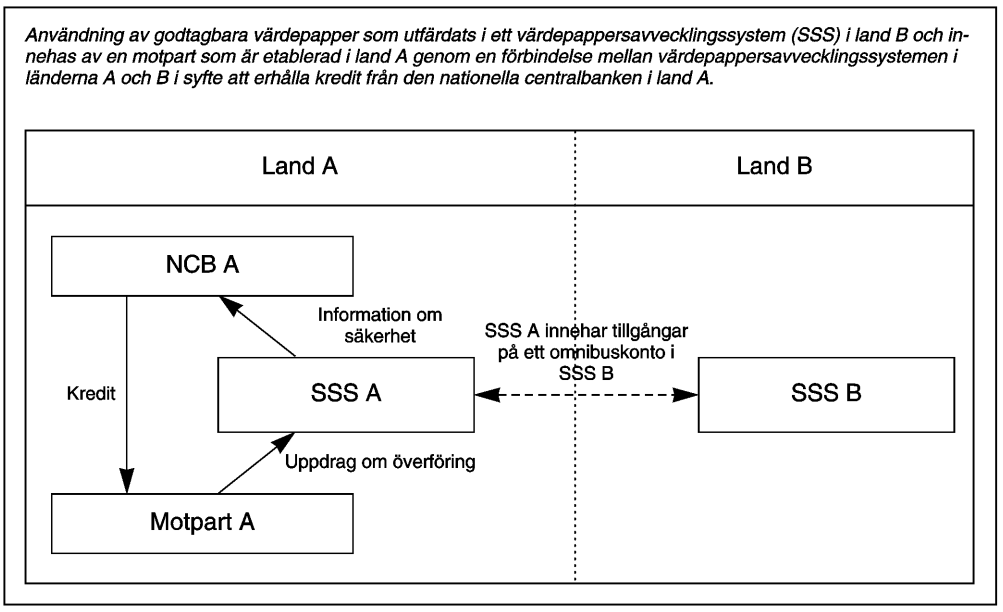

En förbindelse mellan två värdepappersavvecklingssystem gör det möjligt för en deltagare i ett värdepappersavvecklingssystem att inneha värdepapper som utfärdats i ett annat värdepappersavvecklingssystem, utan att vara deltagare i detta andra värdepappersavvecklingssystem. Innan dessa förbindelser kan användas för att överföra säkerheter för Eurosystemets kredittransaktioner måste de utvärderas och godkännas mot standarderna för användning av värdepappersavvecklingssystem i EU ([77]) ([78]).

([77]) Den uppdaterade förteckningen över godtagbara förbindelser finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int).
([78]) Se "Standards for the use of EU securities settlement systems in ESCB credit operations", januari 1998.

Ur Eurosystemets perspektiv fyller CCBM och förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen i EU samma funktion, nämligen att låta motparter använda säkerheter på ett gränsöverskridande sätt. Båda gör det alltså möjligt för motparter att använda säkerheter för att erhålla kredit från centralbanken i hemlandet, även om denna säkerhet har utfärdats i ett annat lands värdepappersavvecklingssystem. CCBM och förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen fyller denna funktion på olika sätt. I CCBM handlar det om ett gräns överskridande förhållande mellan de nationella centralbankerna, som fungerar som depåhållare för varandra. När det gäller förbindelserna handlar det om ett gränsöverskridande förhållande mellan värdepappersavvecklings systemen, som kan öppna omnibuskonton hos varandra. Tillgångar som placeras deponeras hos en korrespondentcentralbank kan bara användas för att ställa säkerhet för Eurosystemets kredittransaktioner. Tillgångar som innehas genom en förbindelse kan användas för Eurosystemets kredittransaktioner och för varje annat ändamål som väljs av motparten. När förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen används håller motparterna till gångarna på sina egna konton hos värdepappersavvecklingssystemet i sitt hemland och behöver därför inte någon depåhållare.

KAPITEL 7

7. KASSAKRAV ([79])

7.1 Allmänt

ECB kräver att kreditinstitut skall hålla kassakravsmedel på konton i nationella centralbanker inom ramen för Eurosystemets kassakravssystem. Den rättsliga ramen för detta system är fastställd i artikel 19 i stadgan för ECBS, rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver ([80]) och Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ([81]). Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver och Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) säkerställer att villkoren för Eurosystemets kassakravssystem är enhetliga inom hela euroområdet.

Hur mycket medel varje institut måste ha innestående bestäms utifrån kassakravsbasen. Euro systemets kassakravssystem tillåter att motparterna tillämpar ett utjämningssystem som innebär att det är tillräckligt om parterna uppfyller kassakravet som genomsnittligt saldo på kassakravskontot vid kalenderdagens slut under uppfyllandeperioden. På institutens kassakravsmedel betalas ränta enligt räntesatsen för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

Eurosystemets kassakravssystem används primärt för att uppnå följande penningpolitiska syften:

— *Stabilisering av penningmarknadsräntorna*

Utjämningssystemet i Eurosystemets kassakravssystem skall tjäna till att stabilisera penningmarknadsräntorna genom att ge instituten ett incitament att jämna ut effekterna av tillfälliga rörelser i likviditeten på marknaden.

— *Skapande eller förstärkande av ett strukturellt likviditetsunderskott*

Eurosystemets kassakravssystem bidrar till att skapa eller förstärka ett strukturellt likviditets underskott. Detta kan hjälpa Eurosystemet att bli effektivare i sin uppgift att tillföra likviditet på marknaden.

I sin tillämpning av kassakravet skall ECB handla i överensstämmelse med de mål för Eurosystemet som fastställs i artikel 105.1 i fördraget och artikel 2 i stadgan för ECBS, bl.a. principen om att undvika betydande, icke önskvärda effekter i fråga om undanträngning eller disintermediering.

7.2 Institut som omfattas av kassakravssystemet

Med stöd av artikel 19.1 i stadgan för ECBS kräver ECB att kreditinstituten i medlemsstaterna håller kassakravsmedel. Detta innebär att filialer inom euroområdet till institut som har sitt säte utanför euroområdet också är underkastade Eurosystemets kassakrav. Däremot tillämpas Eurosystemets kassakrav inte på filialer utanför euroområdet till kreditinstitut som är etablerade inom området.

([79]) Innehållet i detta kapitel ges enbart för kännedom.
([80]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 1.
([81]) EUT L 250, 2.10.2003, s. 17.

Institut undantas automatiskt från kassakrav från och med starten av den uppfyllandeperiod inom vilken institutets auktorisation återkallas eller upphör, eller inom vilken ett beslut fattas av domstol eller annan behörig myndighet i en medlemsstat att institutet ska försättas i likvidation. Enligt rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska central bankens tillämpning av minimireserver och Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) kan ECB dessutom på ickediskriminerande grunder undanta institut från deras skyldigheter enligt Eurosystemets kassakravssystem om syftena med systemet inte uppfylls genom att dessa skyldigheter åläggs just dessa institut. Beslutet om sådana undantag baseras på något (eller flera) av följande kriterier:

— institutet driver verksamhet för ett speciellt ändamål,

— institutet driver inte aktiv bankrörelse i konkurrens med andra kreditinstitut,

— institutets inlåning är i sin helhet öronmärkt för regionalt och/eller internationellt utvecklingsbistånd.

ECB för en förteckning över institut som är underkastade Eurosystemets kassakravssystem. ECB offentliggör också en förteckning över institut som befriats från sina skyldigheter enligt Eurosystemets kassakravssystem av andra skäl än att de är föremål för rekonstruktion ([82]). Motparterna kan mot förteckningen kontrollera om skulderna avser institut som själva är kassakravspliktiga. Förteckningarna, som är offentliga efter stängning på Eurosystemets sista bankdag varje kalendermånad, kan användas som underlag för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllandeperiod som börjar den kalendermånad som inleds två månader senare. Den förteckning som publiceras i slutet av februari skulle alltså vara giltig för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllandeperiod som börjar i april.

7.3 Fastställande av kassakrav

a) Kassakravsbasen och kassakravsprocenten

Kassakravsbasen för ett institut fastställs i förhållande till poster i institutets balansräkning. Balansräkningsdata inrapporteras till de nationella centralbankerna inom den allmänna ramen för ECB:s penningmängds- och bankstatistik (se avsnitt 7.5) ([83]). För institut som har full rapporteringsskyldighet används ställningen vid slutet av en given kalendermånad som underlag för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllande period som börjar kalendermånaden två månader senare. Den kassakravsbas som beräknas utifrån balansräkningarna från slutet av februari skulle till exempel användas för att beräkna de kassakrav som motparterna skall uppfylla under den uppfyllande period som börjar i april.

Systemet för inrapportering av data för ECB:s penningmängds- och bankstatistik medger att ECB undantar små institut från en del av rapporteringsskyldigheten. Institut som bestämmelsen tillämpas på behöver endast rapportera begränsade balansräkningsdata kvartalsvis (enligt ställningen vid slutet av kvartalet), och rapporteringstiden för dem är längre än vad som gäller för större institut. För de undantagna instituten beräknas kassakravsbasen utgående från inrapporterade balansräkningsdata för ett givet kvartal och fastställs med två månaders eftersläpning för de tre följande uppfyllandeperioderna. Balansräkningen för slutet av det första kvartalet – mars – skulle till exempel gälla för beräkningen av kassakravsbasen för de uppfyllandeperioder som börjar i juni, juli och augusti.

Enligt rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tilllämpning av minimireserver har ECB rätt att i kassakravsbasen räkna in skulder som uppstår till följd av inlåning och skulder som härrör från poster utanför balansräkningen. I Eurosystemets kassakravssystem räknas endast skuld kategorierna ”inlåning” och ”emitterade skuld – förbindelser” in i kassakravsbasen (se ruta 13).

Skulder till andra institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem samt skulder till ECB och nationella centralbanker räknas inte in i kassakravsbasen. I fråga om skuldkategorin ”emitterade skuldförbindelser” måste emittenten kunna bevisa den volym som innehas av andra institut som också är underkastade Eurosystemets kassakravssystem för att ha rätt att avräkna sådana skulder från kassakravsbasen. I de fall bevis inte kan uppvisas har emittenterna möjlighet att göra schablonavdrag med en fast procentsats ([84]) från balansposten.

([82]) Förteckningarna är tillgängliga för allmänheten på ECB:s webb plats: (www.ecb.int).

([83]) Systemet för inrapportering av ECB:s penningmängds- och bankstatistik beskrivs i bilaga 4.

([84]) Se Europeiska centralbankens förordning 1745/2003 av den 12 september 2003 angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9). Ytterligare information om schablonavdragets storlek finns på ECB:s webbplats: (www.ecb.int); se även Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

Kassakravsprocenten fastställs av ECB högst till den maximigräns som anges i rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver. ECB använder sig av en procentsats som överstiger noll på merparten av de poster som inräknas i kassakravsbasen. Kassakravsprocenten är fastställd i ECB:s kassakravsförordning. Procentsatsen noll tillämpas på följande skuldkategorier: ”inlåning med överenskommen löptid över 2 år”, ”inlåning med uppsägningstid över 2 år”, ”repor” och ”skuldförbindelser med överenskommen löptid över 2 år” (se ruta 13). ECB har rätt att när som helst ändra procentsatserna. Ändringar i procentsatserna aviseras av ECB före den första uppfyllandeperiod som ändringen gäller.

RUTA 13

Kassakravsbas och kassakravsprocent

A. Skulder som inräknas i kassakravsbasen och för vilka procentsatsen är positiv

Inlåning

— Inlåning över natten

— Inlåning med överenskommen löptid upp till två år

— Inlåning med uppsägningstid upp till två år

Emitterade skuldförbindelser

— Skuldförbindelser med överenskommen löptid upp till två år

B. Skulder som inräknas i kassakravsbasen och för vilka procentsatsen är noll

Inlåning

— Inlåning med överenskommen löptid över två år

— Inlåning med upsägningstid över två år

— Repor

Emitterade skuldförbindelser

— Emitterade skuldförbindelser med överenskommen löptid över två år

C. Skulder som inte ingår i kassakravsbasen

— Skulder till andra institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem

— Skulder till ECB och nationella centralbanker

b) Beräkning av kassakravet

Kassakravet för varje enskilt institut beräknas på summan av de kassakravsgrundande skulderna enligt kassakravsprocent som gäller för respektive skuldkategorier.

Varje institut gör ett avdrag på 100 000 euro från sitt kassakrav i varje medlemsstat där det är etablerat. De beviljade avdragen påverkar inte de rättsliga skyldigheterna för institut som omfattas Eurosystemets kassakravssystem ([85]).

Kassakravet för varje uppfyllandeperiod av rundas till närmaste euro.

([85]) Institut som får inrapportera konsoliderade data enligt systemet för inrapportering av ECB:s penningmängds- och bankstatistik (se bilaga 4) beviljas endast ett generellt avdrag för gruppen som helhet, såvida de inte lämnar in så detaljerade data om kassakravsbas och kassakravsmedel att Eurosystemet kan verifiera uppgifterna med avseende på riktighet och kvalitet och fastställa kassakravet för varje enskilt institut i gruppen.

7.4 **Uppfyllande av kassakrav**

a) Uppfyllandeperiod

ECB publicerar en kalender med uppfyllandeperioderna för kassakraven minst tre månader före varje nytt år ([86]). Uppfyllandeperioden börjar på dagen för avvecklingen av den första refinansieringstransaktionen efter det ECB-rådsmöte där den månatliga bedömningen av den penningpolitiska inriktningen skall göras. Under särskilda omständigheter kan den publicerade kalendern komma att ändras, bland annat beroende på ändrad planering av ECB-rådets möten.

b) Kassakravsmedel

Varje institut skall hålla sina kassakravsmedel på ett eller flera konton hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. För institut med flera etableringar i en medlemsstat ansvarar huvudkontoret för att det sammanlagda kassakravet för institutets alla inhemska driftställen uppfylls ([87]). Institut som har driftställen i fler än en medlemsstat skall hålla kassakravsmedel i den nationella centralbanken i varje medlemsstat där det har driftställen i proportion till sin kassakravsbas i respektive medlemsstat.

De avvecklingskonton som instituten har i de nationella centralbankerna kan användas som kassakravskonton. Kassakravsmedel som finns på avvecklingskonton får användas för avveckling under dagen. Som ett instituts dagliga behållning av kassakravsmedel räknas saldot på institutets kassakravskonto vid dagens slut.

Ett institut kan hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat ansöka om tillstånd att administrera sina kassakravsmedel via ombud. Att anlita ombud är i regel tillåtet endast för de institut som är organiserade på ett sådant sätt att en del av förvaltningen (t.ex. finansförvaltningen) också annars sköts av ombudet (t.ex. nätverk av sparbanker och kooperativa banker kan centralisera sina kassakravsmedel). ECB:s kassakravsförordning innehåller bestämmelser om kassakravsmedel som administreras via ombud.

c) Förräntning av kassakravsmedel

På innestående kassakravsmedel betalas ränta enligt ECB:s genomsnittliga räntesats (vägd med antalet kalenderdagar) för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna under uppfyllandeperioden enligt formeln i ruta 14. Ingen ränta betalas på den del som överstiger kassakravet. Ränta betalas ut den andra NCB-bankdagen efter utgången av den uppfyllandeperiod räntan avser.

([86]) Kalendern tillkännages normalt i ett pressmeddelande från ECB som publiceras på ECB:s webbplats (www.ecb.int). Dessutom publiceras en sådan kalender i *Europeiska unionens officiella tidning* och på de nationella centralbankernas webbplatser.

([87]) Institut som inte har huvudkontor i den medlemsstat de är etablerade skall utse en större filial som ansvarig för att det sammanlagda kassakravet för institutets alla etableringar i medlemsstaten i fråga blir uppfyllt.

RUTA 14

Beräkning av räntan på kassakravsmedel

Räntan på innestående kassakravsmedel beräknas enligt följande formel:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

Där:

R_t = ränta som betalas på kassakravsmedlen för uppfyllandeperioden *t*

H_t = genomsnittligt dagsinnehav av kassakravsmedel för uppfyllandeperioden *t*

n_t = antal kalenderdagar i upfyllandeperioden *t*

r_t = räntesats för beräkning av ränta på innestående kassakravsmedel för uppfyllandeperioden *t*. Normal avrundning till två decimaler tillämpas på räntesatsen.

i = kalenderdag *i* uppfyllandeperioden *t*

MR_i = marginalräntan för den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktion som avvecklas på eller före kalenderdagen *i*.

7.5 Rapportering, godkännande och kontroll av kassakravsbasen

De poster som skall ingå i kassakravsbasen beräknas av de kassakravspliktiga instituten själva och rapporteras till de nationella centralbankerna inom ramen för ECB:s penningmängds- och bankstatistik (se bilaga 4). I artikel 5 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) fastställs förfaranden för anmälan och godkännande av kassakravsbasen och institutets kassakrav.

Förfarandet för anmälan och godkännande av ett instituts kassakrav går till på följande sätt. Den aktuella centralbanken eller institutet tar initiativet till att beräkna institutets kassakrav för den aktuella uppfyllandeperioden. Det beräknade kassakravet anmäls av den part som utfört beräkningen senast tre NCB-arbetsdagar innan uppfyllandeperioden inleds. Den aktuella nationella centralbanken kan ange ett tidigare datum som gräns för anmälan av kassakrav. Den kan även ange ytterligare tidsgränser för institutets anmälan av eventuella ändringar av kassa kravsbasen och eventuella ändringar av det anmälda kassakravet. Den underrättade parten skall godkänna det beräknade kassakravet senast en NCB-arbetsdag innan uppfyllandeperioden inleds. Om den underrättade parten inte svarat på anmälan senast i slutet av NCB-arbetsdagen innan uppfyllandeperioden inleds, anses den ha godkänt institutets kassakravsbelopp för den aktuella uppfyllandeperioden. När det väl godkänts kan institutets kassakrav för den aktuella uppfyllandeperioden inte ändras.

Institut som har rätt att fungera som ombud för andra instituts indirekta kassakravsmedel omfattas av särskilda rapporteringskrav, som fastställs i ECB:s kassakravsförordning. Att kassakravsmedel förvaltas via ombud ändrar inte på statistikrapporteringskyldigheten för de institut som har sådana indirekta kassakravsmedel.

Inom ramen för rådets förordning om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver har ECB och de nationella centralbankerna rätt att verifiera insamlade uppgifter med avseende på riktighet och kvalitet.

7.6 Åsidosättande av kassakravet

Kassakravet är inte uppfyllt då ett instituts genomsnittliga saldo på kassakravskontot vid kalenderdagens slut för uppfyllandeperioden är lägre än det kassakrav som gäller för perioden i fråga.

När ett institut åsidosätter kassakravet helt eller delvis har ECB med stöd av rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver rätt att förelägga sanktioner enligt följande:

— en avgift av högst 5 procentenheter över den ränta som gäller för utlåningsfaciliteten, beräknad på det belopp varmed det berörda institutets kassakrav understigs, eller

— en avgift enligt en procentsats som är högst den dubbla räntan på utlåningsfaciliteten, beräknad på det belopp varmed kassakravet understigs, eller

— ett krav att institutet skall göra räntelösa insättningar i ECB eller de nationella centralbankerna till ett belopp av högst tre gånger det belopp varmed kassakravet understigs. Löptiden för insättningarna får inte vara längre än den period under vilken institutet försummat att uppfylla kassakravet.

Skulle ett institut försumma att uppfylla andra skyldigheter i ECB:s förordningar och beslut om Eurosystemets kassakravssystem (t.ex. om data inte inrapporteras i tid eller om inrapporterade data är ofullständiga) har ECB rätt att ålägga sanktioner med stöd av rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner och ECB:s förordning av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4). ECB:s direktion får ange och offentliggöra de kriterier enligt vilka den kommer att tillämpa de sanktioner som föreskrivs i artikel 7.1 i rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver ([88]).

Vid åsidosättandet av skyldigheten att hålla kassa kravsmedel kan Eurosystemet dessutom avstänga motparter från deltagande i öppna marknadsoperationer.

([88]) Sådana kriterier offentliggjordes i ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 11.2.2000: ”Meddelande från Europeiska centralbanken avseende föreläggandet av sanktioner vid åsidosättande av skyldigheten att hålla kassakravsmedel (minimireserver)”.

BILAGOR

BILAGA 1

Exempel på penningpolitiska transaktioner och förfaranden

Lista över exempel

Exempel 1 Likvidiserande reverserad transaktion genom fastränteanbud

Exempel 2 Likvidiserande reverserad transaktion genom anbud till rörlig ränta

Exempel 3 Emission av ECB:s skuldcertifikat genom anbud till rörlig ränta

Exempel 4 Likviditetsdränerande valutasvapp genom anbud till rörlig kurs

Exempel 5 Likvidiserande valutasvapp genom anbud till rörlig kurs

Exempel 6 Riskkontrollåtgärder

EXEMPEL 1

Likvidiserande reverserad transaktion genom fastränteanbud

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion som genomförs som ett fastränteanbud.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Motpart	**Anbud** (miljoner euro)
Bank 1	30
Bank 2	40
Bank 3	70
Totalt	140

ECB fastställer ett totalbelopp för tilldelningarna på 105 miljoner euro.

Tilldelningarnas andel är:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75\,\%$$

Motparternas tilldelningar är:

Motpart	**Anbud** (miljoner euro)	**Tilldelning** (miljoner euro)
Bank 1	30	22,5
Bank 2	40	30,0
Bank 3	70	52,5
Totalt	140	105,0

EXEMPEL 2

Likvidiserande reverserad transaktion genom anbud till rörlig ränta

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion med anbud till rörlig ränta.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Ränta (%)	**Belopp** (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	**Anbud totalt**	**Anbud ackumulerat**
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Totalt	30	45	70	145	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 94 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 %.

Alla anbud till en ränta över 3,05 % (upp till ett ackumulerat belopp av 80 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 % är tilldelningarnas andel:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40\,\%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0{,}4 \times 10 = 4$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	**Belopp** (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	**Totalt**
Anbud totalt	30,0	45,0	70,0	145
Tilldelningar totalt	14,0	34,0	46,0	94

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) är räntan på motparternas tilldelningar 3,05 %.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) tillämpas ingen enhetlig ränta på de belopp som motparterna tilldelas. Bank 1 erhåller t.ex. 5 miljoner euro till 3,07 %, 5 miljoner euro till 3,06 % och 4 miljoner euro till 3,05 %.

EXEMPEL 3

Emission av ECB:s skuldcertifikat genom anbud till rörlig ränta

ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom att emittera skuldcertifikat med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig ränta.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Ränta (%)	**Belopp** (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	**Totalt**	**Anbud Ackumulerat**
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Totalt	55	70	55	180	

ECB beslutar att tilldela ett nominellt belopp på 124,5 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 %.

Alla anbud under 3,05 % (upp till ett ackumulerat belopp av 65 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 % är tilldelningens andel:

$$\frac{124{,}5 - 65}{70} = 85\,\%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0{,}85 \times 20 = 17$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	**Belopp** (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	**Totalt**
Anbud totalt	55,0	70,0	55,0	180,0
Tilldelningar totalt	42,0	49,0	33,5	124,5

EXEMPEL 4

Likviditetsdränerande valutasvapp genom anbud till rörlig kurs

ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom en valutasvapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen.)

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Svappunkter (× 10 000)	**Belopp** (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	**Totalt**	**Anbud ackumulerat**
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Totalt	65	90	80	235	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 158 miljoner euro, vilket ger en marginalsvappunkt på 6,63. Alla anbud över 6,63 (på ett ackumulerat belopp av 65 miljoner) accepteras till fullt belopp. Vid 6,63 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93\,\%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalsvappunkten exempelvis:

$$0{,}93 \times 25 = 23{,}25$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23{,}25 = 48{,}25$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	**Belopp** (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	**Totalt**
Anbud totalt	65,0	90,0	80,0	235,0
Tilldelningar totalt	48,25	52,55	57,20	158,0

ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) köper Eurosystemet vid transaktionsstarten 158 000 000 euro och säljer 178 540 000 dollar. På transaktionens förfallodag säljer Eurosystemet 158 000 000 euro och köper 178 644 754 dollar (terminskursen är 1,130663 = 1,1300 + 0,000663).

Om tilldelningsmetoden är auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets utbyte av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			**Terminstransaktion**		
Växelkurs	Köp euro	Försäljning dollar	Växelkurs	Försäljning euro	Köp dollar
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Totalt	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

EXEMPEL 5

Likvidiserande valutasvapp genom anbud till rörlig kurs

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en valutasvapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen.)

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Svappunkter (× 10 000)	**Belopp** (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	**Totalt**	**Anbud ackumulerat**
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Totalt	60	85	75	220	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 197 miljoner euro, vilket ger en marginalsvappunkt på 6,54. Alla anbud till en svappunktnotering under 6,54 (upp till ett ackumulerat belopp av 195 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 6,54 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10\,\%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalsvappunkten exempelvis:

$$0{,}10 \times 5 = 0{,}5$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0{,}5 = 55{,}5$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	**Belopp** (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	**Totalt**
Anbud totalt	60,0	85,0	75,0	220
Tilldelningar totalt	55,5	75,5	66,0	197

ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) säljer Eurosystemet vid transaktionsstarten 197 000 000 euro och köper 222 610 000 dollar. På transaktionens förfallodag köper Eurosystemet 197 000 000 euro och säljer 222 738 838 dollar (terminskursen är 1,130654 = 1,1300 + 0,000654).

Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets växling av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			**Terminstransaktion**		
Växelkurs	Försäljning euro	Köp dollar	Växelkurs	Köp euro	Försäljning dollar
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Totalt	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

EXEMPEL 6

Riskkontrollåtgärder

Exemplet illustrerar riskkontrollåtgärder som tillämpas på underliggande värdepapper som används vid Eurosystemets likvidiserande transaktioner ([1]). Exemplet baseras på antagandet att motparten deltar i följande penningpolitiska transaktioner som utförs av Eurosystemet:

— En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 28 juli 2004 och slutar den 4 augusti 2004 där motparten tilldelas 50 miljoner euro till en ränta på 4,24 %.

— En långfristig refinansieringstransaktion som börjar den 29 juli 2004 och slutar den 21 oktober 2004 där motparten tilldelas 45 miljoner euro till en ränta på 4,56 %.

— En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 4 augusti 2004 och slutar den 11 augusti 2004 där motparten tilldelas 35 miljoner euro till en ränta på 4,26 %.

I tabell 1 nedan beskrivs de underliggande grupp ett-värdepapper (tier one) som motparten använder till täckning av dessa transaktioner.

Tabell 1: Underliggande grupp ett-värdepapper vid transaktionerna

Egenskaper						
Namn	**Tillgångsklass**	**Förfallodag**	**Kupongränta**	**Kupongfrekvens**	**Återstående löptid**	**Värderingsavdrag (haircut)**
Tillgång A	Instrument med bakomliggande tillgångar	29.8.2006	Fast	6 mån.	2 år	3,50 %
Tillgång B	Statsobligation	19.11.2008	Rörlig	12 mån.	4 år	0,50 %
Tillgång C	Företagsobligation	12.5.2015	Nollkupong		>10 år	15,00 %

Priser i procentenheter (inklusive upplupen ränta) ([1])

28.7.2004	**29.7.2004**	**30.7.2004**	**2.8.2004**	**3.8.2004**	**4.8.2004**	**5.8.2004**
102,63	101,98	100,55	101,03	100,76	101,02	101,24
	98,35	97,95	98,15	98,56	98,73	98,57
				55,01	54,87	

([1]) De priser som visas för ett visst värderingsdatum motsvarar det mest representativa priset under bankdagen före värderingsdatumet.

Öronmärkingssystem

Det antas för det första att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som använder ett system där underliggande värdepapper öronmärks för varje enskild transaktion. I system med öronmärkning värderas de underliggande värdepapperen dagligen. Ramen för riskkontroll kan därmed beskrivas på följande sätt (se också tabell 2 nedan):

1. Den 28 juli 2004 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 50,6 miljoner euro. Tillgång A är ett instrument med bakomliggande tillgångar med fast kupongränta som förfaller till betalning den 29 augusti 2006. Den återstående löptiden är således två år och ett värderingsavdrag görs därför med 3,5 %. Marknadskursen för tillgång A på dess referensmarknadsplats samma dag är 102,63 % inklusive upplupen kupongränta. Motparten skall tillhandahålla tillgång A till ett värde som efter värderingsavdraget (haircut) på 3,5 % överstiger 50 miljoner euro. Motparten levererar alltså tillgång A till ett nominellt värde av 50,6 miljoner euro, medan det justerade marknadsvärdet samma dag är 50 113 203 euro.

2. Den 29 juli 2004 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 21 miljoner euro (marknadskurs 101,98 %, värderingsavdrag 3,5 %) och tillgång B för 25 miljoner euro (marknadskurs 98,35 %). Tillgång B är en statsobligation med rörliga kupongbetalningar på vilken 0,5 % värderings-

([1]) Exemplet baseras på antagandet att behovet av tilläggssäkerheter beräknas inklusive upplupen ränta på tillförd likviditet och med en tröskelpunkt på 0,5 % av den tillförda likviditeten.

avdrag görs. Det justerade marknadsvärdet på tillgång A och B är samma dag 45 130 810 euro, vilket överstiger det erforderliga beloppet på 45 000 000 euro.

Den 29 juli 2004 omvärderas de underliggande värdepapperen för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna som inleddes den 28 juli 2004. Med ett marknadspris på 101,98 % är marknadsvärdet på tillgång A efter värderingsavdraget fortfarande mellan den lägre och den högre tröskelpunkten. Den ursprungliga säkerheten bedöms således täcka både det tilldelade ursprungliga likviditetsbeloppet och den upplupna räntan på 5 889 euro.

3. Den 30 juli 2004 omvärderas de underliggande värdepapperen. Marknadskursen för tillgång A är 100,55 % och för tillgång B 97,95 %. Den upplupna räntan på den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli 2004 är 11 778 euro, och på den långfristiga refinansieringstransaktionen från den 29 juli 2004 utgör räntan 5 700 euro. Det justerade marknadsvärdet av tillgång A i transaktion nummer ett kommer då att understiga det belopp som skall täckas (tilldelat likviditetsbelopp plus upplupen ränta) med 914 218 euro, men även den undre tröskelpunkten på 49 761 719 euro. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 950 000 euro, vilket efter värderingsavdrag med 3,5 % från marknadsvärdet enligt kursen 100,55 återställer tillräcklig täckning ([1]).

   I transaktion nummer två behövs också en tilläggssäkerhet eftersom det justerade marknadsvärdet av de underliggande värdepapperen i denna transaktion (44 741 520 euro) under stiger den undre tröskelpunkten på 44 780 672 euro. Motparten levererar därför 270 000 euro av tillgång B med ett justerat marknadsvärde på 263 143 euro.

4. Den 2 och den 3 augusti 2004 omvärderas de underliggande tillgångarna utan att det behövs någon begäran om tilläggssäkerheter för de transaktioner som ingicks den 28 och 29 juli 2004.

5. Den 4 augusti 2004 betalar motparten tillbaka den likviditet som tillförts i den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli 2004, inklusive upplupen ränta på 41 222 euro. Den nationella centralbanken lämnar tillbaka 51 550 000 euro av tillgång A till nominellt värde.

   Samma dag ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken som köper tillgång C till ett nominellt värde av 75 miljoner euro. C är en företagsobligation med nollkupong med en återstående löptid på över tio år som kräver ett värderingsavdrag på 15 %, motsvarande justerat marknadsvärde efter värderingsavdrag är samma dag 35 068 875 euro.

   Omvärderingen av de underliggande tillgångarna för den långfristiga refinansieringstransaktion som ingicks den 29 juli 2004 visar att de levererade tillgångarnas justerade marknadsvärde ligger cirka 262 000 euro över den övre tröskelpunkten och leder till att den nationella centralbanken lämnar tillbaka tillgång B till ett nominellt värde av 262 000 euro till motparten ([2]).

Poolningssystem

Det antas för det andra att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som tillämpar ett poolningssystem. Tillgångarna i den pool av värdepapper som används av motparten är inte öronmärkta för särskilda transaktioner.

Samma serie transaktioner används i detta exempel som i exemplet på öronmärkningssystemet ovan. Den största skillnaden är att det justerade marknadsvärdet av alla värdepapper i poolen på värderingsdagarna skall täcka behovet av säkerheter för motpartens alla utestående transaktioner med centralbanken. Begäran om tilläggssäkerheter den 30 juli 2004 överensstämmer således exakt (1 786 398 euro) med vad som krävs i öronmärkningssystemet. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 1 300 000 miljoner euro, vilket efter värderingsavdrag med 3,5 % från marknadsvärdet enligt kursen 100,55 %, återställer tillräcklig täckning.

Vidare kan motparten, när den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli löper ut den 4 augusti 2004, låta värdepapperen ligga kvar på sitt pantkonto. En tillgång kan också bytas mot en annan tillgång i enlighet med exemplet, där tillgång A med ett nominellt värde på 52,1 miljoner euro ersätts med tillgång C till ett nominellt värde på 75,5 miljoner euro för att täcka den likviditet som levererats och den upplupna räntan i alla refinansieringstransaktioner.

Riskkontrollåtgärderna i poolningssystemet beskrivs i tabell 3.

([1]) De nationella centralbankerna kan begära tilläggssäkerheterna i form av kontanter i stället för värdepapper.

([2]) Om överskjutande säkerhet vid transaktion nummer två behöver betalas tillbaka till motparten kan sådan i vissa fall nettas mot de tilläggssäkerheter som motparten skall betala till den nationella centralbanken vid transaktion nummer ett. Endast en avveckling av säkerheter behöver således utföras.

Tabell 2 Öronmärkningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet
28.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
29.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
30.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
2.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
3.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
4.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
5.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000

Upplupen ränta	Totalt belopp som skall täckas	Undre tröskelpunkt	Övre tröskelpunkt	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerhet
—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 113 203	—
5 889	50 005 889	49 755 859	50 255 918	49 795 814	—
—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 810	—
11 778	50 011 778	49 761 719	50 261 837	49 097 560	– 914 218
5 700	45 005 700	44 780 672	45 230 729	44 741 520	– 264 180
29 444	50 029 444	49 779 297	50 279 592	50 258 131	—
22 800	45 022 800	44 797 686	45 247 914	45 152 222	—
35 333	50 035 333	49 785 157	50 285 510	50 123 818	—
28 500	45 028 500	44 803 358	45 253 643	45 200 595	—
—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 068 875	—
34 200	45 034 200	44 809 029	45 259 371	45 296 029	261 829
4 142	35 004 142	34 829 121	35 179 162	34 979 625	—
39 900	45 039 900	44 814 701	45 265 100	45 043 420	—

Tabell 3 Poolningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet
28.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
29.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
30.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
2.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
3.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
4.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
5.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000

Upplupen ränta	Totalt belopp som skall täckas	Undre tröskelpunkt [1]	Övre tröskelpunkt [2]	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerhet
—	50 000 000	49 750 000	Ej tillämplig	50 113 203	—
5 889	95 005 889	94 530 859	Ej tillämplig	94 926 624	—
—					
11 778	95 017 478	94 542 390	Ej tillämplig	93 839 080	– 1 178 398
5 700					
29 444	95 052 244	94 576 983	Ej tillämplig	95 487 902	—
22 800					
35 333	95 063 833	94 588 514	Ej tillämplig	95 399 949	—
28 500					
—	80 034 200	79 634 029	Ej tillämplig	80 333 458	—
34 200					
4 142	80 044 042	79 643 821	Ej tillämplig	80 248 396	—
39 900					

[1] I ett poolningssystem är den undre tröskelpunkten det lägsta tröskelvärdet för begäran om tilläggssäkerhet. I praktiken kräver de flesta nationella centralbanker alltid tilläggssäkerhet när säkerhetspoolens marknadsvärde efter värderingsavdrag understiger det belopp som skall täckas.

[2] I ett poolningssystem behövs ingen övre tröskelpunkt eftersom motparten, i avsikt att hålla antalet operativa transaktioner så litet som möjligt, strävar efter att ständigt ha överskutande säkerhet.

BILAGA 2

Ordlista

Aktiekursrisk (***equity price risk)***: risken för att förlust uppstår till följd av rörelster i aktiekurserna. *Eurosystemer* kommer att vara exponerad för aktiekursrisk i sina penningpolitiska transaktioner om aktier godkänns som underliggande *grupp två-värdepapper*.

Amerikansk auktion: se *auktion med multipel ränta*.

Anbud till rörlig ränta (***variable rate tender)***: ett *anbudsförfarande* varvid *motparterna* lämnar bud både på belopp och ränta för den transaktion de önskar göra med centralbanken.

Anbudsförfarande (***tender procedure)***: ett förfarande där centralbanken tillför eller drar in likviditet från *marknaden* baserat på konkurrerande anbud från motparterna. De bästa anbuden tillgodoses i ordningsföljd tills det fastställda beloppet har tillförts eller dragits in.

Anskaffningsdag (***purchase date)***: den dag då säljaren de facto säljer ett värdepapper till köparen.

Anskaffningspris (***purchase price)***: det pris till vilket ett värdepapper sålts eller skall säljas till köparen av säljaren.

Auktion med enhetlig ränta – holländsk auktion (***single rate auction – Dutch auction)***: en auktion där räntan (eller priset/*svappunkten*) på alla accepterade bud (tilldelningar) är lika med *marginalräntan*.

Auktion med multipel ränta – amerikansk auktion (***multiple rate auction – American auction)***: en auktion där räntan (eller priset/*svappunkten*) på tilldelade poster är lika med räntan som bjudits vid varje enskilt anbud.

Avdrag (haircut): se *värderingsavdrag*.

Avvecklingsagent (***settlement agent)***: en institution som administrerar avvecklingsprocessen (dvs. fastställer avvecklingspositioner, övervakar utväxlingen av betalningar, etc.) för betalningssystem eller andra arrangemang som kräver avveckling.

Avvecklingsdag (***settlement date)***: det datum då en transaktion avvecklas. Avvecklingen kan ske antingen på kontraktsdagen (avveckling samma dag) eller en eller flera dagar efter kontraktsdagen (avvecklingsdagen = *kontraktsdagen (T)* + avvecklingens tidsförskjutning).

Avvecklingskonto (***settlement account)***: ett konto som innehas av en direkt deltagare i ett nationellt *RTGS-system* i en centralbank för hantering av betalningar.

Begäran om tilläggssäkerheter (***margin call)***: ett förfarande som hänför sig till *marginalsäker heterna* och innebär att centralbankerna kräver att *motparterna* ställer tilläggssäkerheter i form av värdepapper (eller kontanter) om värdet på de underliggande värdepapperen enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå. På motsvarande sätt kan motparten begära att centralbanken ger tillbaka överskjutande säkerheter (eller kontanter) om värdet på de underliggande värde papperen vid omvärdering överstiger beloppet av *motparternas* skuld plus marginalsäkerheten.

Bilateralt förfarande (***bilateral procedure)***: ett förfarande varigenom centralbanken agerar direkt i förhållande till en eller flera *motparter,* utan att använda anbudsförfaranden. Bilaterala för faranden inkluderar transaktioner som görs över börser eller genom ombud.

Bruttoavvecklingssystem (***gross settlement system)***: Ett avvecklingssystem i vilket betalningar avvecklas eller värdepapper överförs allteftersom uppdragen kommer in.

Bruttoavvecklingssystem i realtid (***real-time gross settlement system, RTGS)***: ett avvecklingssystem där betalningar förmedlas och avvecklas i realtid (kontinuerligt) allteftersom uppdragen kommer in (utan nettning). Se även *Target-systemet*.

Dagens slut (***end-of-day)***: den tidpunkt under bankdagen (efter *Target-systemets* stängning) då de betalningar som förmedlats genom Target-systemet har slutförts för dagen.

Dematerialisering (***dematerialisation***): avskaffande av pappersformen på värdepapper och andra dokument som uttrycker ägande till finansiella tillgångar. De finansiella tillgångarna existerar därefter endast som kontobaserade i bokföringen.

Depåhållare (***custodian***): enhet som för andras räkning förvaltar och håller värdepapper och andra finansiella tillgångar i säkert förvar.

Direkt köp/försäljning av värdepapper (***outright transaction***): en transaktion varvid centralbanken köper eller säljer tillgångar på marknaden (avista eller på termin).

ECB:s betalningsmekanism (***ECB payment mechanism, EPM***): betalningsmekanism etablerad inom ECB och kopplad till *Target* för följande ändamål: a) betalningar mellan konton som hålls hos ECB och b) betalningar via Target mellan konton som hålls hos ECB och de *nationella centralbankerna*.

ECB-tid (ECB time):

EES-länder (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet) (***EEA [European Economic Area] countries***): EU:s medlemsstater samt Island, Liechtenstein och Norge.

Efterhandsfastställd räntekupong (***post-fixed coupon***): ränta på *räntejusteringslån* som fastställs utifrån referensindexvärdena vid ett givet datum (givna datum) under ränteperioden.

Emittent (***issuer***): den enhet som har gett ut ett värdepapper eller ett annat finansiellt instrument.

Euroområdet (***euro area***): ett kollektivt begrepp för de EU-medlemsstater som har antagit euron som sin gemensamma valuta i enlighet med fördraget och där den gemensamma penningpolitiken förs under ledning av Europeiska centralbankens råd.

Europeiska centralbankssystemet, ECBS (***European System of Central Banks, ESCB***): avser Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i EU:s medlemsstater. Det bör påpekas att de nationella centralbankerna i de medlemsstater som inte har antagit den gemensamma valutan i enlighet med *fördraget* behåller sina befogenheter på det penningpolitiska området i enlighet med nationella lagar och alltså inte deltar i *Eurosystemets* penningpolitik.

Eurosystemet (***Eurosystem***): omfattar Europeiska centralbanken (ECB) och de *nationella centralbankerna* i *euroområdets medlemsstater*. Eurosystemets beslutande organ är ECB-rådet och ECB:s direktion.

Eurosystemets bankdagar (***Eurosystem business day***): alla dagar då ECB och åtminstone en *nationell centralbank* håller öppet för *Eurosystemets* penningpolitiska transaktioner.

Faktiskt antal dagar/360 (***actual/360***): *ränteberäkningskonvention* som används för att beräkna räntan på en kredit. Räntan beräknas på det faktiska antal kalenderdagar som krediten löper på, på grundval av ett år på 360 dagar. Denna ränteberäkningskonvention tillämpas på *Eurosystemets* penningpolitiska transaktioner.

Fastränteanbud (***fixed rate tender***): ett anbudsförfarande där räntan anges i förväg av centralbanken och *motparterna* lämnar bud på vilket belopp de vill handla till den fasta räntesatsen.

Finjusterande transaktion (fine-tuning operation): en icke-regelbunden *öppen marknadsoperation* som *Eurosystemet* i första hand genomför för att hantera oväntade likviditetsfluktuationer på marknaden.

Förbindelse mellan värdepappersavvecklingssystem (***link between securities settlement systems***): en förbindelse består av alla förfaranden och arrangemang mellan två *värdepappersavvecklingssystem* för överföring av värdepapper mellan de två berörda värdepappersavvecklingssystemen via en konto baserad process.

Fördraget (***Treaty***): Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget). Det omfattar det ursprungliga EEG-fördraget (Romfördragen), i dess ändrade lydelse.

Förfallodag (***maturity date***): den dag då en penningpolitisk transaktion löper ut. Vid ett *repoavtal* eller en svapp motsvaras förfallodagen av *återköpsdagen*.

Förutbestämd räntekupong (***pre-fixed coupon***): ränta på *räntejusteringslån* som fastställs utifrån referensindexvärdena vid ett givet datum (givna datum) innan ränteperiodens början.

Generellt avdrag (***lump-sum allowance***): en fast summa som instituten får avräkna från *kassakravet* i *Eurosystemets* kassakravssystem.

Grupp ett-värdepapper (***tier one asset***): värdepapper avsedda för handel som uppfyller vissa enhetliga urvalskriterier som gäller hela *euroområdet* och som fastställs av ECB.

Grupp två-värdepapper (***tier two asset***): värdepapper avsedda för handel eller värdepapper ej avsedda för handel för vilka särskilda urvalskriterier fastställs av de *nationella centralbankerna* efter godkännande av ECB.

Gränsöverskridande avveckling (***cross-border settlement***): avveckling som äger rum i ett annat land än det i vilket en eller båda av parterna i transaktionen är etablerad(e).

Holländsk auktion (***Dutch auction***): se *auktion med enhetlig ränta*.

Huvudsaklig refinansieringstransaktion (***main refinancing operation***): en regelbunden *öppen marknadsoperation* som utförs av *Eurosystemet* i form av en *reverserad transaktion*. Huvudsakliga refinansieringstransaktioner utförs genom veckovisa *standardiserade anbud* och har normalt en löptid på en vecka.

Högsta anbudsgräns (***maximum bid limit***): högsta godtagbara bud från en enskild *motpart* i en anbudstransaktion. *Eurosystemet* kan fastställa högsta anbudsgränser för att undvika oproportionerligt stora bud från enskilda motparter.

Högsta anbudsränta (***maximum bid rate***): den högsta ränta till vilken *motparter* får lämna anbud i samband med *anbud till rörlig ränta*. Anbud där räntan ligger över den högsta anbudsränta som tillkännagivits av ECB godkänns inte.

Initial säkerhetsmarginal (***initial margin***): en riskkontrollåtgärd som kan tillämpas av Eurosystemet vid penningpolitiska *reverserade transaktioner*. Åtgärden innebär att den säkerhet som krävs för transaktionen är lika stor som den kredit som beviljas *motparten* plus en marginal.

Inlåning med fast löptid (***collection of fixed-term deposits***): ett penningpolitiskt instrument som *Eurosystemet* kan använda för finjusteringsändamål varvid Eurosystemet erbjuder ränta på *motparters* inlåning för bestämda löptider på konton i *nationella centralbanker* i syfte att dra in likviditet från marknaden.

Inlåning med uppsägningstid (***deposits redeemable at notice***): instrumentkategori som består av inlåning för vilken innehavaren är tvungen att iaktta en fast uppsägningstid före uttag. I vissa fall är det möjligt att ta ut ett visst fast belopp under en angiven period eller att göra uttag i förväg mot en straffavgift.

Inlåning med överenskommen löptid (***deposits with agreed maturity***): instrumentkategori som består huvudsakligen av inlåning med en förutbestämd löptid som, beroende på nationell praxis, antingen inte kan disponeras före löptidens utgång eller endast kan disponeras mot en straffavgift. Denna kategori omfattar även icke-överlåtbara skuldförbindelser, t.ex. icke-överlåtbara inlåningsbevis.

Inlåningsfacilitet (***deposit facility***): en av *Eurosystemets stående faciliteter* som *motparter* kan använda för insättning över natten hos en *nationell centralbank* till en på förhand bestämd ränta.

Instrument med omvänd rörlig ränta (***inverse floating rate instrument***): en strukturerad skuld förbindelse där den ränta som betalas till innehavaren varierar i omvänd proportion mot en bestämd referensräntas rörelser.

Interlinkmekanismen (***interlinking mechanism***): inom *Target-systemet* är interlinkmekanismen den beteckning som används för de gemensamma förfaranden och den infrastruktur som möjliggör att betalningsorder kan överföras från ett inhemskt *RTGS-system* till ett annat.

Intradagskredit (***intraday credit***): en kredit som lämnas för en kortare tid än en bankdag. Intradagskredit kan lämnas av centralbanker för att jämna ut likviditetsbehov som uppstår i samband med betalningsavveckling i form av: a) intradagskrediter i form av checkräkningskredit mot säkerhet, eller b) lån mot pant eller i form av ett *repoavtal*.

ISIN-kod (***International Securities Identification Number***): ett internationellt identifikationsnummer för värdepapper som emitteras på finansmarknaderna.

Kassakrav (***reserve requirement***): kravet på institut att de skall hålla kassakravmedel i centralbanken. I *Eurosystemets* kassakravsystem beräknas kassakravet för ett *kreditinstitut* genom att *kassakravsprocenten* för varje post i *kassakravbasen* multipliceras med respektive belopp i institutets balansräkning. Instituten gör dessutom ett *generellt avdrag* från sitt kassakrav.

Kassakravsbas (***reserve base***): summan av posterna i balansräkningen som utgör basen för beräkning av *kassakravet* för ett kreditinstitut.

Kassakravskonto (***reserve account***): ett konto i den *nationella centralbanken* där en *motparts kassakravsmedel* finns. Motparters *avvecklingskonton* i de *nationella centralbankerna* kan användas som kassakravskonton.

Kassakravsmedel (***reserve holdings***): den behållning på *motparternas kassakravskonton* varmed *kassakravet* uppfylls.

Kassakravsprocent (***reserve ratio***): den procentsats som centralbanken definierar för varje kategori av balansposter som ingår i *kassakravsbasen*. Procentsatserna används för att beräkna *kassakraven*.

Kontobaserat system (***book-entry system***): ett bokföringssystem som gör det möjligt att överföra värdepapper och andra finansiella tillgångar utan att fysiskt flytta dokument eller certifikat (t.ex. elektronisk överföring av säkerheter). Se också *dematerialisering*.

Kontraktsdag (***Trade date [T]***): det datum när överenskommelse om en transaktion (dvs. avtal om en finansiell transaktion mellan två *motparter*) ingås. Kontraktsdatum kan sammanfalla med *avvecklingsdagen* för transaktionen (avveckling samma dag) eller föregå avvecklingsdagen med ett angivet antal bankdagar (avvecklingsdagen uttrycks som T + avvecklingens tidsförskjutning).

Korrespondentbanksverksamhet (***correspondent banking***): arrangemang som innebär att ett *kreditinstitut* tillhandahåller betalningstjänster och andra tjänster för ett annat kreditinstitut. Betalningar genom korrespondentbanker utförs ofta genom ömsesidiga konton (s.k. nostro- och lorokonton) till vilka kreditlimiter kan knytas. Korrespondentbankstjänster är i huvudsak gräns överskridande men används även vid agentförhållanden mellan kreditinstitut i vissa inhemska sammanhang. Lorokonto är den term som används av en korrespondent för ett konto som man håller för ett utländskt kreditinstitut. Det utländska kreditinstitutet betecknar i sin tur detta konto som sitt nostrokonto.

Korrespondentcentralbanksmodell (***Correspondent central banking model, CCBM***): mekanism upprättad av *Europeiska centralbankssystemet* i syfte att göra det möjligt för *motparter* att utnyttja underliggande värdepapper mellan olika länder. I korrespondentcentralbanksmodellen agerar de *nationella centralbankerna* som *depåhållare* för varandra. Det innebär att varje nationell centralbank har ett värdepapperskonto för var och en av de övriga nationella centralbankerna (och ECB).

Kreditinstitut (***credit institution***): avser i detta dokument ett institut enligt definitionen i artikel 1.1, i första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG 20 mars 2000 (ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/28/EG av den 18 september 2000) om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut. I enlighet härmed är ett kreditinstitut: a) ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning, eller b) ett företag eller annan juridisk person som inte är kreditinstitut enligt a) och som ger ut betalningsmedel i form av elektroniska pengar. ”Elektroniska pengar” är definierat som ett penningvärde i form av en fordran på utgivaren som a) lagras elektroniskt, b) givits ut mot erhållande av medel som värdemässigt inte understiger det penningvärde som givits ut, och c) godkänts som betalningsmedel av andra företag än utgivaren.

Leverans mot betalning (***delivery versus payment system [DVP], delivery against payment system***): en mekanism inom avvecklingssystem som säkerställer att *slutgiltig överföring* av tillgångar (värdepapper eller andra finansiella instrument) sker om, och endast om, slutgiltig överföring av det andra värdepapperet (eller andra tillgångar) sker.

Lån med fast ränta (fixed rate instrument): ett finansiellt instrument med fast ränta över hela löptiden.

Långfristig refinansieringstransaktion (***longer-term refinancing operation***): en *öppen marknads operation* som utförs av *Eurosystemet* i form av en *reverserad transaktion*. Långfristiga refinansieringstransaktioner utförs genom månatliga *standardiserade anbud* och har normalt en löptid på tre månader.

Lägsta anbudsränta (***minimum bid rate***): den lägsta ränta till vilken *motparter* får lämna anbud i samband med *anbud till rörlig ränta*.

Löptidsintervall (***maturity bucket***): skuldförbindelser inom en likviditetskategori bestående av grupp ett-tillgångar eller grupp två-tillgångar, med en *återstående löptid* inom ett visst tids intervall, t.ex. tre till fem års löptid.

Marginalränta (***marginal interest rate***): den ränta där hela beloppet som omfattas av anbud uttömts.

Marginalsvappunktsnotering (***marginal swap point quotation***): den *svappunktsnotering* vid vilken hela beloppet som omfattas av anbud uttömts.

Marginalsäkerhet (***variation margin***): Eurosystemet kräver att en viss nivå av marknadsvärdet på de underliggande tillgångar som används i de likvidiserande *reverserade transaktioner* upprätthålls kontinuerligt. Det innebär att om värdet på dessa tillgångar, enligt regelbundna värderingar, sjunker under en viss nivå kommer *de nationella centralbankerna* att infordra tilläggssäkerheter från *motparten* (en s.k. *begäran om tilläggssäkerhet*) i form av värdepapper eller kontanter. På motsvarande sätt kan motparten få tillbaka överskjutande säkerheter eller kontanter om värdet på de underliggande värdepapperen, till följd av att deras värde stiger, överstiger en viss nivå. Se också avsnitt 6.4.

Marknadsvärdering (***marking to market***): se *marginalsäkerhet*.

Medlemsstat (***Member State***): avser i detta dokument en EU-medlemsstat som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med *fördraget*.

Minsta tilldelningsbelopp (***minimum allotment amount***): det lägsta belopp som tilldelas enskilda *motparter* i en anbudstransaktion. *Eurosystemet* kan besluta om att tilldela ett minimibelopp till varje motpart i sina anbudstransaktioner.

Minsta tilldelningskvot (***minimum allotment ratio***): den lägsta kvoten, uttryckt i procent, av anbuden till *marginalräntan* som skall tilldelas i en anbudstransaktion. Eurosystemet kan besluta om att tillämpa en minsta tilldelningskvot i sina anbudstransaktioner.

Monetära finansinstitut (***Monetary financial institution, MFI***): de finansiella institut som tillsammans utgör den sektor som ger ut pengar i *euroområdet*. Häri ingår centralbanker, *kreditinstitut* enligt gemenskapsrättens definition och alla andra finansinstitut inom euroområdet vilkas verksamhet består i att ta emot inlåning och/eller nära substitut för inlåning från andra än monetära finansinstitut och att för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) lämna kredit och/eller placera i värdepapper.

Motpart (***counterparty***): den motsatta sidan i en finansiell transaktion (t.ex. i en transaktion med centralbanken).

Nationell centralbank (***national central bank, NCB***): avser i detta dokument centralbanken i en EU-*medlemsstat* som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med *fördraget*.

NCB-bankdag (***NCB business day***): alla dagar då den *nationella centralbanken* i en bestämd *medlemsstat* håller öppet för *Eurosystemets* penningpolitiska operationer. I vissa medlemsstater kan filialer till den nationella centralbanken hålla stängt på NCB-bankdagar på grund av lokala eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken skall då underrätta motparterna i förväg om hur de transaktioner som gäller de stängda kontoren skall skötas.

Nollkupongare (***zero coupon bond***): ett värdepapper med endast en utbetalning under hela löp tiden. I denna dokumentation avses med nollkupongare värdepapper som emitteras till underkurs och värdepapper som ger en enda ränteutbetalning när löptiden går ut. En *strip* är en särskild typ av nollkupongare.

Nära förbindelser (***close links***): I artikel 1.26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut fastställs följande: ”nära förbindelser: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom a) ägarintresse, innebärande ett innehav, direkt eller genom kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller b) kontroll, innebärande förbindelse mellan ett moderföretag och ett dotterföretag i alla de fall som omfattas av artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller en likartad förbindelse mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag. Varje dotterföretag till ett dotterföretag skall också anses som dotterföretag till moderföretaget vilket står över dessa företag. Som nära förbindelse skall även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma person.”

Pantkonto (***safe custody account***): ett värdepapperskonto som förvaltas av centralbanken där *kreditinstitut* kan placera värdepapper som kan användas som säkerheter vid centralbankstransaktioner.

Poolningssystem (***pooling system***): se poolningssystem för säkerheter (collateral pooling system).

Poolningssystem för säkerheter (***collateral pooling system***): ett centralbankssystem för förvaltning av säkerheter, i vilket *motparterna* öppnar ett konto för att deponera finansiella tillgångar att använda som säkerhet för sina transaktioner med centralbanken. I motsats till *öronmärkningssystemet* är de underliggande värdepapperen i ett poolningssystem inte öronmärkta för varje enskild transaktion.

Registerhållare (***depository***): ett institut vars främsta roll är att föra register över värdepapper, antingen i pappersform eller elektroniskt, och att föra register över ägarna till värdepapperen.

Repa (***repo operation***): en likvidiserande *reverserad transaktion* som grundar sig på ett *repoavtal*.

Repoavtal (***repurchase agreement***): eller återköpsavtal: ett återköpsavtal varigenom en tillgång säljs och säljaren samtidigt får rätt och skyldighet att återköpa den till ett närmare angivet pris vid en framtida tidpunkt eller efter begäran. Ett sådant avtal liknar upplåning mot säkerhet, med skillnaden att säljaren inte längre är ägare till värdepapperen. *Eurosystemet* använder repoavtal med fast löptid i sina *reverserade transaktioner*.

Reverserad transaktion (***reverse transaction***): en transaktion varvid en *nationell centralbank* köper eller säljer tillgångar enligt ett *repoavtal* eller lånar ut medel mot säkerheter.

Ränteberäkningskonvention (***day-count convention***): konvention som bestämmer det antal dagar som används som grund vid beräkningen av kreditens ränta. *Eurosystemet* tillämpar *faktiskt antal dagar/360* vid sina penningpolitiska transaktioner.

Räntejusteringslån (***floating rate instrument***): ett finansiellt instrument med periodisk räntebindning enligt ett referensindex som speglar förändringarna i korta eller medelfristiga marknadsräntor. Räntan är antingen fastställd *på förhand* eller fastställs *i efterhand*.

Schablonavdrag (***standardised deduction***): en fast procentuell andel av det utestående beloppet av skuldförbindelser med en avtalad löptid på upp till två år (inklusive penningmarknadspapper) som kan dras av från *kassakravet* av emittenter som inte kan styrka att ett sådant utestående belopp hålls av andra institut som omfattas av *Eurosystemets*, ECB:s eller en *nationell centralbanks* kassakravssystem.

Slutgiltig överföring (***final transfer***): en oåterkallelig och ovillkorlig överföring som fullgör skyldigheten att överföra.

Snabbt anbud (***quick tender***): ett *anbudsförfarande* som *Eurosystemet* använder vid *finjusterande transaktioner* när det bedöms som angeläget att få en snabb effekt på likviditetsläget på marknaden. Snabba anbud verkställs inom en timme och kan begränsas till en mindre krets av *motparter*.

Solvensrisk (***solvency risk***): risken för förlust på grund av att den som *emitterat* ett värdepapper går i konkurs eller att *motparten* blir insolvent.

Standardiserade anbud (***standard tender***): ett *anbudsförfarande* som *Eurosystemet* använder i sina regelbundna *öppna marknadsoperationer*. Standardiserade anbud genomförs inom en tidsrymd av 24 timmar. Alla *motparter* som uppfyller de allmänna urvalskriterierna har rätt att delta i standardiserade anbud.

Startdatum (***start date)***: den dag då första ledet i en penningpolitisk transaktion avvecklas. Startdatum motsvarar *anskaffningsdagen* för transaktioner som grundar sig på *repoavtal* och *valutasvappar*.

Strip (***separate trading of interest and principal)***: separat handel i kupong- och mantelbevis, se *nollkupongare*.

Strukturell transaktion (***structural operation)***: en *öppen marknadsoperation* som *Eurosystemet* utför, huvudsakligen för att korrigera banksystemets strukturella likviditetsposition gentemot Eurosystemet.

Stående facilitet (***standing facility)***: en centralbanksfacilitet som *motparter* kan använda på eget initiativ. *Eurosystemet* erbjuder två stående faciliteter över natten, *utlåningsfaciliteten* och *inlåningsfaciliteten*.

Svappunkt (***swap point)***: skillnaden mellan avistakursen och terminskursen i en *valutasvapp*.

Target (***Trans-European Automated Realtime Gross settlement Express Transfer system)***: bruttoavvecklingssystemet i realtid för betalningar i euro. Target är ett decentraliserat system som består av 15 nationella system för *bruttoavveckling i realtid* (RTGS), *ECB:s betalningsmekanism* och *interlinkmekanismen*.

Tröskelpunkt (***trigger point)***: den på förhand specificerade nivån på värdet av tillförd likviditet som utlöser *begäran om tilläggssäkerheter* (margin call).

Uppfyllandeperiod (***maintenance period)***: den period som uppfyllandet av kassakravet beräknas på. ECB offentliggör en kalender över uppfyllandeperioderna senast tre månader före varje årsskifte. Uppfyllandeperioden börjar på avvecklingsdagen för den första huvudsakliga refinansieringstransaktionen som följer på det sammanträde i ECB-rådet vid vilket den månadsvisa bedömning av penningpolitiken görs. Vanligtvis slutar de dagen före avvecklingsdagen nästföljande månad. Vid särskilda tillfällen kan den offentliggjorda kalendern ändras beroende på bl.a. ändringar i ECB-rådets sammanträdesschema.

Utjämningssystem (***averaging provision)***: ett system som tillåter motparter att uppfylla sina kassa krav på basis av sina genomsnittliga *kassakravsmedel* över *uppfyllandeperioden*. Utjämningssystemet bidrar till att stabilisera penningmarknadsräntorna genom att ge instituten ett incitament att utjämna effekterna av tillfälliga fluktuationer i likviditeten. *Eurosystemets* kassakravssystem tillåter utjämning.

Utlåningsfacilitet (***marginal lending facility)***: *Eurosystemets stående facilitet* som *motparter* kan använda för att få krediter över natten från en nationell centralbank till en förutbestämd ränta mot godtagbara säkerheter.

Valutasvapp (***foreign exchange swap)***: samtidiga avista köp/försäljning och terminsköp/försäljning av en valuta mot en annan. *Eurosystemet* utför penningpolitiska transaktioner i form av valutasvappar varvid de *nationella centralbankerna* (eller ECB) köper (eller säljer) euro avista mot en utländsk valuta och samtidigt säljer (eller köper) den tillbaka genom en terminsaffär.

Volymanbud (***volume tender)***: se *fastränteanbud*.

Värdepappersavvecklingssystem (***securities settlement system, SSS)***: ett system som möjliggör förvar och överföring av värdepapper eller andra finansiella tillgångar oavsett om betalning erhållits (free of payment, FOP) eller enligt principen *leverans mot betalning* (delivery versus payment, DVP).

Värdepapperscentral, VPC (***central securities depository, CSD)***: en organisation som håller och administrerar värdepapper eller andra finansiella tillgångar, håller konton för värdepappersutgivning samt möjliggör genomförande av kontobaserade värdepapperstransaktioner. Tillgångarna kan existera antingen i fysisk form (men i förvar hos centralen) eller i dematerialiserad form (dvs. de existerar bara som elektroniska registreringar).

Värderingsavdrag (***valuation haircut)***: en riskkontrollåtgärd som tillämpas på underliggande värdepapper som används i *reversibla transaktioner*. Värderingsavdrag innebär att centralbanken värderar de underliggande värdepapperen till marknadsvärde minus ett visst procentavdrag. *Eurosystemet* tillämpar värderingsavdrag som avspeglar vissa drag hos tillgångarna i fråga, exempelvis återstående löptid.

Värderingsdag (***valuation date)***: den dag då de underliggande värdepapperen för en kreditoperation värderas.

Återköpsdag (***repurchase date)***: den dag då köparen är skyldig att sälja tillbaka värdepapperet till säljaren i samband med en transaktion enligt ett *repoavtal*.

Återköpspris (***repurchase price)***: det pris till vilket köparen är skyldig att sälja tillbaka värdepapper till säljaren i samband med en transaktion enligt ett *repoavtal*. Återköpspriset är lika med summan av *anskaffningspriset* och den prisdifferens som svarar mot räntan på den likviditet som tillförts under transaktionens löptid.

Återstående löptid (***Residual maturity)***: den tid som återstår tills ett värdepapper förfaller.

Öppen marknadsoperation (***open market operation)***: en transaktion som utförs på finansmarknaderna på initiativ av centralbanken. Beroende på deras syfte, regelbundenhet och förfaranden kan Eurosystemets öppna marknadsoperationer indelas i fyra olika kategorier: *huvudsakliga refinansieringstransaktioner, långfristiga refinansieringstransaktioner, finjusterande transaktioner* och *strukturella transaktioner*. När det gäller vilka instrument som används är *reverserade transaktioner* Eurosystemets viktigaste instrument för öppna marknadsoperationer och kan användas vid samtliga fyra kategorier av transaktioner. Emission av skuldcertifikat och *direkta köp/försäljningar av värdepapper* kan användas för *strukturella transaktioner*. *För finjusterande transaktioner* kan direkta *köp/försäljningar av värdepapper, valutasvappar* och *inlåning med fast löptid* användas.

Öronmärkningssystem (***earmarking system)***: ett system för förvaltning av säkerheter i centralbankerna för tillförsel av likviditet mot värdepapper som är öronmärkta för varje enskild transaktion.

BILAGA 3

Urval av motparter vid valutainterventioner och valutasvappar för penningpolitiska ändamål

Urvalet av motparter vid valutainterventioner och valutasvappar för penningpolitiska ändamål följer ett enhetligt tillvägagångssätt oberoende av vilket arrangemang som väljs för Eurosystemets externa transaktioner. Urvalspolicyn innebär inte att man avlägsnar sig påtagligt från nuvarande marknadspraxis, eftersom den utgår från harmoniseringen av de nationella centralbankernas ”bästa praxis”. Urvalet av motparter vid Eurosystemets valutainterventioner grundas huvudsakligen på två uppsättningar kriterier.

Den första uppsättningen kriterier grundar sig på försiktighetsprincipen. Ett första försiktighetskriterium är kreditvärdighet. För att bedöma denna används en kombination av olika metoder (t.ex. rating av kreditvärderingsföretag och intern analys av kvoten eget kapital och andra nyckeltal). Ett andra kriterium är att Eurosystemet kräver att alla dess potentiella motparter vid valutainterventioner är föremål för tillsyn av ett erkänt tillsynsorgan. Ett tredje kriterium anger att samtliga motparter i Eurosystemets valutainterventioner måste leva upp till höga etiska krav och ha ett gott anseende.

Så snart minimikravet på försiktighet uppfyllts tillämpas den andra uppsättningen kriterier, som grundar sig på effektivitetshänsyn. Ett första effektivitetskriterium är relaterat till ett konkurrensmässigt prissättningsbeteende och motpartens förmåga att hantera stora volymer, också under turbulenta marknadsförhållanden. Övriga effektivitetskriterier är bl.a. kvaliteten på den information som motparterna lämnar och hur heltäckande den informationen är.

Kretsen av potentiella valutamotparter är tillräckligt stor och varierande för att garantera att interventioner kan genomföras med nödvändig flexibilitet. Den möjliggör för Eurosystemet att välja mellan olika kanaler vid interventioner. För att kunna intervenera effektivt på olika platser och i olika tidszoner kan Eurosystemet använda motparter i varje internationellt finansiellt centrum. I praktiken återfinns emellertid en stor del av motparterna inom euroområdet. Kretsen av motparter för valutasvappar för penningpolitiska ändamål motsvarar den krets av motparter etablerade i euroområdet som Eurosystemet väljer ut för valutainterventioner.

De nationella centralbankerna kan tillämpa limitbaserade system för att kontrollera kreditexponering emot enskilda motparter vid valuta svappar som genomförs i penningpolitiskt syfte.

BILAGA 4

System för inrapportering av Europeiska centralbankens finansmarknadsstatistik ([1])

1. *Inledning*

I rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska central bankens insamling av statistiska uppgifter ([2]) fastställs kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer (den s.k. referenspopulationen av uppgiftslämnare), sekretessföreskrifter samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder i enlighet med artikel 5.4 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (ECBS:s stadga). I förordningen ges ECB vidare rätt att utöva sina föreskrivande befogenheter för att

— fastställa den faktiska rapporterings populationen,

— fastställa de krav på inrapportering av statistik som ECB skall ålägga den faktiska rapporteringspopulationen i deltagande medlemsstater, och

— ange på vilka villkor ECB och de nationella centralbankerna får utöva sin rätt att verifiera eller inhämta statistikuppgifter.

2. *Allmänt*

Syftet med Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) ([3]) är att göra det möjligt för ECB och, i enlighet med artikel 5.2 i stadgan, de nationella central bankerna — som så långt som möjligt skall utföra detta arbete — att samla in det statistiska underlag som behövs för att fullgöra Europeiska centralbankssystemets (ECBS) uppgifter, inte minst uppgiften att utforma och genomföra gemenskapens monetära politik i enlighet med artikel 105.2 första strecksatsen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget). De statistikuppgifter som samlas in i enlighet med Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001 av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) används för att upprätta den konsoliderade balansräkningen för sektorn av monetära finansinstitut (MFI), vars främsta syfte är att ge ECB en övergripande statistikbild av den monetära utvecklingen i fråga om aggregerade finansiella tillgångar och skulder för de monetära finans instituten i de deltagande medlemsstaterna, vilka betraktas som ett enda ekonomiskt territorium.

ECB:s krav på inrapportering av statistik när det gäller den konsoliderade balansräkningen för MFI-sektorn baseras på tre huvudprinciper.

ECB behöver för det första jämförbar, tillförlitlig och aktuell statistik som samlas in under jämförbara förhållanden inom hela euroom rådet. Även om uppgifterna i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i stadgan samlas in på ett decentraliserat sätt av de nationella centralbankerna, och i nödvändig utsträckning tillsammans med annan statistik som krävs på gemenskapsnivå eller nationell nivå, behövs det en tillräcklig grad av harmonisering och efterlevnad av minimikrav på rapportering för att säkerställa ett tillförlitligt statistikunderlag för fastställandet och genomförandet av den gemensamma penningpolitiken.

För det andra måste de rapporteringsskyldigheter som fastställs i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) följa principerna om öppenhet och rättssäkerhet. Anledningen är att denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig inom hela euroområdet. Genom förordningen åläggs fysiska och juridiska personer direkta skyldigheter och ECB kan ålägga sanktioner om dess rapporteringskrav inte uppfylls (se artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 2533/98, av den 23 november 1998, om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter). Rapporteringsskyldigheterna är därför klart definierade och eventuella beslut som fattas av ECB när det gäller verifikation och inhämtning av statistik kommer att följa identifierbara principer.

För det tredje måste ECB så långt som möjligt begränsa rapporteringsbördan (se artikel 3 a i rådets förordning (EG) nr 2533/98, av den 23 november 1998, om Europeiska central bankens insamling av statistiska uppgifter). Det statistiska underlag som de nationella centralbankerna samlar in med stöd av Europeiska centralbankens förordning

([1]) Innehållet i denna bilaga ges enbart för kännedom.
([2]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.
([3]) EGT L 333, 17.12.2001, s. 1. Den här förordningen har ersatt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2819/98 av den 1 december 1998 (ECB/1998/16).

(EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) används därför också för att beräkna kassakravsbasen enligt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003, av den 12 september 2003, angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ([4]).

I artiklarna i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) fastställs den faktiska rapporteringspopulationen, dess rapporteringsskyldigheter och de principer enligt vilka ECB och de nationella centralbankerna normalt utövar sin behörighet att verifiera eller inhämta statistik bara i allmänna ordalag. Närmare information om den statistik som skall inrapporteras för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav och de miniminormer som skall iakttas finns i bilagorna I-IV till Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13)

3. *Faktisk rapporteringspopulation; lista över monetära finansinstitut för statistikändamål*

Monetära finansinstitut (MFI) omfattar inhemska kreditinstitut enligt gemenskapsrättens definition och alla andra inhemska finansinstitut, vars verksamhet består i att de mottar inlåning och/eller nära substitut för inlåning från andra enheter än monetära finansinstitut och i att de för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) lämnar kredit och/eller placerar i värdepapper. ECB skall upprätta och underhålla en lista över institut som motsvarar denna definition enligt de klassificeringsprinciper som anges i bilaga I till Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13). Det är ECB:s direktion som har behörighet att upprätta och underhålla denna lista över monetära finansinstitut för statistikändamål. Euroområdets inhemska monetära finansinstitut utgör den faktiska rapporteringspopulationen.

Nationella centralbanker får bevilja små monetära finansinstitut undantag från rapporteringsskyldigheten om de monetära finansinstitut som bidrar till den månatliga konsoliderade balansräkningen står för minst 95 % av den sammanlagda MFI-balansräkningen i varje deltagande medlemsstat. Dessa undantag ger de nationella centralbankerna möjlighet att tillämpa den metod som kallas ”cutting off the tail”.

4. *Skyldigheter i fråga om statistikrapportering*

För att upprätta den konsoliderade balansräkningen måste den faktiska rapporteringspopulationen inkomma med statistikuppgifter om sin balansräkning varje månad. Ytterligare uppgifter skall lämnas in varje kvartal. De statistikuppgifter som skall inrapporteras beskrivs närmare i bilaga I till Europeiska central bankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13).

De relevanta statistikuppgifterna samlas in av de nationella centralbankerna, som måste fastställa vilka rapporteringsförfaranden som skall följas.

ECB:s förordning nr ECB/2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13), hindrar inte de nationella centralbankerna från att genom den faktiska rapporteringspopulationen, samla in den statistik som behövs för att uppfylla ECB:s statistikkrav tillsammans med annan statistikrapportering. Detta kan utgöra en del av en mer omfattande datainsamling för andra syften som berör statistik som de nationella centralbankerna har upprättat inom sina egna ansvarsområden i enlighet med gemenskapsrätten, nationell lag eller vedertagen praxis.

Detta får emellertid inte hindra uppfyllande av statistikkraven i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13). I enskilda fall kan ECB låta sina krav uppfyllas medelst statistikuppgifter som samlats in för sådana andra syften.

Följden av att en nationell centralbank beviljar ett undantag enligt ovan är att de berörda små monetära finansinstituten åläggs de minskade rapporteringsskyldigheter (bl.a. endast kvartalsrapportering) som är obligatoriska i samband med kassakraven och som anges i bilaga II till Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13). Kraven för sådana små monetära finansinstitut som inte är kredit institut fastställs i bilaga III till denna förordning. Monetära finansinstitut som har beviljats undantag kan emellertid välja att fullgöra de fullständiga rapporteringsskyldigheterna.

5. *Användning av statistikuppgifter inom ramen för ECB:s förordning om kassakrav*

För att så långt som möjligt begränsa rapporteringsbördan och undvika dubbel insamling av statistik kommer de statistikuppgifter som inrapporteras av monetära finansinstitut inom ramen för Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) även att användas för att beräkna kassakravsbasen inom ramen för Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003, av den 12 september 2003, angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9).

([4]) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

För statistikändamål måste uppgiftslämnarna i själva verket inrapportera uppgifter till sina respektive nationella centralbanker i enlighet med tabell 1 nedan, som ingår i bilaga I till Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13). I tabell 1 använder de uppgiftslämnande instituten de rutor som har markerats med ”*” för att beräkna sin kassakravsbas (se ruta 13 i kapitel 7 i denna publikation).

För att göra en korrekt beräkning av den kassakravsbas på vilken en positiv kassakravsprocent skall tillämpas krävs en detaljerad uppdelning på inlåning med en överenskommen löptid på över två år, inlåning med en uppsägningstid på över två år och kreditinstituts skulder avseende repoavtal mot ”MFI” (”inhemska motparter” och ”motparter i andra EMU-länder”), ”kassakravspliktiga kredit institut samt ECB och NCB:er”, ”staten” och motparter i övriga utlandet.

TAB ELL 1

Uppgifter som skall lämnas varje månad

BALANSRÄKNINGSPOSSER	A. Inhemska motparter									B. Övriga deltagande medlemsstater										C. Övriga utlandet	D. Ofördelat
	MFI [3]		Icke-MFI							MFI [3]		Icke-MFI									
			Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer							Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer							
		Varav kassakravspliktiga kreditinstitut, ECB och NCB	Staten	Övrig offentlig sektor	Totalt	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123 + S.124)	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.125)	Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14 + S.15)		Varav kassakravspliktiga kreditinstitut, ECB och NCB	Staten	Övrig offentlig sektor	Totalt	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123 + S.124)	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.125)	Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14 + S.15)		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)
SKULDER																				
8 Utelöpande sedlar och mynt																				
9 Inlåning	*	*	*							*	*	*							*	
upp till 1 år																				
över 1 år																				
9e Euro	*	*								*	*									
9.1e Över natten				*	*								*	*						
9.2e Med överenskommen löptid																				
upp till 1 år				*	*								*	*						
över 1 och upp till 2 år				*	*								*	*						
över 2 år [1]	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9.3e Med uppsägningstid																				
upp till 3 månader [2]				*	*								*	*						
över 3 månader				*	*								*	*						
varav över 2 år [4]	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9.4e Repoavtal	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9x Utländska valutor																				
9.1x Över natten				*	*								*	*						
9.2x Med överenskommen löptid																				
upp till 1 år				*	*								*	*						
över 1 och upp till 2 år				*	*								*	*						
över 2 år [1]	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9.3x Med uppsägningstid																				
upp till 3 månader [2]				*	*								*	*						
över 3 månader				*	*								*	*						
varav över 2 år [4]	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9.4x Repoavtal	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
10 Utgivna andelar i penningmarknadsfonder																				
11 Emitterade värdepapper																				
11e Euro																				
upp till 1 år																				*
över 1 och upp till 2 år																				*
över 2 år																				*
11x Utländska valutor																				
upp till 1 år																				*
över 1 och upp till 2 år																				*
över 2 år																				*
12 Kapital och reserver																				
13 Övriga skulder																				

[1] Inklusive administrativt reglerad inlåning.
[2] Inklusive icke överförbar avistainlåning.
[3] Kreditinstitut kan rapportera positioner gentemot "MFI exklusive kassakravspliktiga kreditinstitut, ECB och NCB:er" snarare än gentemot "MFI" och "kassakravspliktiga kreditinstitut, ECB och NCB:er", förutsatt att det inte medför någon informationsförlust och att inga positioner i fetstil berörs.
[4] Rapporteringen av denna post är frivillig tills annat anges.

BALANSRÄKNINGSPOSSER	A. Inhemska motparter									B. Övriga deltagande medlemsstater										C. Övriga utlandet	D. Ofördelat
	MFIs	Icke-MFI								MFIs	Icke-MFI										
		Offentliga sektorn	Övriga inhemska sektorer								Offentliga sektorn	Övriga inhemska sektorer									
			Totalt	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123 + S.124)	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.125)	Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14 + S.15)					Totalt	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123 + S.124)	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.125)	Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14 + S.15)					
							Konsumtionskrediter	Bostadslån	Övrigt (restpost)							Konsumtionskrediter	Bostadslån	Övrigt (restpost)		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)
TILLGÅNGAR																				
1 Kassa																				
1e varav euro																				
2 Utlåning																				
upp till 1 år																				
över 1 och upp till 5 år																				
över 5 år																				
2e varav euro																				
3 Obligationer och andra räntebärande värdepapper																				
3e Euro																				
upp till 1 år																				
över 1 och upp till 2 år																				
över 2 år																				
3x Utländska valutor																				
upp till 1 år																				
över 1 och upp till 2 år																				
över 2 år																				
4 Andelar i penningmarknadsfonder																				
5 Aktier och andra andelar																				
6 Anläggningstillgångar																				
7 Övriga tillgångar																				

	Kassakravsbasen (exklusive omsättningsbara instrument) beräknas som summan av följande kolumner i tabell 1 (skulder): (a)–(b)+(c)+(d)+(e)+(j)–(k)+(l)+(m)+(n)+(s)
INLÅNING (euro och utländska valutor tillsammans)	
INLÅNING TOTALT **9.1e + 9.1x** **9.2e + 9.2x** **9.3e + 9.3x** **9.4e + 9.4x**	
varav: **9.2e + 9.2x med överenskommen löptid** över två år	
varav: **9.3e + 9.3x med uppsägningstid** över två år	Rapportering är frivillig
varav: **9.4e + 9.4x repoavtal**	

Dessutom kan kreditinstitut som omfattas av kassakrav — beroende på de nationella systemen för insamling av statistikuppgifter och förutsatt att definitioner och klassifikationsprinciper för MFI-balansräkningen i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13), följs helt och fullt — alternativt välja att lämna de uppgifter som behövs för beräkning av kassakravsbasen, med undantag av uppgifter om omsättningsbara instrument, i enlighet med tabellen nedan, förutsatt att inga poster i fetstil i den föregående tabellen på verkas.

Bilaga II till Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13), innehåller specifika bestämmelser och övergångsbestämmelser samt bestämmelser rörande fusioner av kreditinstitut avseende tillämpningen av kassakravssystemet.

I bilaga II till Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13), ingår ett rapporteringsschema för små ”tail”-klassificerade kreditinstitut. ”Tail”-klassificerade kreditinstitut skall som ett minimikrav rapportera de kvartalsdata som behövs för att i enlighet med tabell 1a beräkna kassakravsbasen. Dessa institut skall säkerställa att rapporteringen i enlighet med tabell 1a överensstämmer helt med de definitioner och klassificeringar som används i tabell 1. Kassakravsbasen för tre uppfyllandeperioder för de ”tail”-klassificerade instituten beräknas på de kvartalsdata enligt ställningen vid utgången av kvartalet som samlas in av de nationella centralbankerna.

I bilagan ingår också bestämmelser om rapportering på konsoliderad basis. Efter tillstånd från Europeiska centralbanken får kassakravspliktiga kreditinstitut tillämpa konsoliderad statistikrapportering för en grupp av kassakravspliktiga kreditinstitut inom samma nationella territorium, förutsatt att samtliga berörda institut har avstått från möjligheten att avräkna ett generellt avdrag från sitt kassakrav. Avdragsmöjligheten kvarstår dock för gruppen som helhet. Alla sådana institut uppräknas var för sig i ECB:s lista över monetära finansinstitut (MFI).

TABELL 1A

Uppgifter för kassakravssystemet som skall lämnas kvartalsvis av små kreditinstitut

	Kassakravsbasen beräknas som summan av följande kolumner i tabell 1 (skulder): (a)–(b)+(c)+(d)+(e)+(j)–(k)+(l)+(m)+(n)+(s)
INLÅNING (euro och utländska valutor tillsammans)	
9 INLÅNING TOTALT **9.1e + 9.1x** **9.2e + 9.2x** **9.3e + 9.3x** **9.4e + 9.4x**	
varav: **9.2e + 9.2x med överenskommen löptid** över två år	
varav: **9.3e + 9.3x med uppsägningstid** över två år	Rapportering är frivillig
varav: **9.4e + 9.4x repoavtal**	
	Utelöpande emissioner, kolumn (t) i tabell 1 (skulder)
OMSÄTTNINGSBARA INSTRUMENT (euro och utländska valutor tillsammans)	
11 EMITTERADE VÄRDEPAPPER **11e + 11x med överenskommen löptid** upp till två år	
11 EMITTERADE VÄRDEPAPPER **11e + 11x med överenskommen löptid** över två år	

Bilagan innehåller även bestämmelser som skall tillämpas vid fusioner av kreditinstitut. I denna bilaga har termerna ”fusion”, ”fusionerande institut” och ”förvärvande institut” den betydelse som anges i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003, av den 12 september 2003, angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9). För den uppfyllandeperiod under vilken en fusion träder i kraft skall kassakraven för det förvärvande institutet beräknas och uppfyllas i enlighet med artikel 13 i denna förordning. För de följande uppfyllandeperioderna skall kassakravet för det förvärvande institutet i tillämpliga fall beräknas på grundval av en kassakravsbas och av statistikuppgifter som lämnats i enlighet med särskilda regler (se tabellen i tillägget till bilaga II till Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13)). I annat fall skall de vanliga reglerna för rapportering av statistik uppgifter och beräkning av kassakravsbasen i artikel 3 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003, av den 12 september 2003, angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) gälla. Den berörda nationella centralbanken får vidare ge det förvärvande institutet tillstånd att uppfylla sin skyldighet att lämna statistikuppgifter genom ett tillfälligt förfarande. Detta undantag från normala rapporteringsförfaranden måste begränsas till att gälla kortast möjliga tid och får inte överskrida sex månader räknat från det att fusionen trätt i kraft. Detta undantag påverkar inte det förvärvande institutets skyldighet att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter enligt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) och, i förekommande fall, dess skyldighet att uppfylla de fusionerande institutens rapporteringsskyldigheter. Det förvärvande institutet är skyldigt att när avsikten att fusionera har blivit offentlig och i god tid innan fusionen träder i kraft informera den berörda nationella centralbanken om vilka förfaranden som det har för avsikt att tillämpa för att fullgöra sina skyldigheter att rapportera statistik i samband med fastställandet av kassakraven.

6. *Verifikation och obligatorisk insamling av statistik*

I normala fall utövar ECB och de nationella centralbankerna sin rätt att kontrollera och samla in statistikuppgifter när miniminormerna för överföring, riktighet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering inte uppfylls. Miniminormerna anges i bilaga IV till Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13).

7. *Icke deltagande medlemsstater*

Eftersom en förordning utfärdad med stöd av artikel 34.1 i stadgan inte medför några rättigheter eller skyldigheter för medlemsstater med undantag (artikel 43.1 i stadgan) eller för Danmark (punkt 2 i protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark) och inte är tillämplig på Storbritannien (punkt 8 i protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland) är Europeiska centralbankens för ordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) endast tillämplig i de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 5 i stadgan rörande ECB:s och de nationella centralbankernas behörighet på statistikområdet och rådets förordning (EG) nr 2533/98, av den 23 november 1998, om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter är emellertid tillämpliga i alla medlemsstater. Tillsammans med artikel10 (f.d. artikel 5) i fördraget innebär detta också en skyldighet för de icke deltagande medlemsstaterna att på nationell nivå utforma och genomföra alla åtgärder som de anser nödvändiga för att statistikuppgifter skall kunna samlas in i enlighet med ECB:s krav på statistikrapportering och för att förberedelser i god tid skall kunna göras på statistikområdet så att de kan bli deltagande medlemsstater. Denna skyldighet anges uttryckligen i artikel 4 och i det sjuttonde skälet i rådets förordning (EG) nr 2533/98, av den 23 november 1998, om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter. För tydlighetens skull erinras om denna skyldighet i de inledande skälen i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001, av den 22 november 2001, om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13).

BILAGA 5

Eurosystemets webbplatser

Centralbank	Webbplats
European Central Bank	www.ecb.int
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be o www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	www.centralbank.ie
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Oesterreichische Nationalbank	www.oenb.co.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Suomen Pankki — Finlands Bank	www.bof.fi

BILAGA 6

Förfaranden och sanktioner som skall tillämpas om en motpart inte fullgör sina skyldigheter

1. *Straffavgifter*

Om en motpart bryter mot reglerna rörande anbud ([1]), bilaterala transaktioner ([2]), användningen av underliggande värdepapper ([3]), eller mot förfarandena vid dagens slut och villkoren för tillträde ([4]) till utlåningsfaciliteten skall Eurosystemet utdöma straffavgifter enligt följande:

i) Vid överträdelser av reglerna rörande anbud, bilaterala transaktioner och användning av underliggande värdepapper skall, för den första och den andra överträdelsen som inträffar under en tolvmånadersperiod, en straffavgift utdömas för varje över trädelse. De tillämpliga straffavgifterna skall beräknas till utlåningsräntan plus 2,5 procentenheter.

— Vid överträdelser av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner skall straffavgifterna beräknas på grundval av den säkerhet eller det kontanta belopp som motparten inte har kunnat avveckla, multiplicerat med koefficienten 7/360.

— Vid överträdelser av reglerna rörande användningen av underliggande värdepapper skall straffavgifterna beräknas på grundval av de icke godtagbara värdepapper (eller de värdepapper som motparten inte får använda), vilka motparten antingen 1) har levererat till en nationell centralbank eller till ECB eller 2) inte dragit tillbaka inom 20 arbetsdagar räknat från den händelse varigenom värdepapperen blev icke godtagbara eller inte längre får användas av motparten och multiplicerat med koefficienten 1/360.

ii) Den första gången reglerna avseende förfaranden vid dagens slut eller tillträde till utlåningsfaciliteten överträds skall den straffavgift som kan utdömas beräknas till 5 procentenheter. Vid upprepade överträdelser skall räntan på straffavgifterna höjas med ytterligare 2,5 procentenheter varje gång som detta inträffar under en tolvmånadersperiod, beräknat på grundval av det berörda beloppet i samband med den obehöriga användningen av utlåningsfaciliteten.

2. *Andra påföljder än straffavgifter*

Eurosystemet skall avstänga en motpart för överträdelser av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner eller reglerna rörande underliggande värdepapper enligt följande:

a) Avstängning efter överträdelser av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner

Om en tredje överträdelse av samma slag inträffar under en tolvmånadersperiod skall Eurosystemet, förutom att utdöma en straffavgift som beräknas i enlighet med avsnitt 1, under en bestämd period avstänga motparten från senare marknadsoperationer av samma slag som genomförs enligt samma förfarande. Avstängning skall tillämpas enligt följande skala:

i) Om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna när den tredje överträdelsen äger rum utgör högst 40 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats skall avstängningen gälla i en månad.

ii) Om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna när den tredje överträdelsen äger rum utgör mellan 40 % och 80 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats skall avstängningen gälla i två månader.

([1]) Detta gäller om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande värdepapper för att avveckla det likviditetsbelopp som har tilldelats i en likvidiserande transaktion eller om den inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som har tilldelats i en likviditetsdränerande transaktion.

([2]) Detta gäller om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd godtagbara underliggande värdepapper eller inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp om överenskommits i bilaterala transaktioner.

([3]) Detta gäller om en motpart använder värdepapper som är, eller har blivit, ej godtagbara (eller som motparten inte får använda) som säkerhet för ett utestående lån.

([4]) Detta gäller om en motpart har negativt saldo på avvecklingskontot vid slutet av dagen och inte uppfyller villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten.

iii) Om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna när den tredje överträdelsen äger rum utgör mellan 80 % och 100 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats skall avstängningen gälla i tre månader.

Dessa straffavgifter och avstängningsåtgärder skall, utan att detta påverkar tillämpningen av c) nedan, även tillämpas vid varje därpå följande överträdelse under varje tolvmånadersperiod.

b) Avstängning efter överträdelser av reglerna rörande underliggande värdepapper

Om en tredje överträdelse inträffar inom en tolvmånadersperiod skall Eurosystemet, förutom att utdöma en straffavgift som beräknas i enlighet med avsnitt 1 ovan, avstänga motparten från den därpå följande öppna marknadsoperationen.

Dessa straffavgifter och avstängningsåtgärder skall utan att detta påverkar tillämpningen av c) nedan även tillämpas vid varje därpå följande överträdelse under varje tolvmånadersperiod.

c) Avstängning i exceptionella fall från tillträde till alla kommande penningpolitiska. transaktioner under en bestämd period

I exceptionella fall, när detta är nödvändigt med hänsyn till överträdelsens allvarliga karaktär och särskilt det berörda beloppet samt överträdelsens frekvens och varaktighet, kan man förutom att utdöma en straffavgift som beräknas i enlighet med avsnitt 1 ovan, även överväga att avstänga motparten från tillträde till alla kommande penningpolitiska transaktioner under en tremånadersperiod.

d) Institut som är belägna i andra medlemsstater

Eurosystemet får vidare besluta om den avstängningsåtgärd som skall vidtas gentemot den överträdande motparten också skall omfatta institutets filialer i andra medlemsstater.